వజ్రాయుధం

ఏ. యస్. రావ్

కారాగింది.

యూనిఫామ్‌లో వున్న డ్రైవర్ ఆదరాబాదరా కిందికి దిగాడు. వెనుక డోర్ తెరిచి వినయంగా నిలబడ్డాడు.

గంటల తరబడీ, తాపిగ్గా పాలిష్ చేసినట్టున్న నల్లబూటు కిందికి పాకింది. ఒక్క కదలికలో శాల్తీ ఇవతలికి జరిగి, అతను నిటారుగా నిలబడ్డాడు. పొడుగాటి బలిష్టమైన శరీరం. చెవుల్ని కప్పేస్తూ కిందికి దిగిన క్రాపు. మీసాలు లేని మొహం ఆరోగ్యంతో మెరుస్తోంది. గుబురుగా వున్న కనుబొమల కిందున్న కళ్ళని గోల్డ్‌రిమ్డ్ గ్లాసులు లోకాన్నుంచీ దాచేశాయి. హోల్డర్‌లోకి దోపబడిన జాన్ ప్లేయర్స్ స్పెషల్ సిగరెట్ ఏటవాలుగా పాకి, పొగల్ని చిమ్ముతోంది....

అతని ఎడమచెయ్యి కదిలింది; చిన్న చప్పుడుతో డోర్ మూసుకుంది. కుడిచేత్తో హోల్డర్ని పట్టుకుని, సిగ

కెట్ని ఇవతలికి తీశాడతను. చిరునవ్వుతో డ్రైవర్ని చూశాడు. అతని పళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి.

“గోపాల్, కార్ని పార్కింగ్ లాట్ కి తీసుకెళ్ళి సరిగ్గా గంట తర్వాత ఇక్కడికిరా” అతని కంఠం ఖంగుమంది.

“యస్సర్!” డ్రైవర్ కుడిచేత్తో టోపీని తాకుతూ అన్నాడు.

అతను వెనక్కి తిరిగాడు. బ్రౌన్ కలర్ సూట్ లో వున్న అతని శరీరం హుందాగా కదుల్తోంది. నీలంరంగు టైలో గాలి ఆడుకుంటోంది. అతను కారుకి అటువైపున ఆగాడు. కిందికి వొంగి డోర్ని తెరిచాడు.

“స్టెపౌట్, డార్లింగ్!” అన్నాడు నవ్వుతూ.

ఆమె కదిలింది. పాలరాతి శిల్పం కాళ్ళల్లా అవుపిస్తూ మెరుస్తున్న ఆమె కాళ్ళని అతను చిరునవ్వుతో చూశాడు. మెలికలు తిరుగుతూ కిందికి దిగి, ఆమె అతని దగ్గరగా నిలబడింది.

ఆమె సన్నగా పొడుగ్గా అతని భుజాలదాకా వుంది. వైలెట్ కలర్ బ్లౌజా, మినీ స్కర్టూ ఆమె వొంటి రంగుని వెయ్యింతలు హెచ్చవేసి చూపిస్తున్నాయి. వెండితో తయారుచేసిన సన్నటి దారాల్లా వున్న ఆమె బాబ్ హెయిర్ భుజాలమీద గమ్మత్తుగా కదుల్తోంది. తెల్లటి, వెడల్పాటి ఫ్రేమున్న నల్ల కళ్ళద్దాలు ఆమె మొహంలో దాదాపు మూడోవంతుని దాచిపెట్టాయి.

అతను ఆమెవైపే చూస్తూ కారు డోర్ని మూశాడు. కారు కదిలింది. ఆమె గిర్రున తిరుగుతూ పరిసరాల్ని వుషారుగా గమనించింది. అతనివైపు చూసి నవ్వింది. రక్తం పులిమినట్టున్న ఆమె పెదాలు విచ్చుకున్నాయి. తెల్లటి

పళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి.

"అరవింద్ డార్లింగ్, ఐ లైక్ ఇండియా! ఐ లవ్ టూ లివ్ హియర్. ఫరెవర్!" అందామె ఉద్రేకంతో.

ఎనిమిది అంకె ఆకారంలో కళ్ళు చెదిరేలా వున్న ఆమెని అరవింద్ నవ్వుతూ చూశాడు.

"డార్లింగ్, యూనో ఇట్స్ నాట్ పాసిబుల్. ఇండియాలో నాకు అంత సులభంగా ఉద్యోగం దొరకదు...."

"ఓహ్.... డార్లింగ్!" ఆమె నిరాశతో అరిచింది.

ఎనిమిది అంకె మధ్యభాగంమీద చెయ్యేసి అతను ఆమెని దగ్గరగా లాక్కున్నాడు. ఆమె తల అతని మొహంవైపు పైకి లేచింది. తన నల్ల కళ్ళద్దాలగుండా, ఆమె నల్ల కళ్ళద్దాల్లోకి ప్రేమతో ఆవేశంతో చూశాడు.

"నేను రిటైరయ్యాక, ఈ కంట్రీలో సెటిల్ అవుదాం...."

"రియలీ?" ఆమె అడ్డు తగిలింది.

"ప్రామిస్!"

"ఇన్ దిస్ కంట్రీ, ఇన్ దిస్ బ్యూటిఫుల్ సిటీ! ఓకే?" ఆమె కంఠం ఆవేశంగా ధ్వనించింది.

"అఫ్‌కోర్స్....కమాన్.... మొదట ఇండియా నగలు పెట్టుకుందాం, తరవాత ఇండియాలో ఇల్లుకట్టుకుందాం!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు ఆంగ్లంలో. ఆమె కిలకిల నవ్వింది. ఆమె అందం, చాలామట్టుకు దుస్తుల్లో దాగని ఆమె అందం, ఆమె నవ్వూ పేవ్‌మెంట్ మీద ఆగి చూస్తున్న వ్యక్తులకి మతులు పోగొట్టేస్తోందని అతనికి తెలుసు!

అరవింద్ ఆమెని రెండు చేతుల్తో కుడివైపుకి

తిప్పాడు. ఎదురుగా, కొంచెం దూరంలో వున్న నగల దుకాణంవేపు ఉషారుగా చేతో చూపించాడు.

"నోనా హనీ, లెట్స్ గోటూ జూబారీస్: ఫేమస్ జ్యూయలర్స్ ఇన్ ఇండియా!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

నోనా కదిలింది, నదురూ బెదురూ లేకుండా హుందాగా, స్వేచ్ఛగా నడుస్తున్న ఆమె అందం ట్రాఫిక్‌నీ, మనుషుల్ని లెక్క చేయకుండా యథేచ్ఛగా కదిలిపోతున్న జెర్సీ ఆవుపెయ్య అందంలా వుంది. అరవింద్ ఆమె కందిరీగ నడుంచుట్టూ తనచేతిని సగర్వంగా చుట్టాడు. 'అమెరికానుంచీ ఎలాంటి అందాన్ని తెచ్చుకున్నానో చూడు!' అని తన దేశానికి ఎగతాళిగా చెప్తున్నట్టుంది అతని వాలకం. నోనా ధరించిన హైహీల్స్ పేవ్‌మెంట్ మీద గమ్మత్తుగా, నిర్లక్ష్యంగా చప్పుడు చేస్తున్నాయి.

'జూబారీస్' ముందు నించున్న యూనిఫామ్డ్ డోర్‌మన్ తలవాల్చి, గ్లాస్ డోర్ని తెరిచాడు. అరవింద్ నానో నడుంమీద చేతిని అలాగే వుంచి ఆమెని లోపలికి నడిపించాడు. సిగరెట్‌ని దులిపేసి, అతను లోపలికి జరగ్గానే డోర్ మూసుకుంది.

ఎయిర్ కండిషన్‌డ్ షో రూమ్‌ని రెడ్ కలర్ తివాచీ మెత్తగా కప్పేసింది. షో రూమ్ లైట్ల కాంతి రిఫ్లెక్షన్‌తో ధగధగ మెరిసిపోతోంది. అరవింద్ చుట్టూ పరకాయించాడు. కౌంటర్లముందు ఆడా, మగా చాలామంది నగల సెలక్షన్‌లో, బేరంలో మునిగిపోయి వున్నారు.

"ఓహ్! వండర్‌ఫుల్! ఫాంటాస్టిక్!" నోనా కళ్ళద్దాలు తీసేస్తూ ఉద్రేకంతో అరిచింది. చాలా తలలు

ఆమెవైపు తిరిగాయి. చాలామంది మగాళ్ళు తమ ఆడ వాళ్ళనీ, నగల్నీ మరిచిపోయి నోవాని చూస్తూ ఉండి పోయారు.

"వెల్‌కమ్! మే ఐ హెల్ప్‌యూ సర్?" వైట్ సూట్‌లో వున్న యాభైయ్యేళ్ళ వ్యక్తి మర్యాద ఉట్టి పడే కంఠంతో అన్నాడు.

అరవింద్ అతన్ని ఎగాదిగా చూశాడు. "సహాయ పడగలరనే అనుకుంటున్నా. ఐ వాంట్ టూ సీ మిష్టర్ షేర్‌దాస్ జూబారీ...."

"లోపలికి రండి...." అంటూ అతను కదిలాడు. అరవింద్ నోవా చేతిని పట్టుకుని అతన్ని వెంబడించాడు. వైలెట్ కలర్ వెల్వెట్‌లో సగం పైగా అవుపించేలా పెట్టిన ఖరీదైన నగని చూస్తున్న వాళ్ళలా షాపులోని మగాళ్ళు గుడ్లు పెకలించుకుని నోవాని చూస్తూ ఉండి పోయారు. నోవా మూలంగా చాలామంది మగాళ్ళకి వాళ్ళ పెళ్ళాల మోచేతులపోట్లు తప్పవనుకుంటూ లోపల్లోపల నవ్వుకున్నాడు అరవింద్.

షాపతను వాళ్ళని ఒక కౌంటర్ ముందుకి తీసుకెళ్ళాడు. గోల్డురిమ్డ్ అద్దాలు వేసుకున్న ఆడంగి యువకుడు వాళ్ళని చూడగానే కౌంటర్ వెనక లేచినిలబడ్డాడు. నోవావైపు చూడకుండా వుంటానికి అతను విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

"ఏం కావాలి, సార్?" సన్నటి కంఠంతో అతను ప్రశ్నించాడు.

"మిష్టర్ జూబారీ...." అరవింద్ క్లుప్తంగా అన్నాడు.

"ఫాదర్ బిజీగా వున్నారు....నగలు కావాలంటే సెలక్ట్ చేయండి...."

"నా వైఫ్‌కి ఇండియా నగలు కొనాలని అమెరికా నుంచీ వచ్చాం. జొహారీగారి అడ్వైజ్ కావాలి వారి. అడరవైస్...." అరవింద్ ఆగాడు.

"ఒక్క క్షణం!" యువకుడు ఆదరాబాదరా ముందున్న టెలిఫోన్ని అందుకున్నాడు. అరవింద్‌కి పూర్తిగా అర్థంకాని భాషలో యేదో గొణిగాడు. అతను జెట్ స్పీడులో పలికిన 'అమ్రికా' అన్న అక్షరాలకి అర్థం అమెరికా అని అరవింద్ చివరికి అర్థంచేసుకున్నాడు. రిసీవర్ పెట్టేసి ఆ యువకుడు వైట్‌సూట్ వ్యక్తివేపు తలాడించాడు.

"దయచేయండి!" అంటూ అతను ఎదురుగా వున్న ఫుల్ సైజ్ మిరర్ వైపు కదిలాడు. అరవింద్, నోనా యువకుడివైపు నవ్వుతూ కదిలారు.

ఎదురుగా వున్న అద్దంలో వైట్ సూట్ వ్యక్తి ప్రతిబింబం తటాలున వెనక్కి జరిగింది. పక్కకి జరిగి, లోపలికి వెళ్ళమన్నట్టు అతను సైగచేశాడు. అరవింద్, నోనా లోపలికి జరిగారు. కన్సీల్డు లైటింగ్ డిమ్‌గా వుంది. రెడ్ కార్పెట్ కప్పిన వెడల్పాటి మెట్లమ్మట వాళ్ళిద్దరూ కిందికి దిగారు.

చతురస్రాకారంలో వున్న బేస్‌మెంట్ హాలు మధ్య వెడల్పాటి నగిషీ టేబుల్ వెనక వినాయకుడి విగ్రహంలా కూచున్న కుబేర్‌దాస్ జొహారీ మెల్లిగా పైకి లేచి గున్న ఏనుగులా నిలబడ్డాడు. పామేడ్ దట్టించి బాగా నున్నగా అణగదువ్విన క్రాపు. రిమ్‌లెస్ అద్దాలు. వెడల్పాటి మొహం. ఖరీదైన సిల్కు జుబ్బా. మెడలో పులిగోరున్న బంగారు గొలుసు. పాన్ నములడంతో ఎరుపెక్కిన పెదాల్ని తెరిచి, బంగారు పళ్ళు చూపిస్తూ

అతను నవ్వాడు.

"మిస్టర్ జాబారీ, అయామ్ అరవింద్. ఇండియాలో పుట్టి, ఇండియాలో, అమెరికాలో చదూకుని, అమెరికాలో స్థిరపడ్డాను...."

"గ్లాడ్ టూ నోయూ మిస్టర్ అరవింద్!" జాబారీ ముందుకి వొంగి, అరవింద్ చేతిని పట్టుకున్నాడు.

"దిసీజ్ మై వైఫ్ నోనా...." అరవింద్ సగర్వంగా పరిచయం చేశాడు.

జాబారీ మొహం చూయింగ్ గమ్‌లా సాగింది. మళ్ళీ అతను పళ్ళికిలించాడు. నోనా టేబుల్ వారగా జరిగి బాగా కిందికి వొంగి అతనివైపు తన చేతిని చాచింది. కంగారుని చిటికలో సర్దుకుని జాబారీ ఏనుగు తొండం లాంటి చేతిని చాచాడు. కాడల్లాంటి నోనా వేళ్ళు అతని వేళ్ళని చుట్టేశాయి.

"హౌడీ మిస్టర్ జాబ్రరీ!" నోనో యాసగా అంది.

పిగిలిపోడానికి సిద్ధపడుతున్నటున్న ఆమె బ్లౌజ్ మీంచీ అతిప్రయత్నంమీద చూపుల్ని ఆమె మొహం మీదికి జరిపాడతను.

"వెల్‌కమ్ టూ ఇండియా, వెల్‌కమ్ టూ జాబారీస్ మిసెస్ నోనాజీ!" జాబారీ ఉత్సాహంగా అన్నాడు. "ప్లీస....ప్లీస్ టేక్ యువర్ సీట్స్. ఫీల్ అట్ హోమ్. షాప్ ఈజ్ యువర్స్! ఏం కావాలో చెప్పండి!"

"నా భార్యకి ఇండియా నగలంటే విపరీతమైన మోజు ఏర్పడింది. హై క్లాస్ నగలు, ముఖ్యంగా హై క్లాస్ నెక్లెస్ కావాలి...." అరవింద్ ప్రారంభించాడు.

"జరూర్! వెరీ గుడ్. నోనాజీకి భారత్ నగలు నచ్చాయి. మా దగ్గర...."

“ఒక్క క్షణం!” అరవింద్ అడ్డు తగిలాడు. “అమెరికన్ మ్యాగజైన్స్ ‘రొమాన్స్’, ‘యంగ్ లేడీ’ ‘బ్యూటీ’ వగైరాల్లో మీ ప్రకటనలు చూశాం. జాబారీస్‌లో నగలు కొండానికే ప్రత్యేకంగా ఈ ట్రిప్ ప్లాన్ చేశాం. మాకు ఆర్డినరీ సరుకు చూపకండి. గివజ్ క్లాస్ స్టఫ్!”

“ష్యూర్!” జాబారీ అరిచాడు. అమెరికన్ పత్రికల్లో తను ఏర్పాటు చేసిన ప్రకటనలు ఇన్నాళ్ళకి ఒక మంచి గిరాకీని లాక్కొచ్చినట్టున్నాయి! అతను ఇంటర్‌కమ్ స్విచ్ నొక్కి కొడుకుని మించిన వేగంతో యెవరితో ఏదో చెప్పాడు.

అరవింద్ కోటు జేబులోంచి జాన్ ప్లేయర్స్ స్పెషల్ పాకెట్ తీశాడు. హోల్డర్‌లోకి సిగరెట్ దోపి వెలిగించి, నోనాకి అందించాడు. జాబారీ కళ్ళు విశాలంగాచేసి నోనాని చూశాడు. హోల్డర్ని ఎర్రటి పెదాలమధ్య ఇరికించి నానో పొడుగ్గా దమ్ములాగింది. ఆమె బ్లౌజ్ పైకి ఉబికింది. జంట బొంగరాలమీద అడ్డదిడ్డంగా పడున్న సన్నటి తాడులా వున్న ముత్యాలదండ నోనా బ్లౌజ్ మీద గమ్మత్తుగా కదుల్తోంది. ముందుకు వొంగి ఆ ముత్యాల దండని తిన్నగా సర్దాలన్న కోరికని బలవంతంమీద ఆపుకున్నాడు కుబేర్ దాస్ జాబారీ.

తనొక సిగరెట్ వెలిగించి అరవింద్ పాకెట్‌ని అతనివైపు విసిరాడు. జాబారీ క్షణకాలం తటపటాయించాడు. తను సిగరెట్లు మానేసి చాలాకాలమైంది. అయితే నోనా—ఆడది—సిగరెట్ కాలుస్తూ తనలోని పౌరుషాన్ని రెచ్చగొడుతోంది. జాబారీ సిగరెట్ పెదాల మధ్య ఇరికించాడు. అరవింద్ లైటర్ని అతని ముందుకి

తోశాడు. జాబారీ సిగరెట్ వెలిగించి, పిడికిలి బిగించి కాలిమిత్తిలా చప్పుడు చేస్తూ దమ్ములాగాడు. సోనా అతన్ని నవ్వుతూ చూసింది.

తలుపు దగ్గర చప్పుడైంది. నలుగురు అసిస్టెంట్లు రెండు డజన్ల నెక్లెస్ కేసుల్ని టేబుల్ మీద పెట్టి దూరంగా జరిగారు. జాబారీ ఆవేశంతో 'నెక్లెస్ వర్ణన' ప్రారంభించాడు.

పదిహేను నిమిషాలు గడిచాయి. ఇరవై నాలుగో నెక్లెస్ అరవింద్ చేత్తో దూరంగా తోశాడు. జాబారీ ఇద్దర్నీ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

“నో యూజ్! ఉయ్ వాంట్ క్లాస్ స్టఫ్!” అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

“ఇదంతా క్లాస్ సరుకే! ఒక్కొక్కటి అయిదు లక్షలు దాటుతుంది. ఫైలాక్స్! మీ డాలర్లలో....”

“నెవర్ మైండ్! మిస్టర్ జాబారీ, అలెగ్జాండర్ సోక్రటీస్ ఒనాసిస్ జాక్విలిన్ కి అరడజను నెక్లెస్ లు ప్రెజెంటు చేశాడు. అలాంటి సరుకు....మరెక్కడా, ఎక్కడా చిక్కని అద్భుతమైన సరుకు వుంటే చూపండి....”

జాబారీ నమ్మలేనట్టు చూశాడు. అమెరికావాళ్ళ ఆలోచనలు ఆకాశాన్ని అంటుతూ వుంటాయా? ఒనాసిస్ అంత ధనికుడు తన ముందున్నాడా? అసంభవం.

“నెక్లెస్ మీద మీరు ఎంత పెట్టగలరో చెప్తే....” ఓరకంట చూస్తూ ఆగాడతను.

“స్కై ఈజ్ దీ లిమిట్! ఎంతైనా ఫరవాలేదు. అయితే, మాకు అపూర్వమైన సరుకు కావాలి!” అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు. “ఉయ్ కెన్ ఇన్ వెస్ట్ ఎ

ఫార్చ్యూన్!"

"అయితే పదిలక్షల్లో....డైమండ్ నెక్లెస్...."

"ఒక్క క్షణం...." అరవింద్ అద్దుతగిలి వోరగా ఇంకా నిలబడే వున్న అసిస్టెంట్లని చూశాడు. చూపుల్ని జాబారీవైపు సాభిప్రాయంగా చూశాడు.

జావారి శిష్యులకి కళ్ళతో సైగ చేశాడు. కాస్సేపట్లో నలుగురూ నెక్లెస్ బాక్సుల్ని తీసుకుని నిష్క్రమించారు. జాబారీ చెప్పమన్నట్టు అరవింద్ వైపు చూశాడు.

"మిస్టర్ జాబారీ, అమెరికాలో ఫేషన్ల ట్రెండ్ మారింది. నగలు ఎంత పాతవైతే వాటికంత గిరాకీవుంది. పాతనగల్ని, ముఖ్యంగా చరిత్రలో పేరుపొందిన వ్యక్తులు ధరించినవాట్ని జనం వేలం వెర్రిగా ఎగబడి కొంటారు! పాతికేళ్ళ క్రితం ఎవరో సినిమాతార వాడిన సిల్క్ జేబురుమాలు దొరికితే పాతికవేల డాలర్లు గిరాటేసి, కొనేస్తారు! ఇంక నగలైతే చెప్పక్కర్లేదు! మీకు అర్ధమైందనుకుంటాను...." అరవింద్ ఆగి, ఉత్సాహంగా చూశాడు.

జాబారీ తలాడిస్తూ వుండిపోయాడు. అరవింద్ చిన్నగా నవ్వాడు.

"ఇంకా విడమరచి చెప్తాను: పాతకాలం నాటివి అంటే హిస్టారికల్ ఇంపార్టెన్స్—చారిత్రక విలువ—వుండే నగలు వుంటే మాకు ఇవ్వండి!"

"యా! హిస్టారికల్ ఇంపార్టెన్స్! ఐ లవ్ సచ్ థింగ్స్! ఐయామ్ డైయింగ్ టు ఓన్ యాన్ ఆర్నమెంట్ ఆఫ్ లేట్ ప్రిన్సెస్!" నోనా అరిచింది.

జాబారీ కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూశాడు. నోనా అతన్ని ఆవేశంతో చూసింది. "హావ్ యూ గాట్ సచ్ థింగ్?

ఐ విల్ గివ్ మై లైఫ్...."

"మిస్టర్ జాబారీ రాజవంశాలకి సంబంధించినవాళ్ళ-వారసులు...దివాలాతీస్తూ తమ పూర్వీకుల నగల్ని అమ్మేస్తూ వుంటారు....అలాంటి వాళ్ళు మీ కెవరేనా తెలుసా?" అరవింద్ ప్రశ్నించాడు.

"చెప్పలేను...." జాబారీ అనుమానిస్తూ అన్నాడు. మెల్లిగా కుర్చీలోంచీ లేచాడు. "క్షణంలో వస్తా...." అంటూ వెనకున్న గుమ్మంవైపు బరువుగా కదిలాడు.

అరవింద్ మరో సిగిరెట్ వెలిగించాడు.

మూడువైపు గోడల ముందు ఐరన్ సేఫ్స్ పేర్చబడిన స్ట్రాంగ్ రూమ్‌లో పెద్ద అద్దం ముందు కుబేర్ దాస్ జాబారీ నిలబడి, తన ప్రతిబింబాన్ని పాలోచనగా చూశాడు. ఆలోచన అతని రెప్పల్ని కదలకుండా చేసేసింది. అరవింద్ మాటలు అతని చెవుల్లో గింగురు మంటున్నాయి....

హిస్టారికల్ ఇంపార్టెన్స్ వున్న నగలు..అమెరికాలో వుండే వాళ్ళందరికీ రోజులో కొత్త పైత్యం పట్టుకుంటూ వుంటుంది. 'పాత సరుకు' అంటే చాలు....విలువ గురించి పట్టించుకోరు వాళ్ళు. నత్తగుల్లల్ని దండగా గుచ్చి వంద రూపాయాలంటే తడుముకోకుండా పారేస్తారు. నోనా అరవింద్‌ని బ్రహ్మాండంగా కంట్రోల్ చేయగలదని స్పష్టంగా అర్థమవుతోంది....

ధైర్యంగా వ్యవహారించి బేరం చేయగలిగితే తనకి 'ఆ సరుకు' రెండింతలు లాభం ఆర్జించి పెడుతుంది. పైగా, ఆ సరుకు ఇండియాలో కనిపించడం ప్రమాదం.. తన దగ్గరున్నా సరే! ఆ సరుకుని అమ్మేసి డబ్బుచేసుకుని, ధైర్యంగా వుండమని అద్దంలో ప్రతిబింబం అతనితో

చెప్తోంది. తనలోంచీ మరెవరో వద్దంటున్నారు. పోతే అలాంటిది మళ్ళీ దొరకదు!

'ఉన్నా, దానివల్ల ఉపయోగం సున్నా. అలా బాక్సులో కుళ్ళుతూ వుండాల్సిందే! నీ భార్యో, కూతురో వేసుకుని తిరగలేరు! అది బైటపడిన మరుక్షణం తన పని అయిపోతుంది!'—ప్రతిబింబం నవ్వింది.

దాన్ని మంచి ధరకి అమ్మగలిగితే తను కోటీశ్వరుడై పోతాడు. గుండెల్లో కుంపటిలా దాన్ని దాచుకుని, భయపడుతూ రోజులు గడిపే యాతన తప్పుతుంది.

కుబేర్ దాస్ జుబారీ సాలోచనగా పక్కనే టేబుల్ మీదున్న పాన్ దాన్‌లోంచీ బీడాతీసి నోట్లో దోపుకున్నాడు. ఎడమచేత్తో యెడమ కనుబొమని మీసం దువ్వుకున్నట్టు దువ్వసాగాడు.

తటాలున అద్దంలో ప్రతిబింబం చిరునవ్వు నవ్వింది. ఆ సరుకుని అమెరికన్ దంపతులకి అమ్మడానికి అతను నిశ్చయించుకున్నాడు. అయితే తను జాగ్రత్తగా అరవింద్ గురించి కనిపెట్టాలి. వాళ్ళు అమెరికానుంచీ వచ్చారని ఖచ్చితంగా తేలిసేదాకా, తిరిగీ అమెరికాకే వెళ్తారని తెలిసేదాకా, తను తేలిపోకూడదు.

కుబేర్ దాస్ జుబారీ తలపంకించుకుంటూ ముందు గదిలోకి నడిచాడు. తలుపుముందు తటాలున ఆగాడు. అరవింద్, నోనాల మొహాలు మెల్లిగా దూరంగా జరిగాయి. అరవింద్ కూచున్న కుర్చీ చేతిమీంచీ లేచి, నోనా తన కుర్చీలోకి సరఫరా అయ్యింది. అరవింద్ జేబురుమాల్తో పెదవులు తుడుచుకుని చిరునవ్వు నవ్వాడు.

“వెల్, గాట్ సమ్థింగ్?”

జుబారీ మాట్లాడకుండా తన కుర్చీలో కూచున్నాడు.

సీరియస్‌గా అరవింద్‌ని చూశాడు. "మిస్టర్ అరవింద్, మీకు కావాల్సిందాన్ని అరేంజ్ చేయగలను. అయితే మీ ట్రూ ఐడెంటిటీనీ, మీరు అమెరికానుంచే వచ్చారన్న విషయాన్నీ, అమెరికాకే తిరిగి వెళ్తారన్న విషయాన్నీ మీరు నిరూపించాల్సి వుంటుంది...."

"దేనికి?" అరవింద్ కళ్లు చిట్లిస్తూ అడిగాడు.

జాబారీ క్షణకాలం మౌనంగా వుండిపోయాడు. కిందికి జారుతున్న బీడారసాన్ని చప్పుడుచేస్తూ లోపలికి లాగాడు.

"వివరాలన్నీ మీకు చెప్పడానికి నాకు పర్మిషన్ లేదు. హిస్టారికల్ ఇంపార్టెన్స్ వున్న అర్నమెంట్సు కావాలన్నారు. అలాంటివి కావాలంటే మీరు కొన్ని షరతుల్ని అంగీకరించాలి...."

"ఏమిటవి?"

"మీరు నిజంగా అమెరికాకి లేదా మరో విదేశానికి-చెందినవారై వుండాలి. అక్కణ్నుంచీ వచ్చినట్టూ అక్కడికే వెళుతున్నట్టూ మీరు నిరూపించుకోవాలి.."

"ఎందుకు?" అరవింద్ రెట్టించి అడిగాడు.

"మీకోసం నేను ఏర్పాటు చేయాలనుకుంటున్న 'స్పెషల్ సరుకు' మళ్ళీ ఇండియాలో అవుపించకూడదు. అమాటకొస్తే ఆసియాలోనే వుంటానికి వీల్లేదు!"

"ఐసీ....అర్థమైంది...." అంటూ అరవింద్ ఆగి తదేకంగా జాబారీ ఏనుగు కళ్ళలోకి చూశాడు. "మిస్టర్ జాబారీ, అది దొంగసొత్తా?"

జాబారీ ఉలిక్కిపడ్డాడు. సర్దుకుని గొల్లున నవ్వాడు. "మిస్టర్ అరవింద్, యూ ఆర్ అఫెండింగ్ జాబారీస్! జాబారీస్ స్టోలెన్ అర్నమెంట్సు డీల్ చేయరు! అయామ్

సారీ...."

"అయితే, అన్నీ కండిషన్లెందుకు?" అరవింద్ ప్రశ్నించాడు.

"కొంచెం వివరిస్తాను. నేను మీకోసం సెలెక్ట్ చేస్తున్న నగ ఒక రాజవంశానికి చెందింది. తరతరాలుగా యెన్నో చేతులు మారుతూ వచ్చి, ఇప్పుడొక స్త్రీ అధీనంలో వుంది. దానికోసం వారసులుగా చెలామణవుతుం టున్న కొంతమంది స్వార్థపరులు నిర్విరామంగా తాపత్రయపడుతున్నారు. వాళ్ళకి అందకుండా పాపం ఆమె దాన్ని యెలాగో కాపాడుకుంటూ వస్తోంది. దాన్ని అమెరికన్స్‌కి అమ్మేయమని నేను ఆమెకి సలహా ఇచ్చాను. భవిష్యత్తులో అది ఇండియాలో అవుపడ్డం చాలా ప్రమాదం....ఇంతే నేను చెప్పగలను!"

అరవింద్ అర్థమైనట్టు చిరునవ్వు నవ్వాడు. మెల్లిగా తలతిప్పి నోనావైపు చూశాడు.

"డార్లింగ్, షో హిమ్ యువర్ పాస్‌పోర్టు!"

నోనా మొసలి చర్మంతో చేసిన హాండ్ బ్యాగ్‌లోంచీ పాస్‌పోర్టు తీసి టేబుల్‌మీద పడేసింది. అరవింద్ దాన్ని జౌహారీకి అందిచ్చాడు. జౌహారీ తాపిగ్గా దాన్ని పరిశీలించి అరవింద్ వైపు చూశాడు.

"వేర్....మీది?" అన్నాడతను.

"నా గదిలో వుంది. హోటల్ కాంటినెంటల్, టూ డబుల్ జీరో టూ. మీరు మానిటీరాలంటే వెళ్ళి పట్రావాలి...."

"మిస్టర్ అరవింద్, అయామ్ సారీ.... ...చూడాలి; జాగ్రత్త కోసం!" జౌహారీ నవ్వుతూ అన్నాడు.

అరవింద్ నిట్టూర్చి, వాచీ చూసుకున్నాడు. "మరో

గంటలో 'ఇండియా టుమారో' పత్రిక మమ్మల్నిద్దర్నీ ఇంటర్వ్యూ చేయబోతోంది. రేపు ఆదివారం మీరు తెరిచే వుంటారా?"

"సన్ డే హాలిడే. అయినా మీరొస్తానంటే నేను రెడీగా వుంటాను. ఎటొచ్చీ మనకి షాపుతో పని లేదుగా?" జాబారీ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఆల్ రైట్, రేపు సాయంత్రం ఆరింటికి వస్తాం. పొద్దుట సైట్ సీయింగ్ ఫిక్స్ చేసుకున్నాం...." అంటూ అరవింద్ లేచాడు.

"అర్వింద్ డార్లింగ్ ....వాటబౌట్ ద ఆర్నమెంట్? ఐ వాంటూ వేరిట్ ఫర్ ది ఇంటర్వ్యూ!" నోనా ఉద్రేకంతో అంది.

అరవింద్ ఆమెని నవ్వుతూ చూశాడు. "నోనా డియర్, యు హావ్ టూ వెయిట్! టుమారో ...."

"ఐ హార్డ్ జాబ్రీస్ ఈజే బిగ్ ఫర్మ్...." నోనా నిరాశగా అంది.

"యస్! అవర్స్ఇజే బిగ్ ఫర్మ్. టుమారో యూ విల్ సీ ఇట్" జాబారీ ఉల్లాసంగా అన్నాడు.

"ఓకే. థాంక్యూ సోమచ్. సో లాంగ్" అరవింద్ చెయ్యి చాచాడు.

"జస్ట్ మోమెంట్ ....టీ తాగి వెళుదురుగాని" అంటూ జాబారీ ఇంటర్ కామ్ ద్వారా ఏదో చెప్పాడు. ఇద్దర్నీ మార్చి మార్చి చూశాడు.

"మిస్టర్ అరవింద్, ముందే చెప్తున్నా. ఇండియాలో వున్నంతకాలం మీరు దాన్ని ధరించకూడదు!"

"ఇందాకా చెప్పకనే చెప్పారుగా?" అరవింద్

నవ్వుతూ అన్నాడు.

"రేపు సాయంత్రం ఆరింటికి ఒక ప్రైవేటు టాక్సీ మీకోసం హోటల్ కాంటినెంటల్‌కి వస్తుంది. అందులో యెక్కండి. పాపు మూసివుంటుంది గనక, మరో దారి గుండా అతను మిమ్మల్ని ఇక్కడికి తీసుకొస్తాడు...." జుబారీ వివరించాడు.

"నైస్! థాంక్యూ!"

"మిస్టర్ అరవింద్, మీ బేరం కుదురుతుందో లేదో నాకు తెలీదు. ప్లీజ్ పేది టాక్సీ ఫేర్!"

"ష్యూర్!" అరవింద్ నవ్వాడు.

టీ కప్పులున్న ట్రేతో అసిస్టెంటు ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

2

అరవింద్ పాస్‌పోర్ట్‌ని పరిశీలనగా చూసి, కుబేర్ దాస్ జుబారీ తృప్తికరంగా తలపంకించాడు.

అరవింద్, నోవా ఇద్దరూ అమెరికా కాస్తీలే. అంతవరకూ ఫర్వాలేదు. కాస్ట్లీ హోటల్ 'కాంటినెంట'ల్లో వున్న మాట నిజమే అని తను తేల్చుకున్నాడు. ఖరీదైన నగను ముఖ్యంగా చారిత్రక విలువవుండే నగను కొనే 'అమెరికన్' అనగానే తనలో కొన్ని సందేహాలు తలెత్తాయి. ఎవరో తనతో నాటకం ఆడ్డంలేదని తను తేల్చుకోవాలి. మనుషుల వివరాల్ని రహస్యంగా కనిపెట్టడంలో ఎక్స్‌పర్ట్ అయిన సిద్ధూరాంని తను నియమించాడు. అరవింద్ తన గురించి చెప్పిన విషయాలన్నీ నిజాలే; ఇండియాకి సంబంధించినంతవరకూ....

అన్నవిధంగానే అతను 'ఇండియా టు మారో' ఆఫీసుకి వెళ్ళాడు. అరవింద్‌నీ, నోవానీ ఇంటర్వ్యూ

చేయడంకూడా నిజమే అని సిద్ధూరాం కనిపెట్టాడు. అన్నీ తృప్తికరంగా వున్నాయి. అయితే ఆ నగని కొనగలిగినంత పైకం అరవింద్ దగ్గరుందా? ఉంటేగానీ తను ఆ అపురూపమైన నగని చూపించడం దండగకాదు. పైసా లేనివాడికి పట్టుచీర చూపించడం దండగ!

ఆలోచనల్లోంచీ దిగి జొహారీ అరవింద్‌ని నవ్వుతూ చూశాడు.

"మిష్టర్ అరవింద్, అమెరికాలో మీరు వుంటోంది ఎక్కడ?"

"పాస్‌పోర్ట్ చూశారుగా?" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"చూశాను. ఆ పేర్లు గుర్తుండవు....అందుకని...." జొహారీ నసిగాడు.

"పిట్స్‌బర్గ్."

"పిట్స్‌బర్గ్....అక్కడ బాలాజీ...."

"యస్. అక్కడ లార్డ్ వెంకటేశ్వరా టెంపుల్ వుంది....ఆ టెంపుల్లోనే మా పెళ్ళి జరిగింది!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"యా! అవర్ వెడ్డింగ్ టుక్ ప్లేస్ ఇన్ ది ప్రెజెన్స్ ఆఫ్ వెంకటేశ్వరా!" నోనా ఉత్సాహంగా అంది. "అర్విండ్ డియర్, యూ ప్రామిస్డ్ టూ టేక్ మీ టూ తిరూపాతీ!"

"ష్యూర్!" అంటూ అరవింద్ జొహారీవైపు చూశాడు.

"మిస్టర్ అరవింద్, అక్కడ మీ వుద్యోగమేమిటి?" జొహారీ ప్రశ్నించాడు.

అరవింద్ నవ్వుతూ చూశాడు. "మీ ప్రశ్నకి మీరు కోరే సమాధానం మరొకటని నాకు తెలుసు.

ఫర్ యువర్ ఇన్ఫర్మేషన్, మిస్టర్ జాబారీ, ఆడమ్ అండ్ ఈవ్ సింథటిక్స్‌లో మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ 2గా పనిచేస్తున్నా. ఇంక మీ ప్రశ్నకి జవాబు: ఏడాదికి నాకు దాదాపు తొంభైవేల డాలర్లు జీతంకింద వస్తుంది. బోనస్‌లూ అవీ వేరే వున్నాయి. ఈ దేశంలో ఉద్యోగాలకి గవర్నమెంటు లీవ్ ట్రావెల్ కన్సెషన్ ఇచ్చే విధంగా నా కంపెనీ నాకూ ఇస్తుంది. దానిమీదే ఇద్దరం ఇప్పుడు ఇండియాకి వచ్చాం!"

జాబారీ పళ్ళు ఇకిలిస్తూ తలాడించాడు. "తొంభైవేల డాలర్లు.... పెద్ద మొత్తమే! అయితే ఖర్చుకూడా విపరీతంగా వుంటుందనుకుంటా...."

అరవింద్ తటాలున కుర్చీలోంచి లేచాడు. తీక్షణంగా జాబారీవైపు చూశాడు.

"మిస్టర్ జాబారీ, పర్సులో డబ్బులేకుండా బంగారం కొనడానికి వచ్చానేమో అని మీరనుకుంటున్నారు! మీ ప్రవర్తన నన్ను అఫెండ్ చేస్తోంది. అయాం సారీ. మీతో బేరం సాగేలాలేదు. గుడ్ బై!" అంటూ అతను నోనావైపు తిరిగాడు. "నోనా, కమాన్. లెట్సు గెటౌటాఫ్ హియర్! టుమారో ఉయ్ విల్ గో టూ ధీరజ్ మల్!"

నోనా చివాల్న లేచింది. అరవింద్ చెయ్యి ఆమె భుజమ్మీద పడింది. జాబారీ కంగారుగా చూశాడు. ఆదరాబాదరా పైకిలేచాడు.

"నోనోనోనో.... ...ప్లీస్! తొందరపడకండి. నా ఉద్దేశం...."

"మీ ఉద్దేశం నాకు తెలుసు. తీరా నగ చూపించి రేటు చెప్పాక బెంబేలుపడి వెళ్ళిపోతానేమో అన్న

భయం మీలో వుంది. ఒకవేళ మేం కొనుగోలు మానేసి భయపడి పారిపోతే మీకేమిటి నష్టం? మీ సరుకు మీ దగ్గరే వుంటుందిగా?" అరవింద్ తీక్షణంగా అన్నాడు.

"అది నిజమే. కొనలేని వాళ్ళకి 'దాన్ని' చూపించడం నాకిష్టంలేదు...." జూబారీ మెల్లిగా అన్నాడు.

"మేం కొనలేని వాళ్ళమని మీకెందుకు అనిపించింది?" అరవింద్ విసుగ్గా ప్రశ్నించాడు.

"మీ స్తోమతెంతో నాకు తెలీదు....అందుకని..."

"అమెరికాలో వున్న నా స్తోమతని మీరు అంచనా వేయలేరు! అనుకుంటే ఆరేళ్ళలో మీ షాపుని హోల్ సేల్ గా కొనేయగలను! ఆల్ రైట్....మీరు 'స్పెషల్' సరుకు ధర ఎంతో చెప్పండి. శక్తివుంటే చూస్తాను; కొంటాను. లేకుంటే నాలుక కరుచుకుంటూ చవటలా వెళ్ళిపోతాను! ఓకే?" అరవింద్ గంభీరంగా అన్నాడు.

జూబారీ ఒకసారి గుటకలు మింగాడు. "మీరు ఆవేశపడుతున్నారు. ఆల్ రైటు సొంతదారుకి ట్వెంటీ లాక్స్ ఇవ్వాలి. బేరం కుదిర్చినందుకు జూబారీస్ కి కమిషన్...."

"మొత్తం ఎంత?"

"అంతా కలిపి ఇరవై రెండు దాటుతుంది "

అరవింద్ మాట్లాడకుండా జాన్ ప్లేయర్స్ సిగరెట్టు వెలిగించాడు. తటాలున కుర్చీలో కూచున్నాడు. జూబారి కళ్ళల్లోకి నవ్వుతూ చూశాడు.

"అరగంటనుంచీ మీరు నసుగుతూవుంటే అరకోటి అవుతుందేమో అనుకున్నా! మిస్టర్ జూబారీ, మీ 'స్పెషల్ నగని' నిర్భయంగా నాకు చూపించొచ్చు!"

జూబారీ నమ్మలేనట్టు చూశాడు. అరకోటి! తను తొందరపడి ఇరవై రెండు అనేశాడా? అమెరికావాళ్ళకి

ఆర్థికశాస్త్రం తెలీదా? అయినా తనకి నష్టంలేదు....

అతను నవ్వుతూ చూశాడు. ఇంకా నుంచునేవున్న నోవా తటాలున తన భర్తవైపు వొంగింది. ఉద్రేకంతో అతని బుగ్గమీద చప్పుడుచేస్తూ ముద్దెట్టుకుంది. జాబారి గుడ్లు పైకి ఉబికాయి. ఆ నెక్లెస్ మెడలో తగిలిస్తే నోవా తన భర్తని ఏం చేసేస్తుందో! ఇండియాలో పుట్టినా, అరవింద్ అదృష్టవంతుడు!

“రండి, కళ్ళకి విందుచేసుకోండి!” అన్నాడతను.

నోవా పైకి లేచింది. అరవింద్ సిగరెట్ని యాష్ ట్రేలో కుక్కి లేచాడు. నోవా అతనివైపు నవ్వుతూ చూసింది. పల్చటి తెల్లటి గౌన్లో ఆమె ఏంజెల్లా వుంది. అరవింద్ కోటుకి గుచ్చిన ఎర్రగులాబీని తీసుకుందామె. నవ్వుతూ దాన్ని ముక్కు దగ్గరగా వుంచుకుని ఆఘ్రాణించసాగింది. ఎర్రగులాబీని వెక్కిరిస్తున్న ఆమె పెదవులు జాబారి గుండెను మెలికలు తిప్పుతున్నాయి.

అతిప్రయత్నంమీద కదిలి అతను వెనకున్న గుమ్మం వేపు అడుగులేశాడు. అరవింద్ అతన్ని వెంబడించాడు. జాబారి బేస్‌మెంటులో ఇంకా ఎన్ని గదులున్నాయి? నవ్వుకుంటూ, అతను తనని రాసుకుని నడుస్తున్న నోవా భుజం చుట్టూ చెయ్యివేశాడు.

చిన్న గదిలో వున్న సోఫాలో ఇద్దర్నీ కూచోబెట్టి కుబేర్‌దాస్ జాబారి మరో తలుపు తోసుకుని ఇంకా లోపలికెళ్ళాడు. అరవింద్ నవ్వుతూ నోవావైపు చూశాడు. గదిలోంచీ చిన్నగా శబ్దం వినిపిస్తోంది. జాబారి స్పెషల్ నగకోసం స్పెషల్ ఐరన్ సేఫ్‌ని తెరుస్తున్నట్టున్నాడు.

రెండు నిమిషాల్లో జాబారి గుమ్మంలో ప్రత్యక్ష

మయ్యాడు. అతని వెనకే నీడలా కదుల్తున్న మరో వ్యక్తిని అరవింద్ ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. నీలంరంగు బెల్టు పాంటులోకి స్లీవ్ లెస్ వైట్ బనియన్ టక్ చేశాడతను. వెడల్పాటి తోలు బెల్టు. అతని బట్టతల లైట్ల కాంతిని అద్దంలా చూపిస్తోంది. పొడుగాటి సైడ్ బర్న్స్. అంగుళం వెడల్పులో జుట్టు గుర్రం నాడా ఆకారంలో అతని చెవుల వెనకనుంచీ వెనక్కి సాగింది.

కండలు తిరిగిన అతని శరీరం నల్లగా మెరుస్తోంది. కింగ్ కాంగ్ తమ్ముడిలా వున్నాడతను. అతను ఎక్కణ్నుంచీ వచ్చాడు? అరవింద్ కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూశాడు. అల్లావుద్దీన్ అద్భుతదీపం జాబారి దగ్గరుందా!

జాబారి సోఫాముందు ఆగి, నవ్వుతూ చూసాడు. అతని చేతులు ఖాళీగా వున్నాయ్.

"మిస్టర్ అరవింద్, క్షమించాలి. పెద్ద ఎత్తున బేరం జరిగి, పెద్ద సరుకూ, పెద్ద మొత్తం చేతులు మారేటప్పుడు వానక్ పహిల్వాన్ నా పక్కనే వుంటాడు. యూనో.. రోజులు మునుపట్లా లేవు...." అంటూ జాబారి తన అంగరక్షకుణ్ని అదోలా చూసాడు.

వానక్ పహిల్వాన్ అరవింద్ దగ్గరగా ఆగాడు. గంటల తరబడీ పరుగుతీసి చెమటలు కక్కుతున్న గుర్రం నుంచీ చిమ్మే వాసనలా, ఏదో వాసన అతని శరీరం నుండీ అరవింద్ వైపు పాకుతోంది.

"ప్లీస్ స్టాండప్!" వానక్ పహిల్వాన్ కంఠం అతని శరీరానికి సరిపడేలా లేదు. గజల్ పాడుతున్న తలత్ మహమ్మద్ కంఠంలా కొద్దిగా వణికింది అతని కంఠం.

నోనా అర్థంకానట్టు చూస్తోంది.

"వాటీస్ దిస్?" అరవింద్ లేవకుండా అరిచాడు.

"ప్లీజ్.... నానక్ పహిల్వాన్‌తో సహకరించండి!" జూశారి మెల్లిగా, సౌమ్యంగా అన్నాడు.

అరవింద్ మెల్లిగా నిలబడ్డాడు. నానక్ పహిల్వాన్ చేతులు ఏనుగు తొండాల్లా కదిలాయి. అరవింద్ కోటు జేబుల్నీ, పాంటు జేబుల్నీ, నడుము ప్రాంతాన్నీ వెనుంచే జాగర్తగా తడిమాయి. రెండుసార్లు అలా పరీక్షించాక అతను గారపళ్ళని అరవింద్‌కి చూపిస్తూ నవ్వాడు. "సారీ ..."

అరవింద్ అతన్నే చూస్తూ కూచున్నాడు. నానక్ పహిల్వాన్ నోనా దగ్గరగా జరిగాడు.

"మేమ్‌సాబ్.... సారీ.... మేడమ్..." అన్నాడతను.

"నో!" నోనా కంగారుగా అరిచింది; సోఫాకి అతుక్కుపోతూ.

నానక్ పహిల్వాన్ బుట్టతల రుబ్బురోలులా అటూ ఇటూ కదిలింది. "యువర్ బ్యాగ్, మేడం."

నోనా కంగారుగా బ్యాగ్‌ని సోఫా అంచున పడేసి, అరవింద్ దగ్గరగా జరిగింది. నానక్ పహిల్వాన్ బాగ్ జిప్ లాగి, పరిశీలించి జిప్ మూసి సోఫామీద మర్యాదగా పెట్టాడు. నవ్వుతూ తన యజమానివైపు తిరిగాడు. "ఠీక్ హై, మాలిక్."

"ఇబ్బందిని క్షమించండి!" అంటూ జూశారి శిష్యుడివైపు చెయ్యి చాచాడు. నానక్ పహిల్వాన్ కుడిచెయ్యి తొండచిలువలా మెలితిరిగి, అతని వెనకవైపుకి జరిగింది. వెంటనే వెడల్పాటి బాక్స్‌తో ప్రత్యక్షమైంది. జూశారి బాక్స్ తెరిచాడు. నవ్వుతూ అరవింద్ వైపు చూశాడు. నానక్ పహిల్వాన్ చెయ్యి మళ్ళీ వెనక్కి మళ్ళింది. ఈసారి రివాల్వర్ అతని చేతిలో ప్రత్యక్షమైంది. అతని

చిన్న చిన్న కళ్ళు అరవింద్ వైపు అద్దంబిళ్ళలా తళుక్కు మన్నాయి.

అరవింద్ కళ్ళు జిగేల్‌మన్నాయి. జూబారి వేళ్ళ మధ్యనుంచీ వేళ్ళాడుతున్న డైమండ్ నెక్లెస్‌ని అతను ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ఉన్నట్టుండి నోనా వుద్రేకంతో కవ్వుమంది. నానక్ పహిల్వాన్ ఉలిక్కిపడి, ఆమెని చూశాడు.

"ఫాన్‌టాస్టిక్!" నోనా రాగయుక్తంగా అరిచింది.

నెక్లెస్ పనితనం చూడగానే తెలిసిపోతోంది. అర్ధరూపాయిబిళ్ళ సైజులో, గుండ్రటి ఆకారంతో మధ్యలో డైమండ్ మెరుస్తోంది. దానికి రెండువైపులా నక్షత్రాకారంతో అరేసి వజ్రాలు ధగధగమంటున్నాయి. మధ్యలో వున్న డైమండ్‌మీద ఏదో డిజైన్ అందంగా, లీలగా అవుపిస్తోంది.

"ది ప్రైడ్ ఆఫ్ జూబారిస్! క్వీన్ నెక్లెస్!" జూబారి సగర్వంగా అన్నాడు.

అరవింద్ మాట్లాడలేదు. మంత్రముగ్ధుళ్ళా చూస్తూ వుండిపోయాడు.

"ఐ వాంట్ ప్రిన్సెస్ నెక్లెస్!" నోనా కీచుగా అంది.

"ఇది రాణి ధరించిన నెక్లెస్ అని కాదు నా అర్ధం; రాణీలాంటి నెక్లెస్!" జూబారి నవ్వుతూ అన్నాడు.

అరవింద్ వోరగా నానక్ పహిల్వాన్‌ని చూశాడు.

"నెక్లెస్‌ని ముట్టుకోవచ్చా?" జూబారిని అడిగాడతను.

"నిరభ్యంతరంగా!" అంటూ జూబారి నెక్లెస్‌ను అందించాడు. నెక్లెస్‌ని క్షణకాలం చూసి, అరవింద్ చేతిని జూబారివైపు చాచాడు.

"లెన్స్ ఇలా ఇవ్వండి...."

జౌహారి అతన్ని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. భుజాలు ఎగరేసి, జుబ్బాజేబులోంచీ లెన్స్ తీసి అందించాడు.

లెన్స్ కంటికి ఆతికించి, అరవింద్ ఒక్కో వజ్రాన్ని క్షుణ్ణంగా, నిదానంగా పరీక్షించి తృప్తికరంగా తల పంకిస్తూ లెన్స్‌ని జౌహారికీ, నెక్లెస్‌ని నోనాకీ అందించాడు. నానక్ పహిల్వాన్ అప్రయత్నంగా నోనా దగ్గరగా కదిలాడు.

నోనా అటూ ఇటూ చూసి, లేచి బీరువావైపు హంసలా నడిచింది. నెక్లెస్‌ని కంఠంముందు వుంచుకుని అద్దంలోకి అదేపనిగా చూస్తూ వుండిపోయింది. యువరాణి దగ్గర ఖోజ్జా బానిసలా నానక్ పహిల్వాన్ ఆమె వెనకనే నిలబడ్డాడు.

"అర్వింద్ డార్లింగ్, కమాన్! సీ!" అరిచింది నోనా.

అరవింద్ లేచి, జౌహారివైపు నవ్వుతూ ఆమె దగ్గరగా నడిచాడు. నానక్ పహిల్వాన్ కొంచెం దూరంగా జరిగి, అలర్టుగా నిలబడ్డాడు. ప్రతిబింబంలో మెరుస్తున్న వజ్రాల్నీ, వజ్రాల్లా మెరుస్తున్న నోనా కళ్ళనీ అరవింద్ చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"సీ సంథింగ్!" నోనా ఉల్లాసంగా అంది.

"నీ మెడలో వాలాక, దాని అందం ఇరవై రెండు అక్షలరెట్లు పెరిగింది; డార్లింగ్!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు. అప్పుడే దగ్గరగా వచ్చిన జౌహారి గొల్లున నవ్వాడు.

నోనా చివరికి, అయిష్టంగా నెక్లెస్‌ని అరవింద్‌కి అందించింది. మరోసారి వజ్రాల్ని నిదానించి చూసి,

అరవింద్ జుబారికి ఇచ్చేశాడు. బాక్స్‌లో భద్రపరచి, జుబారి దాన్ని నానక్ పహిల్వాన్ వైపు చాచాడు. వెనక బెల్టు కింద దాన్ని ఇరికించి, నానక్ పహిల్వాన్, రంగం లోకి వచ్చాక మొదటిసారిగా రిలాక్స్ అయ్యాడు.

"నానక్, షర్బత్" జుబారి ఆజ్ఞాపించాడు. నానక్ పహిల్వాన్ పిల్లిలా కదిలాడు.

"మిస్టర్ అర్‌వింద్, సరుకు చూసారు ..." జుబారి ఆగాడు.

"యస్ ...." అరవింద్ సిగరెట్ ముట్టించాడు.

"మీకు వజ్రపరీక్ష తెలుసా?" జుబారి వున్నట్టుండి ప్రశ్నించాడు.

"మిస్టర్ జుబారీ, అమెరికా వెళ్ళేముందు, ఆఫ్రికాలో కిలమాంజిరోలో డైమండ్ ఎక్స్‌పర్టుగా మూడేళ్ళు పని చేసాను!" అరవింద్ సగర్వంగా అన్నాడు.

రెప్పలు పైకెత్తి జుబారి తలపంకించాడు. "మీ వుద్దేశం చెప్పండి!"

"డైమండ్స్ చాలా చాకచక్యంగా కట్ చేయబడ్డాయి. అయితే మీ రేటు రీజనబుల్ కాదు!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"డైమండ్స్ నాణ్యతా, కటింగ్‌లో విశిష్టతా, ముఖ్యంగా నెక్లెస్‌కి వున్న ప్రాచీనతా—ఇన్నీ దాని రేటుని పెంచేశాయి. కాలం గడిచేకొద్దీ ఇంకా పెంచుతాయి!" జుబారి నవ్వాడు.

"ఆల్‌రైట్. సరుకు నచ్చింది. రేటు నచ్చలేదు. చెప్పండి!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"చెప్పాను. ఇంక చెప్పలేను!"

"రేటు చెప్పారు; బేరం చెప్పలేదు. గుర్రం

దిగండి!"

"సరుకు నాది కాదు. మీరిచ్చే కమీషన్ మాత్రం నాకు మిగులుతుంది. చాలాకాలంగా ఆ అద్భుతమైన ఆభరణాన్ని కాపాడినందుకు అని చాలా చాలా తక్కువ ప్రతిఫలం!"

"అదంతా నాకు చెప్పకండి. ఒకప్పుడు వజ్రాల గనుల్లో ఎక్స్‌పర్టుగా పనిచేసిన వ్యక్తితో మీరు మాట్లాడుతున్నారు. నన్నడిగితే, ఆ వజ్రాల నాణ్యత నాకు తెలిసినంతగా మీకు తెలీదు! ఎంత అమెరికావాళ్ళయినా, అంత వెర్రిగా డబ్బు వెదజల్లరు...."

"ఆల్‌రైట్ కమీషన్ వదులుకుంటాను. అవతల పార్టీ యేదైనా ఇస్తే చెయ్యి చాపుతాను. అంతే!" జుబారి త్యాగం చేస్తున్నట్టు అన్నాడు.

అరవింద్ నవ్వాడు. "మిస్టర్ జుబారీ, నగ పార్టీ మీరే అని నాకు తెలుసు!"

"వాట్?" జుబారి అరిచాడు.

"అంత పెద్ద నగని యెవరో ఆడది కళ్ళు మూసుకుని మీ చేతుల్లో పెట్టివుండదు. నిష్కారణంగా మీరు దాన్ని రక్షిస్తూ రిస్కు తీసుకోరు! నా అంచనాప్రకారం సగానికి సగం మీరు లాభం లెక్కపెట్టి రేటు చెప్పారు. నా ఆఫర్ పదిహేను, ఆపైన మీ ఇష్టం!"

"అరకోటికి సిద్ధపడిన మీరు బేరాలాడ్డం విచిత్రంగా వుంది! అమెరికాలో ఉన్నా కూడా, మీరు ఇండియనులా గోకుతున్నారు! ఇరవై యివ్వడం ఇష్టంలేకపోతే, నెక్లెస్‌ని మరిచిపోండి!" జుబారి నిష్కర్షగా అన్నాడు.

అరవింద్ తటపటాయించాడు. నోనా అతని భుజమ్మీద తన చేతిని వేసింది.

"అరవింద్ డియర్ ఐ కెన్ సీ దట్ ది బార్గెయిన్ ఈజ్ నాట్ సెటిల్డు! వాటీస్ ది ట్రబుల్?" ఆత్రుత ఆమె కంఠంలో ధ్వనించింది.

"హి వాంట్స్ ట్వెంటీ లాక్ రుపీస్....ఇన్ అదర్ డాలర్స్...."

"నెవర్ మైండ్ డాలర్స్! ఐ వాంట్ ఇట్!" నోనా పసిపిల్లలా అంది.

"ఓ.కే. యూ గాటిట్!" అంటూ అరవింద్ జబారీ వైపు తిరిగాడు. "మిస్టర్ జబారీ, నోనా మీ పార్టీలో చేరిపోయింది. ఇరవై లక్షలు! రుపీస్‌లో కావాలా, డాలర్స్ ఫర్వాలేదా?"

జబారి ఉలిక్కిపడుతూ చూసాడు. "రుపీస్ అవుతే మంచిది...."

అరవింద్ చేతిని ముందుకు చాచాడు. జబారి చేతిని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. "ఇటీసే డీల్!"

"యస్, యూ ఆర్ లక్కీ. ఎంతో కాలంనుంచీ దాక్కున్న నెక్లెస్ రాణి మిమ్మల్ని వరించింది. డబ్బు.... రెడీగా వుందా?" జబారి ఆత్రంగా అడిగాడు.

"ఒక సందేహాన్ని మీరు నివృత్తి చేయాలి. ఇండియన్ సాయిల్ మీద దాన్ని వెలికి తీయకూడదని మీరన్నారు. చేతికి వచ్చాక దాన్ని ధరించకుండా నోనాని ఆపడం బ్రహ్మకరంకాదు! ఇంకా పధ్నాలుగు రోజులు మేం ఈ కంట్రీలోనే ఉంటాం. అన్ని రోజులూ దాన్ని జాగర్తగా దాచివుంచలేం. ఏం చేయమంటారు? గివ్ మీ యువర్ ఎడ్వైజ్!"

"బాంక్ లాకర్లో ఉంచేస్తారా?" జబారి సాలోచనగా అన్నాడు.

అరవింద్ తల నిరుత్సాహంగా అడ్డంగా ఊగించి.

"ఈమధ్య ఇండియన్ బ్యాంక్స్‌లో రాబరీస్ ఎక్కువయ్యాయి. ఆ రిస్క్ తీసుకోడం నాకిష్టంలేదు...."

జాబారి సాలోచనగా కనుబొమని మెలిపెట్టడం ప్రారంభించాడు.

"మిస్టర్ జాబారీ, మా కోసం నెక్లెస్‌ని మీరే యెందుకు జాగర్త చేయకూడదు?" అరవింద్ తనే అన్నాడు.

జాబారి వేళ్ళు అతని కనుబొమను వేగంగా దువ్వడం ప్రారంభించాడు. రెండు పెదవుల్నీ విడదీసి పళ్ళు చూపించాడతను. "చేయొచ్చు.... కానీ...."

"మిష్టర్ జాబారీ, ఆ పనిచేస్తే మనిద్దరికీ లాభిస్తుంది, అతిరహస్యంగా మీరు అమ్మిన నగ ఇండియా సూర్యుడి కంటపడదు. ఎంతో మొత్తం చెల్లించి నేను కొన్న ఆ నగ మా టూర్ సమయంలో ఎక్కడో పోతుందన్న భయం మాకుండదు! ఏమంటారు?" అరవింద్ హుషారుగా అన్నాడు.

"యూ ఆర్ కరెక్ట్! పెద్ద మొత్తంలో కొన్న నగని మీరు నా దగ్గరే అట్టేపెట్టడానికి సిద్ధపడితే నాకేం అభ్యంతరంలేదు" జాబారి నవ్వుతూ అన్నాడు.

అరవింద్ చిన్నగా నవ్వాడు. "అమెరికావాళ్ళు అందర్నీ అనుమానించరు!"

"మీ ఇష్టం!"

"పైగా ఇరవై లక్షలూ నేను మీకు ఈ క్షణంలో చెల్లించను. ఎంతో కొంత — సే వన్ లాక్ — అడ్వాన్స్‌గా ఇస్తాను. టూర్ అయిపోయి, ప్లయిట్ ఎక్కే ముందు తతిమ్మా మొత్తం మీకు చెల్లించి, సరుకు పట్టుకు

పోతాను. దట్ వే, బోత్ విల్ బీ సేఫ్!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

జాబారి అనుమానిస్తూ చూశాడు. మెల్లిగా వెనకున్న సోఫాలో కూలబడ్డాడు. "మిస్టర్ అరవింద్.... ఇరవై లక్షలకి ఒక లక్ష...."

"అది అడ్వాన్స్ మాత్రమే. మన డీల్ ని సీల్ చేయడానికి ఆ మొత్తం చాలు. సరిగ్గా పధ్నాలుగో రోజు నేను కతిమ్మా మొత్తం చెల్లించలేదనుకోండి, అడ్వాన్స్ మీకే చెందుతుంది. ఆ మరుసటిరోజు వచ్చినా మీరు కావాలనుకుంటే డీల్ ని క్యాన్సిల్ చేయొచ్చు...."

"బట్...."

"నో బట్స్; నో ఇఫ్స్! అరగంట బేరం చేసి, స్కెచ్ మాకు చూపించి, నోనాని చూస్తూ కూచున్నందుకు మీకు లక్ష ఫ్రీగా వస్తుంది!"

జాబారి కిలకిల నవ్వుతూ నోనాని చూశాడు. ముత్యాల దండని నోనా ఎడంచెయ్యి సర్దుతోంది. ఎర్రటి పొడుగాటి ఆమె గోళ్ళు జాబారి లోపల ఎక్కడో, ఏవో, ఎందుకో కెలికాయి.

"ఆల్ రైట్! అడ్వాన్స్ పే చేయండి!" జాబారి చివరికి అన్నాడు. అరవింద్ నోనావైపు తిరిగాడు.

"మిస్టర్ అర్ వింద్...."

అరవింద్ ప్రశ్నార్థకంగా జాబారిని చూశాడు.

"స్కెచ్ ఎవరికంటా పడకుండా అమెరికా చేరాలి! అది ఎలా చేస్తారు? మనం జాగ్రత్తగా ఉండటం ఎంతైనా అవసరం...."

"భయపడకండి. కస్టమ్స్ కళ్ళు కప్పడం చాలా తేలిక. నేను ఆఫ్రికా వజ్రాల గనుల్లో పనిచేసిన సంగతి

మీరు మరిచిపోతున్నారు! మేం వెళుతున్న ఫ్లయిట్‌లో నోనా క్లాస్‌మేట్ ఎయిర్ హోస్టెస్‌గా వుంటుంది. ఆమె తలుచుకుంటే నోనాని కూడా ఎవరికంటా పడకుండా తీసికెళుతుంది!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"యా! జేనెట్ ఈజ్ వండర్‌ఫుల్!" ఎయిర్ హోస్టెస్ అనగానే సంగతి గ్రహించిన నోనా ఉత్సాహంతో అంది.

"వెరిగుడ్! అడ్వాన్స్ ఇస్తారా?" జూబారి మళ్ళీ అన్నాడు.

అతనిలోని అనుమానాలన్నీ పటాపంచలయ్యాయి.

అరవింద్ ఇంద్రజాలికుడిలా కోటుజేబుల్లోంచీ పది వందరూపాయల నోట్లకట్టల్ని తీసి, జూబారికి అందించాడు. సరికొత్త నోట్లని జూబారి సంతృప్తికరంగా చూశాడు.

"మిస్టర్ జూబారి, అడ్వాన్స్ లక్షా ముట్టినట్టు రిసీట్ ఇవ్వండి" అరవింద్ కంఠం విని జూజారీ ఉలిక్కిపడి చూశాడు.

"అవసరం లేదనుకుంటా...." అన్నాడు మెల్లిగా!

"అవసరం వుంది! నగా, నగదూ మీ దగ్గరే వున్నాయి. చిన్న కాగితం ముక్క నా దగ్గరుండటం మంచిది. అది పద్ధతి కూడా! అందులో నగలకి అడ్వాన్స్ అని మాత్రం రాయండి. నెక్లెస్ గురించి రాయనవసరం లేదు!" అరవింద్ సూచించాడు.

"అయితే ఫర్వాలేదు!" అంటూ జూబారి బీరువావైపు వెళ్ళాడు.

సమయం కోసం కాచుకున్న వ్యక్తిలా నానక్ పహిల్వాన్ షర్బత్ లోటాలున్న ట్రేతో ప్రవేశించాడు. జూబారి ఒక రసీదుని అరవిందుకి అందించాడు. అరవిందు

కోటు జేబులోంచీ లెదర్ పర్స్ తీసాడు. పర్సు చుట్టూ గోల్డు లైనింగ్ ఉంది. మధ్యలో 'ఎ' అన్న ఇంగ్లీషు అక్షరం ఆర్టిస్టిక్‌గా లెదర్‌లోకి పోతపోయబడినట్టుంది. బంగారు లైనింగ్‌నీ, అక్షరాన్నీ, అంచులు పిగిలిపోయేలా ఉన్న పర్సులోని నోట్ల బొత్తినీ జాబారి మెరిసే కళ్ళతో చూస్తున్నాడు.

అరవింద్ పర్సు ఫోల్డింగ్‌లో వున్న సన్నని గోల్డు పెన్సిల్‌ని ఇవతలికి లాగాడు. రసీదుని పర్సుమీద బోర్లించి, పదమూడు రోజులు లెక్కించి ఆ తేదీని వేశాడు. జాబారి తలవాల్చి తేదీనీ, గోల్డు పెన్సిల్‌నీ చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

"ఈ తేదీన సరుకు డెలివరీ తీసుకుంటాను. ప్లీజ్ బీ అవైలబుల్!" అరవింద్ జాబారితో అన్నాడు. రసీదుని మడిచి, పర్సు కంపార్టుమెంట్‌లో దోపాడు. పెన్సిల్‌ని దాని స్థానంలో ఇరికించబోయాడు.

"అది....ఆ పెన్సిల్....రియల్ గోల్డా?" జాబారి కుతూహలంగా అడిగాడు.

అరవిందతన్ని నవ్వుతూ చూసాడు. "మీ నగ సెలెక్టు చేసినప్పుడే నా టేస్టుని మీరు తెలుసుకోవాలి! నేను నకిలీ వస్తువుల్ని తాకను మిస్టర్ జాబారీ!" సగర్వంగా అన్నాడు.

జాబారి పళ్ళికిలిస్తూ, సిగ్గుపడుతూ నవ్వాడు. పెన్సిల్ని అలాగే చేతిలో ఉంచుకుని అరవిందతన్ని చిరునవ్వుతో చూసాడు.

"ఈ గోల్డు పెన్సిల్ మీద మనసవుతోందా?"

లేదంటూ చెప్పబోయి జాబారి కొత్తరకంగా

నవ్వాడు. చేతిలోని వస్తువుల్ని అమెరికన్లు ఇతర దేశాలకి వచ్చినప్పుడు వాళ్ళకి వీళ్ళకీ పారేసి పోతారని అతను చాలాసార్లు విన్నాడు. ఆ 'తిక్క' అరవిందుకు పట్టి వుండొచ్చు!

"కమాన్! తీసుకోండి, గిఫ్ట్‌గా!" అరవింద్ పెన్సిల్‌ని అతనివైపు చాచాడు.

"అహాహ...." జూబారి చేతిని ముందుకు చాపుతూ, నోటితో మెంహమాట పడ్డాడు.

"మిస్టర్ జూబ్రీ, టేకిట్! అర్వింద్ గాట్ హాఫ్ డజన్ బ్యాక్ హోం!" నోనా ఉషారుగా అంది.

"ఓహ్.... థాంక్యూ థాంక్యూ థాంక్యూ!" పాట పాడుతూ జూబారి పెన్సిల్ని అందుకున్నాడు. "ఇది ఉన్నంతకాలం మిమ్మల్ని గుర్తుంచుకుంటాను!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"మిస్టర్ జూబారీ, బంగారాన్ని మీరు అంత తేలిగ్గా పోగొట్టుకోరు. మీ కొడుకూ, మనవడూ, మునిమనవడూ, అతని మునిమనవడూ—ఇలా యెన్నో తరాలకి అది సంక్రమిస్తుంది!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"షర్బత్ తీసుకోండి!" జూబారీ ఉషారుగా అన్నాడు ఎంతో ఖరీదైన ఇంపోర్టెడ్ విస్కీని ఆఫర్ చేస్తున్న వాడిలా.

షర్బత్ తాగేసి ముగ్గురూ ఖాళీ గ్లాసుల్ని నానక్ పహిల్వాన్ పట్టుకున్న ట్రేలో పెట్టేశారు.

"ఓకే, మిస్టర్ అర్‌వింద్........సీయూ అన్...." జూబారి వీడ్కోలు ప్రారంభించాడు.

"జస్ట్ మోమెంట్!" అరవిందడ్డు తగిలాడు. "ఒక సారి సెక్లెన్‌ని ఇవ్వండి...."

జూబారి అర్థంకానట్లు కళ్ళు చిట్లించాడు. "దేనికి? చూశారుగా? ఎన్నిసార్లు చూసినా అంతే!"

అరవిందతని కళ్ళల్లోకి తదేకంగా చూశాడు.

"మిస్టర్ జూబారీ, చూడ్డానికాక్కాదు!"

జూబారి కనుబొమలు గొంగళిపురుగుల్లా మధ్యలో కలుసుకున్నాయి. "మరి? ఏమిటి మీ అర్థం?"

మాట విని ఆగి, అలర్టుగా నిలబడి వోరగా చూస్తున్న నానక్ పహిల్వాన్ని వోరగా చూస్తూ అరవిందు సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ ఊదుతూ, కళ్ళు చిట్లించి జూబారిని చూశాడు. గోల్డు పెన్సిల్ సంపాదించిన ఆనందం ఇప్పుడు అతని మొహంమీద లేదు.

"అడ్వాన్సు పే చేసి నేను వెళ్ళిపోతున్నా. నేను తిరిగివచ్చేసరికి ఆ డైమండ్స్ 'ఆ డైమండ్స్'గానే వుండాలి!" అరవిందు గంభీరంగా అన్నాడు.

జూబారి మొహం గాలి యెక్కువగా కొట్టేసిన ఎర్రటి బెలూన్లా అయ్యింది. కళ్ళు గుర్రుగా చూసాయి. "మీరు జూబారీన్తో బేరం చేస్తున్నారు, జులాయిల్తో కాదు, మిష్టర్ అర్వింద్!"

అతను చిన్నగా నవ్వాడు. "అస్తులు చేతులు మారేటప్పుడు ఎంత సూటిగా వెళ్ళేమనిషయినా జాలాయిగా ప్రవర్తించే అవకాశం వుంది, మిస్టర్ జూబారీ!"

"మిస్టర్ అర్వింద్..."

"నో అఫెన్స్! ఫారినర్స్ అని వాసనపట్టగానే, బీచిలో నత్తగుల్లల దండలమ్మేవాడు యాభై పైసల దండకి యాభై రూపాయలు అడుగుతారు! మోసపోడం నాకు ఇష్టంలేదు!"

"మిమ్మల్నెవరూ మోసం చేయరు!" జూబారీ ఆగ్ర

హంతో అన్నాడు. నాసర్ పహిల్వాన్ వెనక్కి తిరిగాడు.

"ఒప్పుకుంటాను. అలాంటప్పుడు నెక్లెస్‌ని ఒకసారి ఇస్తే పోయేదేమిటి?" అరవింద్ నవ్వుతూ అడిగాడు.

"నా స్థానంలో మిమ్మల్ని ఊహించుకోండి. మీకా అనుమానం వేస్తుందో, లేదో కలకత్తా కాళిమీద ఒట్టు పెట్టుకుని చెప్పండి!"

జుబారి బరువుగా నిట్టూర్చాడు. "ఆల్ రైట్! ఇస్తాను. ఏం చేస్తారు?" ఎగతాళిగా అడిగాడతను.

"ఆనవాళ్ళు పెడతాను" తేలిగ్గా అన్నాడు.

"ఎట్లా? వజ్రాలమీద చాకుతో మీ ఇనిషియల్ చెక్కుతారా?" జుబారి కంఠంలో ఎగతాళి ప్రతిధ్వనించింది.

అరవిందు చిన్నగా నవ్వాడు. "చాకుతో కాదు, నా వేలితో చెక్కుతాను. నిజం చెప్పాలంటే వేలితో నొక్కుతాను!"

జుబారి విసుగ్గా చూసాడు. "ఏమిటో మీ వరస నాకేం అర్థంకావడంలేదు. యూ ఆర్ వేస్టింగ్ టైమ్ ..."

"మిస్టర్ జుబారీ, పదమూడు వజ్రాలమీదా నా వేలిముద్రలు వదుల్తాను. ఆ తరువాత దాన్ని సేఫ్ బాక్స్‌లో పెడతాను. బాక్స్‌ని మీరు భద్రంగా దాచిపెడతారు. ఆ తరువాత క్షణంనుంచీ, నేను తిరిగివచ్చేదాకా ఆ నెక్లెస్‌లోని వజ్రాల్ని మీరు ముట్టుకోలేరు!" సగర్వంగా అన్నాడు.

జుబారి కనుగుడ్లు గాజుపేపర్ వెయిట్లలా అయ్యాయి.

"మిస్టర్ అర్....వింద్...."

"ఒకే ఒక వజ్రంమీద నాది కాకుండా మరే వేలి

ముద్ర వున్నా, లేదా నా వేలిముద్ర చెరిగిపోయినా, మీ నెక్లెస్ మీ దగ్గరే వుంటుంది! నా అడ్వాన్స్‌ని రెండింతలు చేసి మీరు చెల్లిస్తారు! వేలిముద్రల నిపుణుల్ని ట్రెయినప్ చేసే నైపుణ్యం నాకుంది!" అరవిందడ్డొస్తూ అన్నాడు. అతని కళ్ళు సానపెట్టిన వజ్రాల్లా వున్నాయి.

"వాట్!" జూబారి నివ్వెరపోతూ కీచుగా అరిచాడు.

"యస్! ఒకే ఒక్క వేలిముద్ర చెరిగిపోతే-లేకపోతే, రెండు లక్షలూ ప్లస్ గోల్డు పెన్సిల్ మీరు నాకు సమర్పించేస్తారు. లేకపోతే రహస్యంగా మీ దగ్గరున్న నెక్లెస్ గురించి నేను ఇండియాలో, అమెరికాలో, గల్ఫ్ కంట్రీస్‌లో, చివరికి ఆఫ్రికాలో అక్షరాల్తో దండోరా వేస్తాను!" అన్నాడు.

"ఇది అన్యాయం!" జూబారి అరిచాడు. తెల్లగా పాలిపోతున్న జూబారి చేటమొహాన్ని అతడు చిరునవ్వుతో చూసాడు.

"మిస్టర్ జూబారీ, మీరు వజ్రాల్ని మార్చరుగా?" ప్రశ్నించాడతను.

"ఎందుకు మారుస్తాను?" జూబారీ జవాబుగా హుంకరించాడు.

"మార్చే ఉద్దేశం మీకు లేనప్పుడు మీరు భయపడ్డం దేనికి? నన్ను వేలిముద్రలు వేయనివ్వొచ్చుగా!" అరవిందు నవ్వుతూ అన్నాడు.

జూబారి లోపల్లోపలే నాలుక కొరుక్కున్నాడు. "ఆల్ రైట్.... వేసుకోండి!" అంటూ శిష్యుడివైపు నిరుత్సాహంగా చూసాడు.

"నానక్....లాల్!" అన్నాడు విరక్తిగా.

నానక్ పహిల్వాన్ సర్కస్‌లోంచీ మళ్ళీ కటకటాల్లోకి వెళుతున్న ఎలుగుబంటిలా కదిలాడు.

పనిముగించి, అరవిందు జాగ్రత్తగా నెక్లెస్‌ని కేస్‌లో పెట్టేసాడు. మూత మూసేసాడు. వజ్రాల్ని మొదట జేబురుమాల్తో శుభ్రంగా తుడిచి, వేలిముద్రలు ప్రింట్ చేస్తున్నంతసేపూ జూబారి విగ్రహంలా నిలబడ్డాడు. రివాల్వర్ని ధరించిన నానక్ పహిల్వాన్ ఊపిరి పీల్చుకోడం మానేసాడు.

"థట్సాల్! ఇంక దాచిపెట్టండి!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు. దెబ్బతిన్నట్టున్న మొహాన్ని జూబారి శిష్యుడి వైపు తిప్పాడు. నానక్ పహిల్వాన్ మొహంమీద, అతని యజమాని లోపల రగుల్తున్న కోపం ప్రతిబింబిస్తోంది.

"మిస్టర్ అరవింద్ ...మీ జాగ్రత్తని నేను మెచ్చుకుంటాను. అయినా, మీరు నన్ను, వరల్డ్ ఫేమస్ జూబారీన్ని అవమానించారు...."

అరవింద్ చిన్నగా నవ్వాడు. "మీరు నా దగ్గర అడ్వాన్స్ వసూలు చేశారు. తద్వారా మీరు నన్ను అవమానించారా?"

"అడ్వాన్స్ తీసుకోడం అవమానించడం కాదు!" జూబారి చురుగ్గా అన్నాడు.

"కరెక్ట్! మీలాగే నేను గ్యారంటీకోసం, అడ్వాన్స్ ఇచ్చి రిజర్వ్ చేసుకున్న నగని గుర్తుంచుకోడానికి కొన్ని గుర్తులు పెట్టాను. అదికూడా అవమానించడం కాదు.."

"ఏమైనా " జూబారి అడ్డుతగిలాడు.

"నన్నూ, నా మాటనూ నమ్మలేక మీరు అడ్వాన్స్ వసూలు చేసారు, మిమ్మల్నీ, మీ మాటనూ నమ్మలేక

కేను వేలిముద్రలు వేసాను. అంతే! నో అఫెన్స్!"
అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

ఏం చెప్పాలో తోచక జాబారి గుడ్లు మిటకరించాడు.

"ఓకే. వెళ్తాం. తరవాత, ఆ రోజు వస్తాం!" అరవింద్ నవ్వుతూ అన్నాడు. జాబారి తలుపు వైపు చూసాడు.

3

డార్క్ బ్లూ కలర్ సూటు. వైట్ షర్టు. రెడ్ టై. తలమీద ఫెల్ట్ హాట్, బ్రౌన్ షూస్ మీద పాలిష్ మెరుస్తోంది. అతని ఎడం చేతిలో బ్లాక్ కలర్ బ్రీఫ్ కేసుంది. బ్రయర్ పైపు అతని పళ్ళమధ్య ఇరుక్కుని కిందికి వేళ్ళాడుతోంది. అతని బూట్లు లయబద్ధంగా పేవ్ మెంట్ మీద చప్పుడు చేస్తున్నాయి.

కండలు తిరిగిన పొడుగాటి ఆకారం. అతని నడకలో యేదో ప్రత్యేకత వుంది. కవాతు చేస్తున్న సైనికుడి నడకలోని ప్రత్యేకత అది. శలవుమీద ఇంటికి వచ్చి, ఏదో పనిమీద యెక్కడికో వెళుతున్న మిలటరీ ఆఫీసర్లా వున్నాడతను. అతని పొడుగాటి కాళ్ళు పేవ్ మెంట్ మీంచీ సన్నటి వీధిలోకి తిరిగాయి.

పది నిమిషాలపాటు నడిచి, ఒక చిన్న ఇంటి గేటు ముందు ఆగాడతను. గేటుకీ, ఇంటికీ మధ్య చిన్న తోట. మధ్యలో ఎర్రటి రిబ్బన్ లా ఎర్ర ఇటుకలు పరిచిన బాట. అటూ, ఇటూ చూసి అతను గేటు తోసుకుని రెడ్ కార్పెట్ లా వున్న బాటమీదికి అడుగు పెట్టాడు.

తనకి కావాల్సిన వ్యక్తి నిస్సందేహంగా ఇంట్లో ఉంటాడు. కానీ, అతను ఏయే సమయంలో యెక్కడెక్కడ వుంటాడో, ఏయే పనులు చేస్తూవుంటాడో

తనకి చక్కగా తెలుసు. మిలిటరీ ట్రెయినింగూ, రక్తంలో జీర్ణించుకుపోయిన మిలిటరీ జీవన విధానం అతన్ని అలా తయారుచేశాయి. ఒక విధంగా మిలిటరీ క్రమశిక్షణ మనిషిని కాలానికీ, ఒకేవిధమైన అలవాట్లకీ బానిసగా చేసేస్తుంది! అతను నవ్వుకుంటూ గుమ్మం ముందుకు నడిచి ఆగాడు. అతని చెయ్యి తలుపుమీద చిన్నగా చప్పుడు చేసింది.

తను సంపాయించిన వివరాల ప్రకారం, అతను ఇప్పుడిప్పుడే టిఫిన్ ముగించి, టీ తాగుతూ వుండాలి.... తలుపు వెనక అడుగుల శబ్దం ఎవరి రాకనో దండోరా వేస్తోంది. గొళ్ళెం లాగబడింది. తలుపు తెరుచుకుంది. వైట్ డ్రిల్ నిక్కర్లోకి చేతుల్లేని బనియన్ని దోపుకున్న అతని శరీరం దృఢంగా అవుపిస్తోంది. గుండ్రటి భుజాలు లావుపాటి మెడ. గుండ్రటి మోహం. మెలితిరిగిన మీసాలు. పొట్టిగా కత్తిరించిన క్రాఫు....

"ఎవరు?" తలుపు తెరిచిన వ్యక్తి ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

అతను పళ్ళ మధ్యనుంచీ పైపుని ఇవతలికి లాగాడు.

"మిస్టర్ సపన్ సిన్హా...." అతని కంఠం గంభీరంగా వుంది.

"నేనే. మీరు....?"

"అడిషనల్ కమీషనర్, సిఐడి— పేరు శివానంద్"

పైపుని మళ్ళీ పళ్ళమధ్య ఇరికించి అతను కోటుజేబులోంచీ ఐడెంటిటీ కార్డుతీసి, సపన్ సిన్హా చూసేలా పట్టుకున్నాడు.

సపన్ సిన్హా కళ్ళల్లో చిటికలో మార్పొచ్చింది. నిటారుగా బిగుసుకపోయి అతను శెల్యూట్ చేసాడు.

తలుపుని బార్లా తెరిచాడు.

"దయచేసి లోపలికి రండి!" నవ్వు మొహంతో ఆహ్వానించాడతను.

శివానంద్ తలకొద్దిగా వంచి, లోపలికి కదిలాడు. సపన్ సిన్హా ఎడమచేతిలోని టీ కప్పుని పక్కనే వున్న టేబుల్ మీద పెట్టాడు. హాలు చివర, కిటికీ దగ్గరగా వున్న మరో టేబుల్ ముందున్న కుర్చీవైపు చెయ్యి చాచాడు.

"ప్లీస్ సిడౌన్ సర్!" అన్నాడతను వినయంగా.

శివానంద్ కుర్చీలో కూచుని, బ్రీఫ్ కేసుని టేబల్ మీద ఉంచుకున్నాడు. తలెత్తి నవ్వుతూ, ఇంకా నిలబడే ఉన్న సపన్ సిన్హాని చూశాడు.

"సిడౌన్!"

"ఒక్క క్షణం....డ్రెస్ మార్చుకుని వస్తాను...." సిన్హా సిగ్గుపడుతూ అన్నాడు.

"డోంట్ బాదర్. యూ లుక్ స్మార్ట్ ఇన్ దట్ డ్రెస్!" శివానంద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"థాంక్స్, సర్...." అంటూ సిన్హా టేబుల్ కి అటువైపు వున్న కుర్చీలో కూచున్నాడు. ఏదో గుర్తొచ్చిన వాడిలా మళ్ళీ లేచాడు.

"టీ తీసుకోండి...." అన్నాడతను మర్యాదగా.

"తరవాత...." అంటూ శివానంద్ ముందుకి వంగాడు. సిన్హా కూచుని ప్రశ్నార్థకంగా చూసాడు.

"మిస్టర్ సిన్హా, సిబిఐ నన్నొక ప్రత్యేకమైన, ముఖ్యమైన పనిమీద పంపించింది...." శివానందాగి పైపులోకి పొగాకు కూరడం ప్రారంభించాడు.

సిన్హా కుతూహలంగా చూసాడు. సిబిఐ కమీష

నర్ తన దగ్గరకు యెందుకు వచ్చాడు? శివానంద్ పైపు వెలిగించాడు.

"నేను చెప్పబోయేది మీరు తప్ప మరొకరు వినకూడదు...."

"ఇంట్లో ప్రస్తుతం ఒక్కణ్నే వున్నాను. చెప్పండి" సిన్హా కంఠంలో ఆశ్చర్యం ధ్వనించింది.

"మీరు విన్నాక, మీనుంచీ కూడా మరెవ్వరూ వినకూడదు; టాప్ సీక్రెట్!" నవ్వుతూ అన్నాడు.

సిన్హా కళ్ళు వెడల్పుగా సాగాయి. "ఏమిటో.... చెప్పండి...."

"డిపార్టుమెంట్ నాకు అప్పగించిన పని గురించి పూర్తిగా మీతో చెప్పలేను; ఇప్పుడప్పుడే. ఆ పని నేను ఒక్కడ్నే చేయగలిగింది కాదు. మరో నలుగురి అసిస్టెన్స్ కావాలి. డిపార్టుమెంట్‌నుంచీ కాకుండా ఆర్మ్‌డ్ ఫోర్సెస్ నుంచీ డిస్‌ఛార్జి అయిన, విశ్వాసపాత్రులైన మీలాంటి డీసెంట్ పర్సన్స్‌ని సెలెక్టు చేసుకోడానికి నాకు అధికారం లభించింది. పనినిబట్టీ, అవసరాన్నిబట్టీ నేను ఇలా వ్యక్తుల్ని ఎన్నుకుని పీస్‌రేటుమీద, వాళ్ళ సేవల్ని ప్రభుత్వంకోసం ఉపయోగించుకుంటాను...." శివానందాగి, ఆరిపోయిన పైపుని వెలిగించాడు.

తను చేయాల్సిన 'సేవ' ఏమిటో బొత్తిగా తెలీక పోయినా సపన్ సిన్హా మొహంమీద ఆనందం నాట్యం చేయడం ప్రారంభించింది. అంతా అర్థమైపోయినట్టు ఆవేశంతో బుర్ర ఊగించాడతను.

"రేపు ఈ నగరంలో నేను ఒక పని నిర్వర్తించ బోతున్నా. తెలుసుకోవాల్సిన క్షణం వచ్చేదాకా, ఆ పని గురించి మీకు వివరించడానికి నాకు అనుమతిలేదు.

సిబిఐ పద్ధతులు మీకు తెలిసే వుండాలి ..."

"ఔను!" సిబిఐ పద్ధతులు తెలీకపోయినా కూడా సపన్ సిన్హా ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

"మిస్టర్ సిన్హా, మీ పేరూ, అడ్రసూ నాకెలా తెలిశాయని మీరు అడగలేదు! ఆర్నెల్ల క్రితం నన్ను 'ఈ' కార్యంమీద నియమించినప్పుడు నేను మేజర్ జనరల్ ధర్మకాంత్ ని కల్సుకున్నాను. నాకు, అంటే నా పనికి అవసరమయ్యే అర్హతలు — కమిట్ మెంట్, ధైర్యం, చొరవా, త్యాగబుద్ధీ వుండే చాకల్లాంటి ఎక్స్ సర్వీస్ వ్యక్తుల వివరాల్ని సప్లై చేయమని ఆయన్ని కోరాను. తన సబార్డినేట్సుద్వారా నెలపాటు ఫైల్స్ స్టడీచేసి ఆయన నాకో లిస్టు ఇచ్చారు. ఆ లిస్టులో మీ పేరుంది!"

సపన్ సిన్హా మొహం చేటసైజుకి సాగింది. తన యోగ్యతనీ, శక్తిసామర్థ్యాలనీ కంపెనీ మరిచిపోలేదు! అతను ఉద్రేకంతో శివానంద్ని చూశాడు.

"అయామ్ ఫ్లాటర్డు! నన్ను సెలెక్టుచేసినందుకు మేజర్ జనరల్ గారికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటాను!"

"ఆ పని మాత్రం చేయకండి! సిబిఐ అలాంటి సెంటిమెంటుని ఒప్పుకోదు. మీరు చేసేపని గురించి ముందుగా మీకు తెలుసుకోకూడదు. పూర్తిచేశాక పనిగురించి గుర్తుంచుకోకూడదు! మేజర్ గారికి మీనుంచి ఉత్తరం వెళ్ళిన మరుక్షణం లిస్టులోంచీ మీ పేరు తొలగించబడుతుంది!"

"ఐసీ...."

"ముందు ముందు మా కార్యకలాపాల్లో పాల్గొని, పారితోషికం పొందే అవకాశం మీకు ఉండదు!"

"ఆరహెంది.... ఇంతకీ...." సపన్ సిన్హా సందేహిస్తూ ఆగాడు.

"మీరేం చేయాలో చెప్తాను. రేపు మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటన్నరకి నేను నిర్ణయించే ప్రదేశంలో మీరు నన్ను కలుసుకోవాలి. మీకు కొన్ని వస్తువులిస్తాను. అందులో ఒకటి మిమ్మల్ని 'సిబిఐ ఆఫీసర్'గా చూపించే ఐడెంటిఫికేషన్ కార్డు...."

"వాట్?" సిన్హా అడ్డొస్తూ అరిచాడు.

"యస్. మీ పేరుకి అలాట్ చేయబడే నంబరు— మీరు ప్రత్యేకమైన 'ఒక' పనిమీద తాత్కాలికంగా నియమించబడిన ఉద్యోగిగా గౌరవభృతి తీసుకుని సిబిఐ తరఫున పనిచేసే పౌరుడిగా సూచిస్తుంది. ఆ నంబరు లేకపోతే మీ ఐడెంటిఫికేషన్ కార్డు 'అసలు' కార్డే అవుతోంది!"

"ఐసీ...." సిన్హా గొణిగాడు.

"సాధారణంగా ఒక్కోసారి నిర్వర్తించే పని ఒకే ఒకరోజులో, ఇంకా చెప్పాలంటే ఒకే ఒక గంటలో పూర్తవుతుంది. అందుకుగాను, మీకు వెయ్యి రూపాయలు మాత్రం పారితోషికం ఇవ్వబడుతుంది. కర్తవ్యమూ, భోజనం వగైరా అన్నీ అందులోనే...."

గంటపనికి వెయ్యిరూపాయలు! సపన్ సిన్హా ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచాడు. తనకి సిబిఐలో ఉద్యోగం దొరికితే బావుండేది....

"నెలకి ఇలాంటి అపాయింట్ మెంట్స్ అరడజనేనా వుంటాయా?" సిన్హా ఆశగా అడిగాడు.

శివానంద్ నవ్వాడు "చెప్పలేం. రెండో ఛాన్సు వుంటుందనీ నేను ప్రామిస్ చేయలేను. అయితే ఎబిలిటీని

మరో క్వాలిటీని బట్టి నేను ఎన్నిసార్లైనా, ఏ వ్యక్తికైనా సెలెక్టు చేసుకోవచ్చు!"

"మరో క్వాలిటీ అంటే?" సిన్హా ప్రశ్నించాడు.

"చేయబోయే పని గురించి చెప్పకుండా వుండటం; చేసినపని గురించి చెప్పుకోకుండా వుండటం! మెయింటనెన్స్ ఆఫ్ టాప్ సీక్రెసీ!" శివానంద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఐసీ...."

"మిస్టర్ సిన్హా, మీరు ఈమధ్య తీయించుకున్న పాస్‌పోర్టుసైజ్ ఫోటో కావాలి...."

"ఎందుకో అడగొచ్చా?" సిన్హా మర్యాదగా అడిగాడు.

"మీ ఐడెంటిఫికేషన్ కార్డుకి. తరవాత, రేపు బాగా క్లీన్ చేసి, పర్ఫెక్టుగా డ్రెస్ చేసిన సూట్ వేసుక రావాలి. పని పూర్తయిన పావుగంటలో మీ పారితోషికం చెల్లించబడుతుంది. ఐడెంటిటీ కార్డు వాపసు తీసుకోబడుతుంది...."

"కమీషనర్ సాబ్....ఏం చేయాలో చూచాయగా చెప్పకూడదా?" సిన్హా మెల్లిగా అడిగాడు.

"అసంభవం!" శివానంద్ నవ్వుతూ అన్నాడు. "ఒక్కటి మాత్రం చెప్పగలను. మీరు చేయబోయే పని బొత్తిగా ప్రమాదంతో కూడింది కాదు. నోరు కూడా తెరవాల్సిన అవసరం వుండదు మీకు! మీ క్షేమానికి భంగంరాదు!"

"థాంక్స్....అన్నట్టు....నలుగురు కావాలన్నారు.... తతిమ్మా ముగ్గురూ...."

"మిస్టర్ సిన్హా, మీకు రేపెంత తెలియజేయాలో

అంతా తెలియజేశాను. ప్రశ్నలు అడక్కండి. తతిమ్మా ముగ్గుర్నీ నేను ఇదివరకే సెలెక్టు చేసి వుండకపోవచ్చు; సెలెక్టు చేసి వుండొచ్చు. నలుగురు వద్దు; ఒక్కరే, మీ రొక్కరే చాలు అనికూడా ఆ క్షణంలో నేను నిర్ణయించుకోవచ్చు? అంచేత ...."

"అడగను; క్షమించండి. రేపు ఎక్కడికి రావాలి?" సిన్హా నవ్వుతూ అన్నాడు.

శివానంద్ చిన్నగా నవ్వాడు. "మొట్టమొదట మీ ఫోటో ఇవ్వండి. తరవాత 'టీ' అన్నారు; ఇవ్వండి. వెళ్ళేముందు రావాల్సిన ప్రదేశం గురించి చెప్తాను!"

4

ఎయిర్ కండిషన్డ్ కార్లోంచి అతను కిందికిదిగాడు. డోర్ని మూశాడు. పేవ్ మెంట్ మీద నిలబడి రిస్టువాచీ చూసుకున్నాడు. తనకి ఇంకా ఒక నిమిషం వ్యవధివుంది.

చేతిలో వున్న బ్రీఫ్ కేసుని కాళ్ళ దగ్గర వుంచుకుని అతను కళ్ళద్దాల్ని తీశాడు. ఓపిగ్గా పాలిష్ చేసి, ఒకసారి 'శాంపుల్ చూపు' చూసి అద్దాల్ని తగిలించాడు.

రిస్టువాచీ చూసుకుని చకచకా ఎదురుగా వున్న షాపువేపు అడుగులేశాడు. అతనికోసం గ్లాస్ డోర్ తెరవబడింది. అతను లోపల దూరాడు. డోర్ దగ్గరే నిలబడి షాపుని పరకాయించి చూసాడు. షాపులో అట్టే జనంలేరు. నాలుగు జతలకళ్ళు అతనివేపే చూస్తున్నాయి. నాలుగు జతల కాళ్ళు అతనివేపు కదిలాయి. కనిపించీ, కనిపించకుండా అతను చిరునవ్వు నవ్వాడు.

ఆ నలుగుర్నీ నాలుగుచోట్ల, నాలుగు సమయాల్లో కలుసుకున్నాడతను. నలుగుర్నీ నాలుగు సమయాల్లో, నాలుగైదు నిమిషాల తేడాతో ఆ షాపుకి చేరుకో

మన్నాడు. విడివిడిగా కలుసుకుని, విడివిగా సూచనలు ఇవ్వడం మూలంగా, ఈ క్షణందాకా తాము నలుగురూ ఒకేపనిమీద అక్కడికి చేరుకున్నట్టు నలుగురికీ తెలీదు! తన ప్లానుకి సగర్వంగా తనని అభినందించుకుంటూ అతను ఇద్దర్ని ప్రత్యేకంగా చూసి, డోర్ వైపు బ్రీఫ్ కేస్ చూపించాడు.

ఇద్దరు పొడుగాటి వ్యక్తులు డోర్ దగ్గరగా ఆగారు. అతను తివిగా కాష్ కౌంటర్ ముందుకి నడిచాడు. కౌంటర్ వెనక బొజ్జనిండా కుడుములు తిన్న వినాయకు డిలా కూచున్న కుబేర దాస్ జుబారి పళ్ళికిలిస్తూ ఆహ్వాన సూచకంగా చూశాడు.

"మిస్టర్ కుబేర్ దాస్ జూబారీ, అయామ్ శివానంద్, అడిషనల్ కమీషనర్; సిబిఐ—సెంట్రల్ బ్యూరో ఆఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్," అంటూ అతను కోటుజేబులోంచీ నీలంరంగు ఫోల్డర్ లోవున్న ఐడెంటిఫికేషన్ కార్డు చూపించాడు.

కుబేర దాస్ జుబారి అర్థంకానట్టు చూసాడు. రెండు క్షణాల్లో శివానంద్ పరిచయాన్ని అపార్థం చేసుకుని ముందరి పళ్ళన్నీ చూపించాడు.

"వెల్ కమ్ టూ జుబారీస్! వాట్ కెన్ ఐ డూ ఫర్ యూ సర్?" అన్నాడు మర్యాద ఉట్టిపడే కంఠంతో.

శివానంద్ నవ్వలేదు. "యూ కెన్ డూ స్ట్రేంజ్ థింగ్స్ ఫర్ మీ: టెలిఫోన్స్ అన్నింటినీ హుక్స్ మీంచీ తీసి కింద పెట్టించండి. రెండు: క్లోస్డ్ సర్క్యూట్ టీవీ కెమరాల్ని మూసేయండి. మూడు: సేల్స్ స్టాప్ చేయండి. నాలుగు...."

"వాట్???" కుబేర్ దాస్ జూబారి నివ్వెరపోతూ

అరిచాడు.

శివానంద్ చెయ్యి కోటుజేబులోంచీ యివతలికి వచ్చింది. చేతిని విదిల్చి, మడత విడదీసిన కాగితాన్ని జూబారిముందు పట్టుకున్నాడతను. సిబిఐ ఢిల్లీ జారీచేసిన 'సెర్చ్ అండ్ సీజ్' వారెంట్ ని జూబారి నమ్మలేనట్టు చూశాడు. మెల్లిగా తలెత్తి, పాలిపోతున్న మొహాన్ని శివానంద్కి చూపించాడు.

"ఆఫీసర్ .... వాటీస్ దిస్?" అతని కంఠం వణికింది.

"పబ్లిక్ కంప్లెయింట్స్—ప్రజల ఫిర్యాదులు. సిబిఐ ఉత్తర్వు. మీ షాపుని—మొత్తం—వెతకాలి. అనుమానం కలిగించే నగల్ని స్వాధీనంలోకి తీసుకోవాలి. 'సెర్చ్ అండ్ సీజ్' వారెంట్ ఇది!" శివానంద్ గంభీరమైన కంఠంతో వివరించాడు.

"మా షాపుమీద ఇంతవరకూ ...." జూబారి ప్రారంభించాడు.

"సిబిఐ దాడి జరగలేదు; మాకు తెలుసు. ఇప్పుడు జరుగుతోంది; మీరు తెలుసుకోండి. అన్నట్టు రక్షణ కోసం వుంచుకున్న ఆయుధాల్ని మొదట—తక్షణం సరండర్ చేయండి. బీ క్విక్ అండ్ లెటస్ డూ అవర్ డ్యూటీ క్విక్!" అంటూ శివానంద్ డోర్ దగ్గరున్న ఇద్దరివేపూ తిరిగాడు.

"కమలాకాంత్, నువ్వు ఇక్కడికిరా. కౌంటర్స్లో వున్న నగదుని అంతనీ చకచకా లెక్కపెట్టి, కవర్లో పడేయ్. ఎంతో కవరుమీద రాయి. కమాన్. అకౌంట్సె మొత్తం ఎంతో చూడు! క్విక్!"

కమలాకాంత్ వేగంగా కౌంటర్ వైపు పరుగెత్తాడు. శివానంద్ తన దగ్గరే నుంచున్న ఇద్దర్నీ చూసాడు.

"మీరిద్దరూ షో కేసుల్లోని నగల్ని చెక్ చేసి లిస్టు రాయండి!"

"యస్సర్!"

శివానంద్ జౌహారివైపు తిరిగాడు. జౌహారి నోరు ఖాళీగా వున్న ముంత మూతిలా తెరుచుకునే వుంది.

"మిస్టర్ జౌహారీ, ఆయుధాలు!" శివానంద్ తీక్షణంగా అన్నాడు. కాస్సేపట్లో రెండు రివాల్వర్లు కౌంటర్ మీద ప్రత్యక్షమయ్యాయి. శివానంద్ రివాల్వర్లని పక్కనే వున్న సపన్ సిన్హాకి అందించాడు. అతను వాటిని కోటుజేబుల్లో పడేసుకున్నాడు.

"మిస్టర్ జౌహారీ, మీ భూగృహంలోకి వెళ్దాం!" జౌహారిని సూటిగా చూస్తూ అన్నాడు.

జౌహారి నమ్మలేనట్టు చూశాడు, "అక్కడ.... స్టాకు లేదు...."

"ఫర్వాలేదు. ఇక్కడ మా వాళ్ళకి సహకరించమని మీ వర్కర్స్‌కి చెప్పండి. తిక్కవేషాలు వేస్తే రివాల్వర్ ఉపయోగించడానికి మాకు ఆర్డర్సున్నాయి!" శివానంద్ హెచ్చరించాడు.

గుడ్లప్పగించి, బిక్క-మొహాలేసుకు చూస్తున్న తన సిబ్బందికి వణికే కంఠంతో, మాతృభాషలో జౌహారి సూచనలిచ్చాడు. విసురుగా శివానంద్ వైపు చూశాడు.

"కమిషనర్, కాషూ, కాష్ రిజిష్టర్లూ, షో కేసుల్లో నగలూ—అన్నీ మీరు ధారాళంగా చెక్ చేసుకోవచ్చు. ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి చెందిన ఒక సంస్థను, గౌరవంగా, న్యాయంగా, చట్టబద్ధంగా వ్యాపారం చేసే ఒక స్వదేశీ సంస్థను దేశానికి గర్వకారణమైన సంస్థను మీరు హెర్చి

చేస్తూ అవమానిస్తున్నారు! అది గుర్తుంచుకోండి!"

శివానంద్ తొణక్కుండా అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు.

"సెర్చి చేస్తున్నాం; అవమానించడంలేదు! ఆ పని చేస్తోంది నేను కాదు; సెంట్రల్ బ్యూరో ఆఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్, గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఇండియా! మీ స్వదేశం; మిమ్మల్ని వుంచుకుని గర్విస్తున్న దేశం!"

"ఆల్ రైట్! చూసుకోండి! మాకు భయంలేదు! ఇంక మీరన్నట్టు భూములూ—గృహాలూ ఏమీ లేవు!"

"భూములూ, గృహాలూ కాదు; బేస్ మెంట్ అపార్టుమెంట్స్! మీ పాపులే అవుట్ పూర్తిగా మాకు తెలుసు. బేస్ మెంట్ లో ఎన్నిగదులున్నాయో, ఏయే గదిలో ఎన్నన్ని బీరువాలున్నాయో—అన్నీ సిబిఐ ఫైల్స్ లో స్పష్టంగా వున్నాయ్! లెట్స్ గో! సిన్హా, కమాన్!" అంటూ శివానందద్దం బిగించిన డోర్ వైపు ఠీవిగా నిర్లక్ష్యంగా నడిచాడు.

ఏదో గుర్తొచ్చినవాడిలా శివానంద్ వెనక్కి తిరిగాడు. కౌంటర్ల ముందు నిలబడి గుసగుసలాడుకుంటున్న అరడజనుమంది కస్టమర్స్ని నవ్వుతూ చూశాడు.

"అఫిషియల్ బిజినెస్! మీకు కాసేపు ఇబ్బంది కలుగుతుంది. దయచేసి సహకరించండి. మేం వెళ్ళిపోగానే మీ వ్యాపారం మీరు చూసుకోవచ్చు. సారీ ఫర్ ది ఇన్ కన్వీనియన్స్!" అంటూ వెనక్కి తిరిగాడు.

వెనక్కి తిరిగి ఠీవిగా నడుస్తున్న శివానంద్ని, నిప్పులు కక్కుతూ జూబారి వెంబడించాడు....

"సిన్హా, ఈ గదిలోని బీరువాల్లో ఏమున్నాయో చెక్ చేసి చూడు. మిస్టర్ జూబారీ తాళాలిస్తారు.

ఆఫ్‌కోర్స్ ఈ బీరువాల్లో ఆర్నమెంట్స్ వుండవు....” అంటూ శివానంద్ జూబారీవైపు తీక్షణంగా చూశాడు. జూబారి ఎర్రబారిన మొహంతో టేబుల్ సొరుగులో వున్న తాళంచెవుల గుత్తిని సిన్హాకి అందించాడు.

“మిస్టర్ జూబారీ గర్భగుడిలోకి వెళ్దాం!” శివానంద్ వెంటనే, తరుముతూన్నట్టు అన్నాడు.

జూబారి గిరుక్కున అతనివైపు తిరిగాడు. “ఇంక గదుల్లేవు; వ్యాపారానికి సంబంధించి. అవన్నీ పర్సనల్ క్వార్టర్స్!”

“అయినా ఫరవాలేదు. లెట్స్ గో!” అతను నవ్వుతూ అన్నాడు.

తిరగబడి యేదో చెప్పబోయిన జూబారి తమాయించుకున్నాడు. తను తటపటాయించేకొద్దీ వాళ్ళకి అనుమానం పెరుగుతుంది. అతను నిట్టూర్చి మరో గుమ్మంవైపు కదిలాడు. అతని వెనకే పెంపుడుకుక్కలా కదుల్తున్న అతని మేనేజర్ని శివానంద్ భుజంమీద తట్టాడు.

“మీరు ఇక్కడే వుండండి. అతనికి సహాయపడండి!” అన్నాడు. మేనేజర్ రాతిబొమ్మలా నిలబడిపోయాడు.

శివానంద్ జూబారిని వెంబడించాడు. వాళ్ళ వెనకే తలుపు మూసుకుంది. జూబారి నేరుగా బీరువాలవైపు వెళ్ళాడు. రెండు బీరువాల్ని తెరిచాడు. స్టేషనరీనీ, రసీదు బుక్కుల్నీ చూపిస్తూ ఎగతాళిగా నవ్వాడు.

“ఇక్కడకూడా మీకు ఏమీ దొరకదు. కమీషనర్! మీరు ఊరికే అనుమానిస్తున్నారు. మా స్టాకు పూర్తిగా షో రూమ్‌లోనే వుంటుంది. దొంగచాటుగా దాచి, దొంగచాటుగా బేరం చేయాల్సిన అవసరం, ఖర్మా జూబారీస్‌కి పట్టలేదు!” అన్నాడు సగర్వంగా.

శివానంద్ చిరునవ్వుతో తలాడించాడు. అతని చెయ్యి తటాలున కత్తిలా ఎదురుగా సాగింది. గోడలోకి ఇనపెట్టె డోర్‌లా డిజైన్ చేయబడిన డోర్ని చూపించింది.

"ఆ సీక్రెట్ కంపార్టుమెంట్ లోకి వెళ్ళండి. ఏముందో చూద్దాం!" జబారి ఉలిక్కిపడి తమాయించుకున్నాడు. "వాట్....ఇంక....కంపార్టుమెంట్స్ లేవు.. మీరు....ఊరికే...."

శివానంద్ అతని కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూశాడు. "మిస్టర్ జబారీ, మీ అరచేతిలో గీతలు మీకు ఎలా తెలుసో మీ అంతఃపురం గురించి నాకు—అంటే సిబిఐకి అలా తెలుసు! మళ్ళీ చెప్తున్నా! టైమ్ వృధా చేయకండి!"

"ఆల్ రైట్! అది క్యాష్ కంపార్టుమెంట్. లెక్కల్లోకి ఎక్కని నగదు మాత్రం అక్కడుంటుంది. దాన్నంతా యెంచడానికి మీకూ మీ అసిస్టెంట్సుకీ రెండు రోజులు పడుతుంది!" జబారి ఎగతాళిగా అన్నాడు.

శివానంద్ అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. "మీ ఖజానాని లెక్కించడానికి మాకు ఎన్ని రోజులు పడుతుందో నాకు తెలీదుగానీ, ఆ కంపార్టుమెంట్ సోదా చేస్తే మీరు చాలా ఏళ్ళు కటకటాల్ని లెక్కిస్తూ కూచోవాల్సి వస్తుందని మాత్రం ఖచ్చితంగా చెప్పగలను!"

"వాడ్డూయూ మీన్?" జబారి హుంకరించాడు.

"లెక్కల్లోకి ఎక్కని లెక్కలేనంత మొత్తానికి ప్రతిరూపం ఆ గదిలో దాక్కుంది, మిస్టర్ జబారీ!"

జబారి మొహం కుంకం పూసినట్టు ఎర్రబడింది. "మీరు కమీషనర్ గా ఏమోగానీ, కథా రచయితగా బాగా

రాణిస్తారు! అన్ అకౌంటెడ్ గా అక్కడేంలేదు! మీకెవరో నేనంటే గిట్టనివాళ్ళు అబద్ధాలు చెప్పారు!"

"అబద్ధం కాదు; వజ్రంలాంటి కఠిన సత్యం ఆ గదిలో వుంది!" శివానంద్ గంభీరంగా అన్నాడు.

"వాడ్డూయూ మీన్?" జాబారి మళ్ళీ అరిచాడు.

"మిస్టర్ జాబారీ, ఆ గదిలోకి వెళ్ళండి. పదమూడు డైమండ్స్‌తో, తయారైన అద్వితీయమైన నెక్లెస్‌ని మీ చేత్తోటే తీసుకురండి!" శివానంద్ గంభీరంగా అన్నాడు.

జాబారి ఉలిక్కిపడి, రెప్పపాటులో సర్దుకున్నాడు. తెల్లబారుతున్న మొహంలోకి ప్రయత్నించి రక్తం యెక్కించాడు. "మీ మాటలు — మీ ఆరోపణలు నాకు అర్థంకావడంలేదు!"

శివానంద్ మాట్లాడకుండా కోటు జేబులోంచీ ఒక చిన్న కాయితాన్ని తీశాడు. దాన్ని జాబారి మొహం వైపు చాచాడు. "నా ఆరోపణకి వ్యాఖ్యానం ఇందులో వుంది. చదువుకోండి. అర్థమవుతుంది!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

జాబారి కళ్ళు ఒక్కసారి చెదిరినట్టయ్యాయి. రెండు రోజులక్రితం అరవింద్ అనే అమెరికా వ్యక్తికి తను ఇచ్చిన రసీదు ఫోటో కాపీని అతను అయోమయంగా చూశాడు. అతని మొహంలోంచీ రక్తం యెక్కడికో మాయమైపోయింది. శివానంద్ అతని మొహంలోకి చూస్తూ చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"మీరిచ్చిన ఒరిజినల్ రిసీట్ మా ఆఫీసులో సేఫ్ కస్టడీలో వుంది. ఎందుకైనా మంచిదని జిరాక్స్ కాపీలు తీశాం!"

"ఇంకా తీసి ఫ్రేములు కట్టించి పెట్టుకోండి! ఐ డోంట్ కేర్! అరవింద్ అనే వ్యక్తి యేవో నగలు ఆర్డరిచ్చాడు. అడ్వాన్సు పే చేశాడు. రసీదిచ్చాం. అది నేరంకాదని సి బి ఐ లో పనిచేయకపోయినా నాకు తెలుసు!" అప్పటికే షాక్‌నుండీ కోలుకున్న జూబారి గర్జించాడు; సమయస్ఫూర్తితో.

"ఏవో నగలు కాదు! రాజవంశానికి చెందిన ఎవరో స్త్రీ ఆ నెక్లెస్‌ని—అమ్మిపెట్టమని మీ దగ్గరుంచింది. దాన్ని ఇరవై లక్షలకి మీరు అతనికి అమ్మేశారు. అతను లక్ష అడ్వాన్స్ యిచ్చాడు. దాన్ని ఎవరో స్త్రీ కోసం, కమీషన్ తీసుకుని అమ్ముతున్నారన్నది మీ బుకాయింపు మాత్రమే! అది దొంగసొత్తు అని మాకు తెలుసు!" శివానంద్ తీక్షణంగా అన్నాడు.

జూబారి దవడలు అదరడం ప్రారంభించాయి. "నో.. అవన్నీ మీరు అల్లుతున్న కథలు. అలాంటి నెక్లెస్...."

శివానంద్ విసుగ్గా చెయ్యెత్తి అతన్ని వారించాడు. "ఆ నెక్లెస్ పుట్టు పూర్వోత్తరాల గురించి, చూచాయగా మీరు అరవింద్‌కీ, అతని భార్య నోనాకీ వివరించారు. వాళ్ళ పాస్‌పోర్టులు పరిశీలించారు! రెండు లక్షలు కమీషన్ అడిగారు. యిరవైకి లొంగిపోయారు. అతని గోల్డు పెన్సిల్‌ని గిఫ్ట్‌గా కొట్టేశారు. వీటన్నింటినీ మేం నిరూపిస్తాం!"

"నిరూపించలేరు! ఏవో నగలకోసం అడ్వాన్స్ తీసుకున్నాం. అది నేరమని సిబిఐ కాదు. మరేదీ కూడా నిరూపించలేదు!"

శివానంద్ నవ్వుతూ బ్రీఫ్‌కేస్ తెరిచాడు. అందులోంచీ ఒక పాకెట్ షేవరికార్డర్ని, క్యాసెట్‌నీ

తీశాడు. ఎగతాళిగా జాబారివైపు చూశాడు.

"మీ సంభాషణ పూర్తిగా వింటారా? మీ అంగరక్షకుడు నానక్ పహిల్వాన్ పలికిన రెండు ముక్కలు కూడా ఇందులో వున్నాయి!"

జాబారి కంగారుగా టేపరికార్డర్నీ, శివానంద్‌నీ మార్చి చూశాడు. అతని పెదవులు వణికాయి. అరవింద్ నోనా.... సిబిఐ.... శివానంద్ __ అరవింద్ సిబిఐ మనిషా కొంపతీసి? గుడ్ గాడ్!

"మిష్టర్ జుబారీ, ఆ నెక్లెస్‌మీద అరవింద్ వేలిముద్రలు వదిలాడు. అతని వేలిముద్రల్ని మేం తీసుకున్నాం. మీ కాక్టైల్ వాళ్ళంటే వాటిని పోల్చి చూపుతాం!" శివానంద్ రికార్డర్లో కేసెట్ ఇరికిస్తూ అన్నాడు. అతని వేలు బటన్ని నొక్కింది.

"మిస్టర్ అరవింద్, అమెరికాలో మీరు ఉంటోంది ఎక్కడ....?"

టేప్‌రికార్డర్లోంచీ స్వచ్ఛంగా, స్పష్టంగావినిపించిన తన కంఠాన్ని విని జాబారి ఉలిక్కిపడ్డాడు. కోపవచ్చి పడిపోయే వాడిలా చూశాడు. అతని దవడలూ రెండుగా అవుపిస్తున్న గడ్డం వణకడం ప్రారంభించాయి. టేప్ రికార్డర్ సంభాషణ సాగుతోంది. అది జాబారి మొహం మీద చకచకా వేస్తున్న భావాల రంగుల పెయింటింగ్‌ని శివానంద్ సగర్వంగా చూస్తూ వుండిపోయాడు.

"స్టాపిట్!" జాబారీ బొంగురుగా అరిచాడు.

నవ్వుతూ శివానంద్ రికార్డర్ నోరు నొక్కేశాడు.

"ఇప్పుడైనా నెక్లెస్ సరెండర్ చేస్తారా? మమ్మల్నే తీసుకొమ్మంటారా?"

జాబారి ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. అతని పెద

వులు మెల్లిగా కదిలాయి. "కమీషనర్....గారూ.... ఒక విషయం చెప్పండి....అరవిం దెవరు? మీ సిబిఐ మనిషా?"

శివానంద్ తలమీది హాట్ని తీసి బల్లమీద పెట్టాడు. నవ్వుతూ టేప్ రికార్డర్ని బ్రీఫ్ కేసులో పడేశాడు. రెండు చేతుల్నీ కోటుజేబుల్లో వుంచుకున్నాడు. చిరునవ్వుతో సూటిగా జుబారి కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

"మిస్టర్ జుబారీ, నా క్రాఫుని చెవుల్ని కప్పేదాకా కిందికి లాగండి, మీ కళ్ళతో. నా పెదాలమీదున్న సన్నటి మీసాల్ని మీ కళ్ళతో తొలగించండి, మీ అరవింద్ కనిపిస్తాడేమో చూడండి!" అతని కంఠం గంభీరంగా అంది.

జుబారి అదిరిపడ్డాడు. అతని కళ్ళు గోళీల్లా అయిపోయాయి. అప్రయత్నంగా రెండు చేతుల్తో కణతల్ని నొక్కుకున్నాడతను. తూలిపడబోతూ బల్లని ఆనుకున్నాడు. మెల్లిగా తేరుకుని, నమ్మలేనట్టు కమీషనర్ శివానంద్ మొహంలోకి, ముఖ్యంగా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ వుండిపోయాడు. అరవింద్ యస్....అరవింద్ కళ్ళే అలాగే గర్వంగా, నిర్లక్ష్యంగా నవ్వాయి....!

"గుడ్....గాడ్...." అసంకల్పితంగా అతను గొణిగాడు.

"గాడ్ ఈజ్ గుడ్. బీ యువర్ సెల్ఫ్ గుడ్! మీకు మూడునిమిషాలు టైమిస్తున్నా. ఆ గదిలోని సేఫ్లోని సరుకంతనీ మీ చేతుల్తో సరండర్ చేయండి! లేకపోతే మేం లాక్ చేసి సీల్ చేస్తాం. అరగంటలో మొత్తం సేఫ్ కాన్ఫిస్కేట్...."

"అవసరంలేదు! ఆ సేఫ్లో 'అది' తప్ప మరో సగ

లేదు. మీరు చూసుకోవచ్చు; తీసుకోవచ్చు!" మూసిన గదిలో ఇరుక్కున్న పిల్లిలా తెగించిన జూబారి మొండి ధైర్యంతో నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు.

"కానీ మిస్టర్ కమీషనర్, ఒక సంగతి గుర్తుంచుకోండి! నా పలుకుబడినీ, దేశంలో నా స్థానాన్నీ మీరు ఎరుగరు. తలుచుకుంటే మీ మూడు అక్షరాల సంస్థని గడగడలాడిస్తాను. గ్యారంటీగా తెలుసుకోండి! నిజంగానే తలుచుకుంటాను!"

శివానంద్ భుజాలు ఎగరేశాడు. "భారతదేశానికి చెందిన చారిత్రక విలువవున్న ఒక ప్రాచీన కళాఖండాన్ని మరో నేలమీదికి దొంగచాటుగా సరఫరా చేయడానికి మీరు సిగ్గూ, సంశయం లేకుండా ప్రయత్నించారు! దేశంలో మీ స్థానం ఎలాంటిదో మీ మాటలు మీ కంఠంలో—ఈ క్యాసెట్‌లో ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి. అది మరిచిపోకండి! ఇంక రెండున్నర నిమిషాలే వున్నాయ్!"

జూబారి ఏదో అరవబోయి, మానుకుని వణుకుతూ కదిలాడు. డోర్ని తెరిచి, చిన్న గుహాలోకి వెళ్ళబోయాడు.

"మిస్టర్ జూబారీ...."

శివానంద్ కంఠం అతన్ని ఆపింది. జూబారి వెనక్కి తిరగలేదు.

"మిస్టర్ జూబారీ, ఇలా తిరిగి చూడండి!"

కోపంగా వెనక్కి తిరిగాడతను. కమీషనర్ చేతిలో రివాల్వర్ మెరుస్తోంది; అతని పెదవుల మీద చిరునవ్వులా.

"గదిలోకి వొంటరిగా వెళుతున్నారు; వొంటరిగానే

రండి! మీ దగ్గరున్న 'అల్లావుద్దీన్ అద్భుత దీపాన్ని రుద్ది నానక్ పహిల్వాన్‌ని తోడుగా రప్పించుకోకండి! షూట్ ఎట్ సైట్‌కి' చాలా దగ్గరైన ఆర్డర్సు ఈ రివాల్వర్ని పట్టుకున్న గురితప్పని చేతికి వున్నాయి!"

పళ్ళు కొరుక్కుంటూ జాబారి లోపల దూరాడు. శివానంద్ మెల్లిగా గుమ్మం దగ్గరికి నడిచాడు. అతనికి జాబారి వీపు అవుపిస్తోంది. రెండు క్షణాల తర్వాత జాబారి పైకి లేచి తిరిగాడు. నిస్సహాయంగా శివానంద్‌ని వైపు అడుగులేశాడు.

కమీషనర్ శివానంద్ వణుకుతున్న అతని చేతిలోంచీ నెక్లెస్ బాక్స్‌ని లాక్కున్నాడు. తెరిచాడు. తళతళ లాడుతున్న పదమూడు వజ్రాల ప్రాచీన ఆభరణాన్ని తృప్తిగా చూశాడు.

"గుడ్. మిస్టర్ జాబారీ, ఉయ్ విల్ గివ్ యూ ప్రాపర్ రిసీట్...." అంటూ నెక్లెస్ బాక్స్‌ని మూసి బ్రీఫ్‌కేస్‌లో పడేశాడు.

జాబారి మొదటిసారిగా రెండో భార్యని పోగొట్టుకున్న వాడిలా ఏడుపు మొహంతో అతన్ని చూశాడు. అతని కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. చెమట జుబ్బాని అతని పసుపుపచ్చ శరీరానికి అతికించేసింది. అతను ప్రాధేయపూర్వకంగా శివానంద్‌ని చూశాడు.

"కమీషనర్ గారూ.....నోనా.....నోనా ఎవరు?" అతని కంఠం వణికింది.

శివానంద్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. "అవసరాన్నిబట్టి నోనాల్ని, లీనాల్ని మా 'సిబివి' ఉపయోగించుకుంటూ వుంటుంది. భారతదేశానికి చెందిన విలువైన నగ మీ అధీనంలో వున్నట్టు మా నోటీసుకి వచ్చింది. సిబివి ఎలా

ప్లాన్ చేస్తుందో, చేసిందో మీరు స్వయంగా చూశారు!" అంటూ సన్నగా విజిల్ వేశాడు.

మరుక్షణం తలుపు తెరుచుకుంది. సపన్ సిన్హా లోపలికి ప్రవేశించాడు. కవాతు చేస్తున్న సిపాయిలా నడుస్తూ శివానంద్ ముందు అటెన్షన్లో నిలబడ్డాడు.

"సిన్హా, ఆ గదిలో ఐరన్ సేఫ్ వుంది. జాబారి కాంబినేషన్ చెప్తారు. ఓపన్ అండ్ చెక్. ఇన్వెంటరీ చేయి. క్విక్!" శివానంద్ కంఠంలో అధికారం ధ్వనించింది.

"యస్సర్!" సిన్హా జాబారివైపు తిరిగాడు.

"సేఫ్ తెరిచే వుంది. అందులో ఏమీ లేదు!" జాబారి చిరాకుగా అన్నాడు.

సిన్హా మౌనంగా లోపలికెళ్ళి రెండు నిమిషాల్లో తిరిగొచ్చాడు. "సేఫ్ ఈజ్ ఎంప్టీ సర్!" అన్నాడతను.

"వెరీగుడ్. మిస్టర్ జాబారీ ఈజ్ లక్కీ! అక్కడ అంతా పూర్తయిందా?" శివానంద్ ప్రశ్నించాడు.

"అయింది సర్. స్టాకూ, నగదూ—అంతా పర్ఫెక్టుగా వుంది సర్. క్వాలిటీ గురించి అనుమానం లేదని కర్నల్ పిచ్చారావ్ అన్నాడు సర్..." సిన్హా వినయంగా అన్నాడు.

శివానంద్ తలపంకించాడు. మెల్లిగా జాబారివైపు తిరిగాడు. "కొండ చేతిలో వున్నప్పుడు, బండరాళ్ళతో జాబారిన్కి పని వుండదు! ఆల్ రైట్, అలాంటప్పుడు దేన్నీ సీజ్ చేయకండి. నగదు ఇక్కడే వదిలేయండి. గో అండ్ డూ ఇట్. అయిదు నిముషాల్లో మనం వెళుతున్నాం...."

సిన్హా బూట్లు ఢీకించి, ఎబౌట్ టర్న్ చేసి వుషా

రగా వెళ్ళిపోయాడు. శివానంద్ జూబారివైపు చూశాడు.

"మిస్టర్ జూబారీ, మీరు ఇంకా రెండు వస్తువులు మాకు సరండర్ చేయాలి...."

"వాట్!" జూబారి అరిచాడు.

"అమెరికా అరవిందశతారంలో నేను మీకు వందనోట్లకట్టలు పదిచ్చాను. వాటిని స్టేట్ బ్యాంకు నుంచీ డ్రా చేసి 'ఏసిబి' ప్రాసెస్ చేసింది. వాటిమీద మనిద్దరి ఫింగర్ ప్రింట్స్ వుంటాయి. ఆ నోట్ల నంబర్లు మా దగ్గర ఏసీబీ దగ్గరా వున్నాయి...."

"నో!" జూబారీ అరిచాడు; నమ్మలేనట్టు.

"యస్, మిస్టర్ జూబారీ. అవి మీ దగ్గర వుండటం చాలా ప్రమాదం. యాంటీకరప్షన్ బ్యూరో సంగతి...."

జూబారి ఇంక వినలేక వెనక్కి తిరిగాడు. కాస్సేపట్లో అతనిచ్చిన పదినోట్లకట్టలు శివానంద్ బ్రీఫ్ కేసులోకి వెళ్ళాయి. గోల్డు పెన్సిల్ ని కోటుజేబులో పారేసుకున్నాడతను.

"మిస్టర్ కమీషనర్....కాంట్ యూ....హెల్ప్ మీ? ఇది ...ఇదే....నా మొట్టమొదటి ...పొరపాటు. ప్లీస్...." జూబారి కంఠం బోదురుకప్ప కంఠంలా అస్పష్టంగా ధ్వనించింది.

"మొట్టమొదటిసారి ముట్టుకున్నా నిప్పు కాలుస్తుంది, మిస్టర్ జూబారీ! పైగా ఇది సిబిఐ నిప్పు!" శివానంద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ప్లీ....స్...."

"ఒక సాయం చేస్తాను. మీరు డిస్ ప్లే చేసిన నగలన్నీ ఒరిజినల్ వే అనీ, క్వాలిటీలో దోషంలేదనీ మా

ఎక్స్‌పర్టు అన్నాడు. ఉత్తర్వు ప్రకారం శాంపిల్స్ తీసుకుని ప్రభుత్వ సంస్థ 'రిసెర్చి అండ్ అనాలిసిస్ వింగ్'—ఆర్ ఏ డబ్ల్యూ—కి పంపాలి నేను. అయితే ఈ నెక్లెస్ తప్ప మరో 'పొరపాటు' ఐటమ్ మీ దగ్గర లేని కారణంగా అనాలిసిస్ అనవసరంలేదని నేను మా డిపార్టుమెంటుకి రాస్తాను. ఆ మూలంగా మీ గురించి పబ్లిసిటీ వుండదు. కొంతవరకు మీ రెప్యుటేషన్ సేఫ్‌గా వుంటుంది...."

"థాంక్స్...." జూబారీ ఏడుస్తూ అన్నాడు.

"సాయంత్రంలోగా మా అసిస్టెంట్ మిమ్మల్ని కల్సుకుంటాడు. దీనికి రసీట్ పంపిస్తాడు. ముట్టినట్టు మీరు రసీదు ఇచ్చి మా రసీదుని తీసుకోండి. తరవాత ఏం జరిగేదీ మీకు అఫీషియల్‌గా తెలుస్తుంది" శివానంద్ వోపిగ్గా వివరించాడు.

జూబారి దిక్కుతోచనివాడిలా చూశాడు.

శివానంద్ బ్రీఫ్‌కేసు అందుకుని, గుమ్మంవైపు నడిచాడు. తలుపు ముందు ఆగి, వెనక్కి తిరిగి రాతివిగ్రహంలా నిలబడి వడగళ్ళ కళ్ళతో చూస్తున్న జూబారిని నవ్వుతూ చూశాడు.

"మిస్టర్ జూబారీ, అయిదు నిమిషాల్లో మేం వెళ్ళిపోతాం. ఏమీ జరగనట్టే మీరు మీ వ్యాపారం సాగించుకోవచ్చు!" అన్నాడు హామీ యిస్తూ.

జూబారి వెర్రివాడిలా చూశాడు.

శివానంద్‌ని మాయం చేస్తూ తలుపు మూసుకుంది.

మూసుకున్న తలుపుని జూబారి వెర్రివాడిలా చూస్తూనే వుండిపోయాడు....

5

గదిలో అతను నిర్విరామంగా పచార్లు చేస్తున్నాడు. అతని తల కొద్దిగా కిందికి వాలి వుంది. పెదాలమధ్య వెలుగుతున్న సిగరెట్ పొగ చిమ్ముతోంది. ఆమె మంచం మీంచీ అతన్ని ఏదో అడిగింది. ఆమె ప్రశ్న అతనున్న లోకంలోకి చొచ్చుకుపోలేదు. అతని చెవులకి వినిపించలేదు.

అతను సాలోచనగా గోడవారగా కదిలాడు. కర్టెన్ని పక్కకి లాగి, కిటికీగుండా చూస్తూ కాసేపు స్తంభంలా నిలబడిపోయాడు. అతని బుర్రలో ఏదో ఆలోచన తెగిన పాములా గిలగిల కొట్టుకుంటోంది. సిగరెట్ పీకని కిటికీగుండా విసుగ్గా అవతలికి రువ్వాడతను.

మెల్లిగా వెనక్కి తిరిగి అలాగే నిలబడ్డాడు. ఆలోచన అతని నుదుర్ని గీతలుగా మార్చేస్తోంది. ఒకసారి రెప్పల్ని కళ్ళమీదికి దించాడతను. నుదుర్ని అరచేత్తో రుద్దుకున్నాడు. ఆమె అతన్ని విడ్డూరంగా చూస్తోంది.

తటాలున అతను కళ్ళు తెరిచాడు. అతని నుదురుమీద గీతల్ని ఏదో అదృశ్యం హస్తం చిటికెలో తుడిచేసింది. అతని కళ్ళు మెరవడం ప్రారంభించాయి. మెల్లిగా చిరునవ్వు అతని పెదాలమీద ప్రత్యక్షమై కళ్ళల్లోకి ప్రాకింది. అతని ముఖకవళికల్ని గమనిస్తున్న ఆమె ఉత్సాహంతో లేచి నిలబడింది. కానీ అతని కళ్ళకి ఆమె కనిపించడంలేదు. అరగంటనుంచీ బుర్రని వేడెక్కించిన ఆలోచనల ఫలితం తళతళమంటూ అతని కళ్ళకి కనిపిస్తోంది.

ఉషారుగా అతను సిగరెట్ వెలిగించాడు. ఘాటుగా పొగ పీల్చి వదిలాడు. తృప్తికరంగా నవ్వుకుంటూ

టీపాయ్ మీదున్న టెలిఫోన్ వైపు నడిచాడు. ఆమె మళ్ళీ ఏవో ప్రశ్నించింది. ప్రశ్న అతన్ని తాకి గోడను తాకిన రబ్బరు బంతిలా ఆమె వైపే దూసుకువెళ్ళింది.

సోఫాలో కూచుని రిసీవరెత్తి, ఏదో చెప్పి, రిసీవర్ని పడేసి అతను వెనక్కి వాలి, కాలుమీద కాలువేసుకున్నాడు. రెండు క్షణాల్లో టెలిఫోన్ మోత గదిలో రాజ్యం చేస్తున్న నిశ్శబ్దాన్ని తరిమేసింది.

“జూబారీస్....” అంటో కంఠం అతని చెవిలో, ఆ కంఠంలో ధ్వనించిన నిరుత్సాహాన్ని అతను చిరునవ్వుతో గుర్తించాడు.

“మిష్టర్ కుబేర్‌దాస్ జూబారీ?”

“యస్....ఎవరు?” జూబారి విసుగ్గా అడిగాడు.

“శివానంద్” అతను క్లుప్తంగా అన్నాడు. జూబారి ఊపిరి బిగపట్టడం అతనికి స్పష్టంగా వినిపించింది.

“కమీషనర్ సాబ్! నను నే....ఏం చేయమని శలవు? మీరు పంపుతామన్న రిసీటింకా రాలేదు....”

“మిస్టర్ జూబారీ, మొదటిసారిగా మా డిపార్టుమెంటుకి దొరికిపోయిన మీ గురించి ఆలోచిస్తూంటే జాలేస్తోంది...”

“మంచి మాటన్నారు. థాంక్స్‌లాట్!” ఏదో తెలీని ఆశా, ఉల్లాసం జూబారి కంఠంలో అస్పష్టంగా వున్నాయి.

“చట్టప్రకారం వెళ్తే మీరు చాలా కష్టంలో ఇరుక్కుంటారు. ఇంటర్నేషనల్ లెవల్లో మీ రెప్యుటేషన్ దెబ్బతింటుంది. అంచేత మీకు సహాయం చేయాలనుకుంటున్నాను....”

“ఓహ్! థాంక్యూ థాంక్యూ థాంక్యూ ఊఊఊ!”

జూబారి బొబ్బలెడుతున్నట్టు అరవడం ప్రారంభించాడు.

"పూర్తిగా వినండి!" శివానంద్ చిరాగ్గా అన్నాడు. "ఈ విషయంలో నేను ఏం చేసినా మీకూ, సిబిఐకీ — అంటే ప్రభుత్వానికీ — ఇద్దరికీ నష్టం రాకూడదు. ఇది కేవలం మీమీద సానుభూతితో అడుతున్న మాట! మీ గురించి మేం క్షుణ్ణంగా పరిశోధించాం. ఎప్పుడూ మీరు కంచెదాటలేదని మా రిపోర్ట్సు చెప్తున్నాయి...."

"యస్! మీ రిపోర్ట్సు ఇరవైనాలుగు క్యారెట్ల బంగారంలాంటి నిజాన్ని చెప్పాయి! మీ...."

"మిస్టర్ జూబారీ, అడ్డుతగలకుండా వినండి! మీతో సరసాలాడ్డానికి నాకు వ్యవధిలేదు. నేను త్వరగా ఏదో డిసైడ్ చేయాలి!" శివానంద్ కసిరాడు. జూబారీ బరువుగా ఊపిరి పీల్చాడు.

"మీ పరువు పాడుకాకుండా, సిబిఐ గౌరవం, పరపతీ చెడకుండా. మధ్యే మార్గంగా ఒక సెటిల్మెంటు కనిపెట్టాలని చూస్తున్నా. ఆ పరిష్కారం మీకు కొంచెం నష్టం కలిగిస్తుంది; ఆర్థికంగా. ఆ నష్టాన్ని భరించే ఇష్టం లేకపోతే మీరు రెండువిధాలుగా నష్టపోతారు. పరువు పోతుంది. పైసలూ పోతాయి...." శివానందాగి మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు. అటువైపున జూబారి బరువుగా, ఇసుకలో బండిని లాగిన ఎద్దులా బుసకొడుతున్నాడు.

"పరిష్కారం చెప్పండి సాబ్...." చివరికి అన్నాడతను.

"ముందట మీరు చెప్పాలి. ఆర్థికంగా నష్టపోతారా? రెండూ పోగొట్టుకుంటారా?"

"నా సమాధానం మీకు తెలుసు: ముందటిదే! చెప్పండి!" జూబారి హుషారుగా అన్నాడు. ఎంత ఆఫీ

సరైనా నోటుముందు ఓటమిని అంగీకరించాల్సిందే! జొహారి విజయగర్వంతో నవ్వుతున్నాడు.

"రైట్. పరిష్కారం వినండి: మేం సోదా చేసి సీజ్ చేసిన డైమండ్ నెక్లెస్‌ని మీరు మరిచిపోవాలి...."

"వాట్?" జొహారి అరిచాడు.

"మరిచిపోయాక, నెక్లెస్ సోర్స్‌ని బైటపెట్టకుండా మేం రిపోర్టు చేస్తాం. ఎవరో అజ్ఞాతవ్యక్తి ఆ పురాతనమైన ఆభరణాన్ని స్వచ్ఛందంగా సిబిఐకి అందజేశాడని రాస్తాం. అదేవిధంగా న్యూస్ పేపర్స్‌లో కూడా వార్త ప్రచురించబడుతుంది. మీరు పొరపాటునకూడా ఎవరితోనూ నెక్లెస్ గురించి అనకూడదు!"

"కమీషనర్ సాబ్....మీ మాటలు అర్థం కావడం లేదు. ఏదో 'కొంచెం' డబ్బు నష్టపోవాలన్నారు. కొంచెంగా నష్టపోడానికి మేం ఎప్పుడూ సిద్ధమే! అయితే నెక్లెస్ "

"మిస్టర్ జొహారీ, ఆ నెక్లెస్ చందనపూర్ రాజవంశానికి చెందిందని మాకు తెలుసు. మీకూ తెలుసు. అది పదేళ్ళక్రితం దొంగిలించబడిందన్న సంగతి నేను మీకు చెప్పక్కర్లేదు! పదేళ్ళ గురించి మీకు తెలీకపోయినా దొంగిలించబడిందని మీకు తెలుసు...." శివానంద్ ఆగాడు.

"మీ మాటలు నాకు అర్థంకావడంలేదు. నాకెలా తెలుస్తుంది?" జుహారీ అర్థంకానట్టు అడిగాడు.

శివానంద్ చిన్నగా నవ్వాడు. "దొంగసొత్తుని కొన్న వ్యక్తి మీరే!"

"మిస్టర్ కమీషనర్!"

"అమాయకత్వం నటించకండి. మీ 'దాగుడుమూత లాట' అయిపోయింది. ధైర్యంగా యధార్థాన్ని ఎదుర్కోండి! జూబారీ పరువుని కాపాడుకోండి!" శివానంద్ గంభీరంగా అన్నాడు. జూబారీ తాత్కాలికంగా మూగవాడై పోయాడని టెలిఫోన్ చెప్పింది.

"ఇదంతా మీకు తెలీకపోతే, మీకే నష్టం. చందన్‌పూర్ రాజవంశానికి చెందిన ప్రాచీనాభరణాన్ని అతి తక్కువ ధరకి మీరు కొనుగోలు చేశారని మేం రిపోర్టు రాస్తాం. ఆ దొంగతనం గురించి ఎన్నిసార్లు వార్తలు వచ్చినా మీరు, మిమ్మల్ని కల్సుకున్న దొంగ గురించి ప్రభుత్వానికి, పోలీసులకి తెలియజేయలేదు. అది క్షమించరాని నేరంగా పరిగణించబడుతుంది. దొంగని దాచిపెట్టడం, దొంగసొత్తు కొనడం—రెండు నేరాలు మీ మెడకి చుట్టుకుంటాయి. ఇప్పుడు చెప్పండి; చివరిసారిగా అడుగుతున్నా! కోహినూర్ వజ్రంలా విలువలో కాకపోయినా, పురాతనత్వంలో ప్రఖ్యాతిచెందిన ఆ నెక్లెస్ మీకు కావాలా?" శివానంద్ ప్రశ్నించాడు.

జూబారీ గుటకలు మింగాడు. ఆశా, ఆందోళనా అతన్ని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తున్నాయని అతని కంఠం చేస్తున్న అర్థంకాని చప్పుళ్ళు శివానంద్‌కి చెప్తున్నాయి.

"ఆల్ రైట్, కమీషనర్ సాబ్....ఆ దరిద్రపు నెక్లెస్ గురించి మాకు తెలీదు!" చివరికి జూబారీలోని ఆందోళనే జయించింది.

"గుడ్! తెలివైన నిర్ణయం!" శివానంద్ నవ్వాడు.

"మీరు కొంచెం నష్టం అన్నారు. దానిమీద ఎంత ఖర్చుచేశానో మీకు తెలీదు...." జూబారీ ఏడుపు కంఠంతో ప్రారంభించాడు.

"మిస్టర్ జుబారీ, యూ ఆర్ మిస్టేకన్! మీరు దాన్ని ఎంతకి కొన్నారో చివరి పైసాతో లెక్క చెప్ప గలను. మా ఫైల్స్‌లో కథంతా వుంది. ఫైల్ని రెండు కాపీలుతీసి మా డిపార్టుమెంటుకి ఒకటి. మీకొకటి పంపించమంటారా?" శివానంద్ గంభీరంగా ప్రశ్నించాడు.

జుబారీ మళ్ళీ మూగవాడై పోయాడు.

"నిజం చెప్పాలంటే, అధికంగా మీరు కొంచెంగా నష్టపోతారన్నాను. ఆ విషయం ఇప్పుడు చెప్తాను...."

"క్యా అఅఅక్!" జుబారీ నివ్వెరపోతూ టెలిఫోన్‌లో అరిచాడు.

"ఇందాకా వివరించిన విధంగా మీకూ, మా డిపార్టుమెంటుకీ ధోకా లేకుండా అంతా ఏర్పాటు చేయాలంటే మీరు అయిదు లక్షలు చెల్లించాలి; వెంటనే!"

"వాట్? ఎంత?"

"ఫైవ్ లాక్స్. నాట్ మోర్!" శివానంద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"కమీషనర్, సివిల్ ఉద్యోగిగా వుండికూడా మీరు" జుబారీ ఆశ్చర్యంతో ఆపేశాడు.

"ఐయామ్ సారీ. అది నాకు కాదు. మీకు తెలుసు! మేం ఈ రెయిడ్‌లో అయిదుగుర్ని ఉపయోగించాం. నోనా ప్లస్ ఇవాళ నాతో వచ్చిన నలుగురూ. వాళ్ళయిదుగురికీ మీ కథా, నెక్లెస్ కథా పూర్తిగా తెలుసు. అఫ్ కోర్స్ వాళ్ళు మా సిబ్బందికాదు. కొన్ని బలమైన కారణాల వల్ల డిపార్టుమెంటుతో సంబంధంలేని వాళ్ళని మేం అప్పుడప్పుడూ వాడుకుంటూ వుంటాం. వాళ్ళు నోరు జారితే, మీ పరువు దిగజారిపోతుంది.

"నాకు అర్థంకావటంలేదు!" జుబారీ అడ్డుతగిలాడు.

"అర్థం అవుతుంది. మీ గురించి వాళ్ళద్వారా ఎవరికీ ఏమీ తెలీకూడదు. అంటే వాళ్ళ నోళ్ళు మూసేయాలి; నోట్లని ప్లాస్టరుగా ఉపయోగించి! అలా ఒక లక్ష మీరు యివ్వగలిగితే ఆ పని జరుగుతుంది. లేదంటే చెప్పండి. ఫోన్ పెట్టేసి, రసీదూ, నోటీసూ పంపిస్తాను!"

"ఇది అన్యాయం!" జుబారీ అరిచాడు.

"ఓకే. అయితే న్యాయంగానే వ్యవహరిస్తాం. గుడ్ బై!" శివానంద్ రిసీవర్ని పెట్టేయబోతుండగా ఒకే ఒక క్షణం ఆగాడు.

"ఆగండి! డిస్కనెక్ట్ చేయకండి! ఇరుక్కుపోయాం. ఎంతో కొంత తగ్గించండి. ప్లీజ్" జుబారీ కంగారుగా అన్నాడు.

"ఆయామ్ సారీ. అయిదులో అయిదు పైసలుకూడా తగ్గించే శక్తి నాకు లేదు! అయినా మీరు ఇంత కక్కుర్తి పడతారనుకోలేదు. నేను చెప్పిందంతా మరచిపోండి. నాకు వేరే పనుంది...."

"ఆగండి! ఓకే...చెవులదాకా ఎలాగా మునిగి పోయే వున్నాను. జుట్టుదాకా మునిగితే పోయేదేంలేదు! ఇచ్చేస్తాను. అంతా మీరు చెప్పినట్టే జరుగుతుందన్న గ్యారంటీ...." జుబారీ ఆదరాబాదరా అన్నాడు.

"మీరిచ్చేది రిసీవ్ చేసుకుంటాం. రసీదు పంపం! అదే మీకు గ్యారంటీ!" శివానంద్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"నమ్మమంటారా?" జుబారి బొంగురుగా అడిగాడు.

"మీ ఇష్టం! మా బలవంతం ఏమీ లేదు!"

"ఆల్ రైట్. ఎవర్నో పంపండి" జుబారి కంఠంలో ఓటమి ధ్వనించింది.

"ఎవ్వరూ రారు. అయిదు లక్షల్ని నీట్ గా ప్యాక్ చేయండి. కుచేలా టెక్స్ టైల్స్ లో రెండుజతల టెర్రి కాట్ పంచలు కొనండి. ఆ పంచల మడతలో నోట్ల పాకెట్ ని శుభ్రంగా, భద్రంగా పార్సిల్ చేయండి. కుచేలా టెక్స్ టైల్స్ ఇచ్చే ప్లాస్టిక్ సంచీలో పెట్టండి. సంచీని మూసి, అతికించండి. హోటల్ రెక్స్ రిసెప్షన్ లో యివ్వండి. మాకు అందుతుంది...."

"హోటల్ రిసెప్షన్....ఫరవాలేదా?" జూబారి సందేహిస్తూ అన్నాడు.

"డోంట్ యూ వర్రీ! సరిగ్గా అరగంటలో పంచల పార్సిల్ అక్కడికి చేరాలి. అరనిమిషం ఆలస్యమైనా మేం అందుకోం!" శివానంద్ నిష్కర్షగా అన్నాడు.

జూబారి నిట్టూర్చాడు. "పంపిస్తాం....పంచలు దేనికి?" అయోమయంగా అడిగాడతను.

"మీరు మాకు శాస్త్రోక్తంగా పంచలచాపు చదివిస్తున్నారు!" శివానంద్ నవ్వుతూ అన్నాడు రిసీవర్ని పడేసి. నవ్వుతూ ఆమెవైపు చూశాడు....

* * *

"డార్లింగ్...." ఆమె మళ్ళీ పిలిచింది.

శివరామ్ లతవైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

లత తేలిగ్గా నిట్టూర్చింది. "ఇంత సేపటికి నా పిలుపు చెవిలో దూరింది. థాంక్ గాడ్!"

శివరామ్ ఆమెవైపు నవ్వాడు. "డోంట్ థాంక్ గాడ్; థాంక్ మీ! నీ పిలుపు దూరింది నా చెవిలో; గాడ్ చెవిలో కాదు!"

లత కిలకిల నవ్వింది. మంచం దగ్గరగా రమ్మని అతనికి తలపూపుతో సైగ చేసింది. సిగరెట్ వెలిగించి శివరామ్

ఆమె దగ్గరగా ఆగి, తలవాల్చి ఆమె మొహంలోకి చూశాడు. నడినెత్తిమీదికి ఎక్కిన సూర్యుణ్ని చూస్తున్న పొద్దు తిరుగుడు పువ్వులా లత మొహం పైకిలేచింది.

“ఇందాకా ఎవరితోటో, ఏమిటేమిటో ఫోన్‌లో మాట్లాడావు. పంచలచాపూ, అయిదులక్షలూ తప్ప మరో అక్షరం నాకు అర్థం కాలేదు! ఏమిటిదంతా?” లత ఆశగా ప్రశ్నించింది.

“హనీ, యూ ఆర్ బ్లైండ్! ఎంత అర్థం కావాలో అంతే, ఏది అర్థంకావాలో అదే నీకు అర్థమైంది! అర్థం కానిదాన్ని అడక్కు తోసెయ్. మరో ఇరవై నిముషాల్లో నేను హోటల్ కైలాస్‌కి వెళ్ళిపోతాను. ఆ తరువాత పదినిముషాల్లో వెళ్ళి లాంజిలో కూచో. రిసెప్షనిస్టుని చూస్తూ. కవచేలా టెక్స్‌టైల్స్ పేరున్న పాకెట్ ఒకటి....”

“రిసెప్షనిస్టుకి అందజేయబడుతుంది. ఇచ్చిన వ్యక్తి వెళ్ళిపోయేదాకా కదలకుండా కూచుంటాను. తరవాత ప్యాకెట్‌ని తీసుకుని కైలాస్‌కి వస్తాను!” లత నవ్వుతూ అంది.

“ఎగ్జాటీ! యూ ఆర్ స్మార్ట్!” శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

“నిన్న మొన్నటిదాకా అదెవతో 'నోనా' నీకు స్మార్టుగా అవుపించిందనుకుంటాను!” లత ఎగతాళిని నటిస్తూ అంది.

శివరామ్ గొల్లున నవ్వాడు. “అఫ్‌కోర్స్, నోనా ఈజ్ స్మార్టు! కుబేర్‌దాస్ జాబారీ 'అరవింద్'ని నమ్మటానికి ఆమె నటన బ్రహ్మాండంగా తోడ్పడింది!”

“అది ఇప్పుడెక్కడుంది?” లత కంఠంలో ఈర్ష్య

ఖంగుమంది.

శివరామ్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. "ఎక్కడుందో ఎవరికి తెలుసు!"

"భర్తగా నటించావుగా? నీకే తెలియాలి!"

"హనీ, యూ ఆర్ రాంగ్! ఆమె నా భార్యగా నటించింది! నాకోసం కాదు; లోకంకోసం. కుబేర్ దాస్ జోబారికోసం! డబ్బుకోసం!" శివరామ్ లత కళ్ళల్లోకి చూస్తూ అన్నాడు.

లత కళ్ళు తటాలున చిరునవ్వు నవ్వాయి. "డార్లింగ్, సారీ ..."

"డోంట్ బీ సారీ. ఇలాంటి చిన్న చిన్న గిల్లికజ్జాలు లేకపోతే లైఫ్‌లో మజా వుండదు!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

లత ఆవేశంతో లేచి నిలబడి అతని దగ్గరగా జరిగింది. రెండు చేతుల్నీ అతని మెడచుట్టూ దండలా వేసింది. "డార్లింగ్ .... సెక్లెస్ ... ముద్దొస్తోంది. వేసుకోనా?"

ఆశ వెలుగ్లా ప్రతిఫలిస్తున్న లత విశాల నేత్రాల లోకి శివరామ్ నవ్వుతూ చూశాడు. ఎడంచేతిలోని సిగరెట్ని గోడవారగా గిరాటేసి రెండు చేతుల్తో ఆమె బాబ్డ్ హెయిర్ని పట్టుకున్నాడు.

"హనీ, ఆ రాళ్ళు బరువెక్కువ. నువ్వు మోయలేవు!"

"వాట్?!" లత ప్రశ్ననీ ఆశ్చర్యాన్నీ కలిపి అరిచింది.

"నీకు జీర్ణంకాని పదార్థాన్ని నువ్వు తినకూడదు!"

"నేనొప్పుకోను. ఆ నెక్లెస్ నాకు కావాలి!" లత బుంగమూతి పెట్టూ మొండిగా అంది.

శివరామ్ కళ్ళు సానపెట్టిన వజ్రాల్లా, తీక్షణంగా లత

కళ్ళల్లోకి చూశాయి. "హనీ, నీలోని 'ఆడదాన్ని' జయించు! ఆ సెక్సెన్ని ధరించి, భరించగలిగిన మెడ ఈ దేశంలో ఒక్కరికే వుంది...."

"ఎవరామె?" లత కటాలున అడ్డుకగిలింది కోపంగా.

"ఆమె కాదు; అతను!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

లత కళ్ళు ఆశ్చర్యాన్ని నిండుగా పోసిన గిన్నెల్లా అయ్యాయి.

"డార్లింగ్ ...."

"హనీ, మనం ఆఘమేఘాలమీద చందనపూర్ వెళ్ళాలి. ఆ వ్యక్తి అక్కడున్నాడు... .. వెళ్తాను. రిసెప్షన్‌లో పని ముగించి కెలాస్‌లో మన గదికి దూసుకురా. పార్సిల్‌ని బ్రీఫ్‌కేస్లో పడేయ్. సీయూ...."
లతకి మాట్లాడే అవకాశం యివ్వకుండా శివరామ్ చకచకా గుమ్మంవైపు నడిచాడు.

6

చందన్‌పూర్. హోటల్ చందన్. రూమ్ నంబర్ నలభై రెండు. తలుపు తోసుకుని శివరామ్ గదిలోకి జొరబడ్డాడు. తిరగేస్తున్న సినిమా పత్రికని గిరాటేసి లత అతన్ని నవ్వుతూ చూసింది. అతన్ని చూడగానే ఆమెలోని విసుగు మాయమైపోయింది.

"డార్లింగ్..గదిలో వదిలేస్తావ్. గాలిలో హాయిగా తిరిగొస్తావ్!" ఆమె కంఠంలో ఆక్షేపణ ధ్వనించింది.

జవాబుగా చిన్నగా నవ్వుతూ శివరామ్ ఆమె పక్కనే సోఫామీద కూచున్నాడు. కాళ్ళు పొడుగ్గా చాచి, అలసటగా ఆవులించాడు.

"గాలిలో తిరగడానిక్కాదు; కథలు తెలుసుకో

డానికి!" అన్నాడతను నవ్వుతూ.

"డార్లింగ్, అర్థమయ్యేలా చెప్పకపోతే, ఈ ఊళ్లో వున్నంతకాలం నీతో మాట్లాడను!"

శివరామ్ చిరునవ్వు నవ్వుతూ నిటారుగా కూచుని టీపాయ్‌మీదున్న టెలిఫోన్‌ని ఎత్తి వొళ్లో పెట్టుకున్నాడు. రిసీవరెత్తి తనకి కావాల్సిన నంబరుకి కనెక్టు చేయమన్నాడు. రిసీవర్ని పడేసి, సిగరెట్ వెలిగించాడు. అతని తల మెల్లిగా అతవైపు తిరిగింది.

"వేటగాడు తను వేటాడే పులి తిరుగాడే ప్రాంతం గురించి, సమయం గురించీ వోపిగ్గా, జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తాడు. అలాగే నేనూ వేటాడబోయే వ్యక్తికి వెనకా ముందూ, మంచీ చెడ్డా, అతని అలవాట్లూ, పొరపాట్లూ అన్నీ కనిపెడుతూ వుండిపోయాను...."

"ఎవరు? ఎవరతను? ఏం కనిపెట్టావ్?" అత ప్రశ్నల్ని వర్షించింది.

శివరామ్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. మాట్లాడకుండా సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ ఊదుతూ, తలని సోఫా వెనకనొక్కి గింగిరాలు తిరుగుతున్న సీలింగ్ ఫాన్ని తదేకంగా చూశాడు.

"హనీ...." మెల్లిగా పిలిచాడతను. "కాసేపట్లో టెలిఫోన్‌లో మాట్లాడతాను. చెవులప్పగించు విను. కొంతవరకూ నీకూ అర్థమవుతుంది...."

టెలిఫోన్ మోత అతన్ని అటకాయించింది. అతని ఎడమ చెయ్యి రిసీవర్ని చెవికి ఆనించింది.

"యస్....హూఈజ్ దట్?" బొంగురు కంఠం శివరామ్ చెవిలో గర్జించింది.

"ఐయామ్ శివరామ్."

"శివరామ్?" అవతలి కంఠంలో అయోమయం. "నెవర్ హార్డ్ ఆఫ్ యూ.... మేబీ రాంగ్ నంబర్."

"రాణా రాజసింహాగారేనా?" శివరామ్ అడ్డుతగిలి, ఆంగ్లంలో ప్రశ్నించాడు.

"ఆఫ్ కోర్స్.... బట్...."

"రాణాసాబ్, నా గురించి మీకు తెలీదు. మీ గురించి నాకు పూర్తిగా — సంపూర్తిగా తెలుసు!" శివరామ్ సగర్వంగా అన్నాడు.

"వాట్ డూయూ వాంట్?" రాణా రాజసింహ కంఠంలో విసుగు ఖంగుమంది.

"మిమ్మల్ని పర్సనల్‌గా కలుసుకున్నప్పుడు చెప్తాను. ఇప్పుడు 10_15 అయింది. సరిగ్గా 10-45కి మీముందు పరమశివుడిలా ప్రత్యక్షమవుతాను. నేను ఫోన్ చేసినప్పుడు ఫోన్ దగ్గర మీరు తప్ప మరెవరూ లేకుండా చేయడానికి కొంచెం శ్రమపడ్డాను. పదీనలభైఅయిదికి నన్ను సగౌరవంగా మీ సన్నిధికి తీసుకురమ్మని మీ సిబ్బందికి హుకుమ్ ఇవ్వండి!" శివరామ్ తడుముకోకుండా అన్నాడు.

అటువైపునుంచీ క్షణకాలం నిశ్శబ్దం అతని చెవిలోకి దూసుకుపోయింది.

మరుక్షణం రాణారాజసింహ కంచుకంఠం అతని చెవిలో గింగిర్లు తిరిగింది. "ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా?"

రాణా కంఠంలోని ఆగ్రహాన్ని చిన్న నవ్వుతో శివరామ్ నిర్లక్ష్యంగా తుడిచేశాడు. "రాణాసాబ్, ఎంతో తెలుసుకుంటేనే గానీ నేను యెవరితోనూ మాట్లాడను! చందన్‌పూర్ రాజవంశానికి చెందిన రాణారాజసింహాతో, రాజకీయాల్లోకి దిగి, వున్న పార్టీలన్నీ మార్చి

ముక్కు మట్టిచేసుకుని రాజకీయాల్లో రాణించలేకపోయిన రాణాతో, నాలుగు బాట్లింగ్ కంపెనీలు పెట్టి నాసిరకం సరుకుతో మందు బానిసల్ని ఎక్స్ప్లాయిట్ చేస్తున్న కామందు రాణాతో మాట్లాడుతున్నానని నాకు తెలుసు!"

మళ్ళీ కాసేపు అటువైపున రాణారాజసింహ మౌనంగా వుండిపోయాడు.

"శివరామ్....నీ పేరు ఎక్కడా వినలేదు. నువ్వు పేపర్లు ఎక్కువగా చదువుతావా?" రాణారాజసింహ క్షణకాలం తర్వాత ఉబ్బరించుకున్నట్టు అడిగాడు.

శివరామ్ నవ్వాడు. "రాణాసాబ్, ఎనిమిదేళ్ళప్పుడు తెగచదివేవాడిని. అప్పట్లో మీ రాజవంశం పేరు చాలా రోజులపాటు పెద్ద పెద్ద పేపర్లలో అచ్చయ్యింది. మీ వంశం పేరుతోబాటు దానికి సంబంధించిన 'మరో పేరూ' అప్పుడు అచ్చయ్యింది...."

"వాట్ యూ మీన్?" రాణా అదురుతగిలాడు. అతని కంఠ ధ్వనిలోని ఆశ్చర్యాన్నీ, కంగారునీ శివరామ్ చిరునవ్వుతో విన్నాడు.

"ఎనిమిదేళ్ళ తరవాత మీ పేరు__మీ వంశం పేరుతోబాటు మళ్ళీ పేపర్లన్నింటినీ అలక్కుండా వుండాలంటే మీరు అర్జెంటుగా నాతో మాట్లాడి తీరాలి!"

"నువ్వు....నువ్వెక్కడున్నావ్?" రాణా సాలోచనగా ప్రశ్నించాడు.

"రాణాసాబ్, మిమ్మల్ని గౌరవంగా పలకరించే వ్యక్తిని అలాగే గౌరవించడం మీరు ముందట నేర్చుకోవాలి!"

"ఓహ్....సారీ....మీరు ఎక్కడున్నారు?" రాణా తటపటాయించి మెల్లిగా అడిగాడు.

"గుడ్! ఎనిమిదేళ్ళూ, పేపర్లూ, పేరూ అనగానే అసలు విషయాన్ని మీరు పట్టేశారని ఇప్పుడు మీరు మాట్లాడే తీరు నాకు చెప్తోంది...."

"వేరార్ యూ నౌ?" రాణా రెట్టించాడు.

"చెప్పను. 10-45కి వస్తున్నా. బ్రౌన్ కలర్ సూటు. బటన్ హోల్‌లో ఎర్రగులాబీ నన్ను సన్నగా చెప్తుంది. మీ కోట ముఖద్వారం వద్దున్న ద్వారపాలకుడికి చెప్పండి. అర్థమైందా?"

"మిష్టర్, మామూలుగా ప్రయత్నించి మా దర్శనం చేసుకోలేక యిలా బుకాయించి ఎలాగో మమ్మల్ని కలుసుకోడానికి డెస్పరేట్‌గా ప్రయత్నిస్తున్నానని మాకు అర్థమవుతోంది! యూ కాంట్ విన్!" రాణా బహువచనాన్ని మరిచిపోయి గంభీరంగా అన్నాడు.

శివరామ్ నవ్వలేదు. అతని పెదవుల మౌతిపీస్ ముందు వేగంగా కదిలాయి. "మిష్టర్ రాణా, బుకాయింపులు కాదు. మీ జాతకం నా చేతిలో వుంది. అర్థమైందా? మీ జా___త___కం!"

"వాట్?"

"మీరు అపురూపంగా చూసుకున్న మీ జాతకం ప్రస్తుతం నా చేతుల్లో వుంది. 10-45కి మీరు నన్ను చూడకపోతే మీకు మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తాను. భవిష్యత్తులో నేను దొరికే పది అడ్రసులు చెప్తాను. తరువాత మీరు నాకోసం పరుగులు పెడతారు. ఏ అడ్రసులో వుంటానో కనుక్కోలేక అలా పరుగులు పెడుతూనే వుంటారు!" శివరాం ఆగాడు.

అటువైపున రాణా ఈసారి తటపటాయించలేదు.

“మిస్టర్ శివరాం, 10-45కి మీరు ఇక్కడుంటారు ”

పకపక నవ్వుతూ శివరాం రిసీవర్ని పెట్టేశాడు. లేచి, నిటారుగా నిలబడ్డాడు.

తనవేపు అయోమయంగా చూస్తున్న లత వొళ్ళో పడేలా కోటుజేబులోంచీ తీసిన తాళంచెవిని విసిరాడు.

“హనీ, హోటల్ ప్రతాప్ గది తాళంచెవి నీ వొళ్ళో వుంది. ఈ హోటల్ బిల్లు చెల్లించేశాను. నిన్ను టాక్సీ ఎక్కిస్తాను. హోటల్ ప్రతాప్‌లో నాకోసం వెయిట్ చేస్తూ రెస్టుతీసుకో....”

“ఇక్కడ బాగానే వుందిగా? డార్లింగ్....” లత సందేహిస్తూ ఏదో చెప్పబోయింది.

“ఎక్కణ్నుంచీ నేను ఫోన్ చేశానో కనుక్కోడానికి రాణా ప్రయత్నిస్తాడు. నేను చెప్తే తప్ప యెవరూ మనగురించి తెలుసుకోకూడదు! గెటప్. క్విక్!” శివరాం ముందుకి వంగాడు. లతవేళ్ళమధ్య తిరుగుతోన్న ఎర్ర గులాబీని అందుకుని కోటుకి గుచ్చుకున్నాడు.

7

తెల్లటి ఇరుకు పైజామా, మోకాళ్ళదాకా సాగిన తెల్లటికోటూ వేసుకుని, తెల్ల తలపాగా చుట్టుకున్న వ్యక్తి గులాబీని క్షణకాలం చూసి అతని మొహంలోకి చిరునవ్వుతో చూశాడు.

“మిస్టర్ షివ్‌రాం.... ” అంటూ ఆగాడతను. మోకాళ్ళ కిందికి సాగిన కోటుకి వున్న డజనుపైగా గుండీలని పెట్టుకోడానికి అతను యెంత ఇబ్బంది పడి వుంటాడో ఊహించుకుంటూ శివరాం చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"రాణాసాబ్ మేడమీద తమకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు...." ఇంగ్లీషులో అంటూ అతను మెట్లవైపు రెండుచేతులూ చూపించాడు. మెట్లమీద నిజంగానే రెడ్ కార్పెట్ వుంది. తనకోసమా? శివరాం నవ్వుతుంటూ అతన్ని వెంబడించాడు.

ఎన్నో మెట్లు ఎక్కాక, పొడుగాటి వరండాలో యెన్నో స్తంభాలు దాటాక, నగిషీలు చెక్కిన ఎత్తయిన తలుపుముందు అతను ఆగాడు. అక్కడే ఆగమన్నట్టు అర చేత్తో సైగచేసి తలుపు తోసుకుని లోపలికి జొర బడ్డాడు. శివరాం వెనక్కి తిరిగాడు.

తను ప్రవేశించిన ముఖద్వారం పూలమొక్కల్తో, వాటర్ ఫౌంటెన్లతో అందంగా, విశాలంగా వున్న మైదానానికి అవతల, దూరంలో అవుపిస్తోంది. ముఖ ద్వారం సరిహద్దులో ముష్టియుద్ధం చేస్తున్న రాతి వస్తాదులు అక్కణ్నుంచీ చిన్నపిల్లల్లా అవుపిస్తున్నారు. దూరంలో అవుపిస్తున్న చందన్‌పూర్ పట్టణంవేపు తన చూపుల్ని తిప్పాడు శివరాం. బిల్డింగులన్నీ కప్పగా అవుపిస్తున్నాయి. వాటిలో యెక్కడో హోటల్ ప్రతాప్ ఉంది. అందులో లత....

తలుపు చప్పుడు అతని ఆలోచనల్ని తెంచేసింది. శివరాం మెల్లిగా వెనక్కి తిరిగాడు. తలుపు పూర్తిగా తెరిచిన గుమ్మంలో, నగిషీలు చెక్కిన ద్వారబంధం మధ్య రోజ్ వుడ్ ఫ్రేములో బిగించబడిన ఎవరో రాజాగారి బొమ్మలా వున్నాడతను. అతని కళ్ళు రెప్పవెయ్యకుండా చూస్తున్నాయి.

"మిస్టర్ శివరాం...." రాణా రాజసింహ పొట్టిగా లావుగా వున్నాడు. ఖరీదైన చూడీదార్ పైజామా.

గోల్డుకలర్ జుబ్బా. మెడలో పులిగోరు. గిరజాల జుట్టు బుర్రమీసాలు. వెడల్పాటి మొహం. గుండ్రటి దవడలు. తెల్లబడిపోతున్న జుట్టుని నల్లగా వుంచడానికి అతను నిత్యం ప్రయత్నిస్తున్నట్టు అతని జుట్టూ, మీసాలూ చెప్తున్నాయి. పాన్‌తో ఎర్రబడిన అతని పెదవుల సందులోంచీ పళ్ళు పండిన దానిమ్మగింజల్లా ఎర్రగా అవుపిస్తున్నాయి.

"రాణాసాబ్, గ్లాడ్ టూ సీయూ!" శివరాం ఠీవిగా ముందుకు కదిలాడు.

"కమిన్ అండ్ క్లోస్ ది డోర్," అంటూ రాణా రాజసింహ వెనక్కి తిరిగాడు. లోపలికి జరిగి శివరాం తలుపు మూశాడు.

విశాలమైన హాలు. ఎత్తయిన గోడలు పింక్ కలర్‌తో మెరుస్తున్నాయి. మూడువైపులా రెడ్ వెల్వెట్ కర్టెన్లు బరువుగా కిందికి వేళ్ళాడుతున్నాయి. వాటి వెనక గుమ్మాలున్నాయని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. మూడు కర్టెన్లపైనా పెద్దపులుల తలలు గాండ్రిస్తున్నాయి. ఇరువైపులా వున్న పులుల తలలమీద పొడుగాటి ఆయిల్ పెయింటింగ్స్ వేళ్ళాడుతున్నాయి.

పట్టాకత్తులు పట్టుకున్న ఇద్దరు రాణాలు గంభీరంగా చూస్తున్నారు. ఎదురుగా వున్న పులి తలమీద రాణా బొమ్మ లేదు; రాణీ బొమ్మ వుంది. బొమ్మలో ఆమె చాలా అందంగా వుంది. ఆమె కళ్ళు చూసేవాడి కళ్ళని లాగుతున్నాయి. అయితే, శివరాం కళ్ళు ఆమె కళ్ళమీదా, అందంమీదా లేదు.

ఆమె మెడలోంచీ వేళ్ళాడుతున్న వజ్రాల నెక్లెసు అతని దృష్టిని లాగిపట్టింది. శివరాం పెదవులు నవ్వుతో

విచ్చుకున్నాయి. హాలుని పూర్తిగా కప్పిన ఎర్రటి, మెత్తటి తివాచీమీద అతను అడుగులు వేయసాగాడు. గుమ్మానికి కొంచెం ముందున్న వెడల్పాటి టేబుల్ వెనక, సింహాసనంలాంటి కుర్చీలో కూచున్న రాణా రాజసింహ ఇంకా రెప్పలు వేయకుండా చూస్తున్నాడు. పెదవుల్లాగే అతని కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి.

శివరాం బల్లముందు ఆగాడు. సింహం కాళ్ళ ఆకారంతో నగిషీలు చెక్కిన కాళ్ళతో వున్న బల్లకి రెడ్ వెల్వెట్ తాపడం చేయబడింది.

"ఏమిటి సంగతి?" రాణా గంభీరంగా, క్లుప్తంగా అన్నాడు.

తనని కూచోమని చెప్పని రాణాని శివరాం చిరునవ్వుతో చూశాడు. టేబుల్ కిందికి తోయబడిన కుషన్డ్ కుర్చీని కాలితో ఇవతలికి లాగి, కూచుని, కాలుమీద కాలు వేసుకున్నాడు. రాణా అతన్ని కళ్ళు చిట్లించి చూశాడు.

టేబుల్ మీద, అతని కుడిచేతివైపున వినయంగా వొంగిన సిపాయి బొమ్మ వుంది. సిపాయి రెండుచేతులూ ముందుకి చాచి ఉన్నాయి. దోసిట్లో చక్కగా ఇరుక్కున్న బ్రయర్ పైపుని రాణా అందుకుని పళ్ళమధ్య ఇరికించాడు. పొగ ఊదుతూ చూశాడు.

"కమాన్, స్పీక్!" అతని కంఠంలో అధికారం ఉట్టిపడుతోంది.

"రాణాసాబ్, కొన్ని తరాల క్రితం మీ వంశంలో రాణీగారికి ఒక నెక్లెసు చేయించబడింది. అందులో పదమూడు వజ్రాలున్నాయి. ఆ నెక్లెస్‌లో, వజ్రాల్లో రాణీగారి జాతకం వుంది. మధ్యలో ఉన్న వజ్రంలో

ఆమె జన్మ నక్షత్రం డిజైన్ చేయబడింది. టింట్‌లాగా అవుపించే నక్షత్రం బొమ్మ ఆ వస్త్రంలో డిజైన్ చేయబడింది. దాన్నిబట్టి ఆమె పేరు 'తార' అని నేను ఊహిస్తున్నా....” శివరాం ఆగాడు.

రాణా మొహంలో ఆశ్చర్యం నాట్యంచేస్తోంది. వేళ్ళమధ్య ఉన్న పైప్‌ని అతను పూర్తిగా మరిచిపోయాడు. శివరాం ప్రారంభించాడు.

“రెండువైపులా ఉన్న పన్నెండు వస్త్రాల్లో ఆమె జాతకానికి చెందిన విధంగా, ఆ క్రమంలో పన్నెండు రాసులున్నాయి. రాణీ తారాదేవి—జాతకం ఆ నెక్లెసులో అతి చాకచక్యంగా మలచబడింది. దాన్ని ఎవరు చేయించారో మీకు తెలుసు. మీ వెనక, నా ఎదురుగా ఉన్న వర్ణచిత్రంలో వున్న నెక్లెసు అదే అని నాకు తెలుసు....”

“ఇంతకీ ఇదంతా యెందుకు చెప్తున్నావ్?” రాణా విసుగ్గా అడిగాడు. అతను విసుగుని నటిస్తున్నాడనీ, తనకి ఆ విషయం ఎంత తెలుసో, ఎలా తెలుసో తెలుసుకోడానికి లోపల్లోపలే తన్నుకుంటున్నాడనీ శివరాంకి తెలుసు....

“ఆ నెక్లెసు ఎనిమిదేళ్ళ క్రితం దొంగిలించబడింది ...” శివరాం ఆగాడు.

“నీకెలా తెలుసు?”

“ఎనిమిదేళ్ళ క్రితం పేపర్లు తెగచదివేవాడినని మీకు ఇందాకే ఫోన్‌లో చెప్పాను!” శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

“ఆల్‌రైట్....నీకు తెలుసు. ఇప్పుడు నువ్వునే

దేమిటి?"

"మీ వెనక వర్ణచిత్రంలో వున్న ఆ అద్భుతమైన నెక్లెసు ప్రస్తుతం నా దగ్గరుంది, మిష్టర్ రాణా!" శివరాం సగర్వంగా అన్నాడు.

"వాట్?" రాణా అరిచాడు. అతని వేళ్ళ మధ్యనుంచీ పైపు జారి టేబుల్ మీద పడింది.

శివరాం నవ్వుతూ చూశాడు. "పదమూడు వజ్రాల జాతకం నెక్లెసు ఈ హస్తాల్లో వుంది, రాణాసాబ్!"

శివరాం పైకెత్తి చూపుతున్న అతని ఖాళీ చేతుల్ని రాణారాజసింహ అయోమయంగా చూశాడు. లేవబోయి మళ్ళీ కూలబడ్డాడు.

"సో, దాన్ని దొంగిలించింది నువ్వే అన్నమాట!" ఆరోపిస్తున్న రాణా కంఠం వణికింది.

శివరాం మళ్ళీ నవ్వాడు. "వెనకాముందూ ఆలోచించకుండా నోటికి వచ్చింది అనేయడంవల్లే మీరు రాజకీయాల్లో రాణించక పోవడానికి కారణం అని మీకు యెప్పుడేనా తట్టిందా?"

"వాట్ ....డూ యూ మీన్?"

"ఎప్పుడో దొంగిలించిన నెక్లెస్‌ని ఇంతకాలం అట్టిపెట్టుకుని, అమ్మి తినడానికి చేతకాక, మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకి మీ దగ్గరకే వచ్చాననుకుంటున్నారా?" శివరాం అతన్ని తీక్షణంగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

"నీ చేతికి అది ఎలా వచ్చింది? ఎవరు దొంగిలించారు?" తన పొరపాటుని గ్రహించిన రాణా ప్రశ్నించాడు.

"మీ రెండు ప్రశ్నలకీ ఒకటే సమాధానం: నేను చెప్పను! మీ వంశానికి గర్వకారణమైన ఆ వండర్

ఆర్నమెంటు మీద కావాలేమో కనుక్కుందామని పనిగట్టుకుని వచ్చాను, మిష్టర్ రాణా!" శివరాం నవ్వాడు.

"ఎందుకు అక్కర్లేదు? కావాలి. దానికోసం నిద్రలో, కలల్లోకూడా వెతుకుతున్నాం! దాన్ని ఇచ్చెయ్. తగిన బహుమతి ఇస్తాం...." ఆశ్చర్యంనుండీ తేలుకున్న రాణా హుందాగా అన్నాడు.

శివరాం చిరునవ్వుతో జేబులోకి చేతిని పోనిచ్చాడు. సిగిరెట్ పాకెట్నీ అగ్గిపెట్టెనీ ఇవతలికి తీశాడు. రాణా వైపు చూశాడు.

"విథౌట్ యువర్ పర్మిషన్...." అంటూ సిగిరెట్ వెలిగించాడు.

తటాలున గుర్తుకు తెచ్చుకుని రాణా రాజసింహ పైప్‌ని అందుకుని, గోల్డు లైటర్‌తో వెలిగించాడు.

"బహుమతుల సేజి దాటి ఎనిమిదేళ్ళయింది, రాణా సాబ్!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"వాట్.....డూ యూ మీన్?" రాణా పాట పాడాడు విసుగ్గా.

"ఐ మీన్ వాట్ ఐ సెడ్!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు. "కావాలంటే దాన్ని మీరు తగిన మొత్తం చెల్లించి కొనుక్కోవాలి!"

"వాట్! మా సెక్లెసుని మేం కనుక్కోడమా?" రాణారాజసింహ బెదిరింపుగా చూస్తూ తివిగా పైకి లేచాడు. ఎర్రటి కళ్ళతో తీక్షణంగా చూశాడు. "ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో నీకు తెలిసినట్టు లేదు! నేను విజిల్ వేస్తే మినిస్టర్లంతా పందాలేసుకుని పరుగెట్టు కొస్తారు!"

శివరాం కనుబొమలు పైకి లేచాయి. ఆ క్షణంలో రాణా రాజసింహ చేతిలో పట్టాకత్తి లేనందుకు విచారిస్తూ అతను చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"బుసకొడుతూ పాము, గాండ్రిస్తూ పులీ, మనుషుల్ని దూరంగా ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తాయి. మీరు అలాగే విజిలూ—మినిస్టర్లూ అంటూ బుసా గాండ్రింపూ రెండూ కలిపి నన్ను బెదిరించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు! మిస్టర్ రాణా...."

రాణా రాజసింహ బిగించిన పిడికిలితో బల్లమీద కొట్టిన దెబ్బ శివరాంకి అడ్డుతగిలింది. రాణా మాట్లాడకుండా ఉరిమిచూశాడు. శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. క్షణంలో నవ్వు ఆపేసి తదేకంగా అతని మొహంలోకి చూశాడు.

"మిస్టర్ రాణా, ఎనిమిదేళ్ళ క్రితమే అది 'మీ నెక్లెసు'గా ఉండటం మానేసింది!"

"నాన్ సెన్స్! దొంగిలించబడిన వస్తువు యేళ్ళేళ్ళ తరవాత దొరికినా అది సొంతదారుదే!" రాణా హుంకరించాడు.

శివరాం ఎగతాళిగా నవ్వాడు. "అఫ్‌కోర్స్! నైతికంగా ఇప్పుడా వస్తువు మీది కాదు; ఇన్సూరెన్స కంపెనీది!"

"వాట్? వాట్....ది....హెల్ డజ్....ఇట్....మీన్?"

"దొంగిలించబడిన ఆ నెక్లెస్‌కి, ఇన్సూరెన్స కంపెనీ పరిహారం చెల్లించింది! అంటే మీ నెక్లెసు పోయినా దాని విలువ మీకు శుభ్రంగా అందింది మిస్టర్ రాణా!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాణా రాజసింహ కటాలున కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. ఆశ్చర్యంతో అతని నోరు తెరుచుకుంది. పాన్‌తో ఎర్రగా తయారైన నాలుక కొద్దిగా ఇవతలికి సాగింది. ఇందాకా దర్పంగా చూసిన కళ్ళలో ఇప్పుడు యేదో నక్క తెలివి అవుపిస్తోంది. అతని నాలుక లోపలికి వెళ్ళింది. అతని పెదవులు కదిలాయి.

"నీకు చాలా తెలుసు" అన్నాడతను క్లుప్తంగా.

శివరాం నవ్వుతూ మరో సిగిరెట్ వెలిగించాడు.

"చాలా తెలుసుకోడం మనిషికి మంచిదికాదు, శివరాం!" రాణా తగ్గుస్వరంలో స్పష్టంగా అన్నాడు.

శివరాం కటాలున కుర్చీలోంచి లేచాడు. రెప్పలు వేయని కళ్ళతో తదేకంగా రాణా కళ్ళల్లోకి చూశాడు. "రాణాసాబ్ .... మీకు తెలీదు. ఎక్కువ తెలుసుకోడం మనిషికి యెప్పుడూ లాభిస్తుంది! ఓకే. గుడ్ బై ..."

నిర్లక్ష్యంగా వెనక్కి తిరిగిన శివరాంని రాణా నిర్లక్ష్యంగా చూశాడు. శివరాం ఠీవిగా నడుస్తూ గుమ్మం దాకా వెళ్ళాడు. తలుపు లాగాడు. అది, కదల్లేదు. రాణా శిష్యుడు తన పొడుగు కోటుకి జాగ్రత్తగా గుండీలు పెట్టినట్టు బైట తలుపుకి గొళ్ళెం జాగ్రత్తగా బిగించి నట్టున్నాడు! నవ్వుకుంటూ శివరాం వెనక్కి తిరిగాడు. దూరందూరంగా అంగలేసుకుంటూ టేబుల్ని సమీపించాడు. సింహాసనంమీద, కిరీటంలేని రాజులా దర్పంగా కూచున్న రాణా రాజసింహని తీక్షణంగా చూశాడు.

"రాణాసాబ్, మీ తలుపులూ ద్వారబంధాలూ నన్ను బంధించి వుంచలేవు!" అన్నాడు సగర్వంగా.

"చూద్దాం!" రాణా క్లుప్తంగా అన్నాడు. మెల్లిగా పైకిలేచాడు. అతని కుడిచెయ్యి పైకి లేచింది. అతని

చేతిలో ప్రత్యక్షమైన రివాల్వర్ చిల్లు ఒంటి కంటితో శివరాం ఛాతీని చూస్తోంది.

రివాల్వర్ మీంచి తన చూపుల్ని రాణా మొహం మీదికి తిప్పాడు శివరాం. రాణా మొహంలో గర్వం దివిటీలా వెలుగుతోంది. శివరాం నిర్లక్ష్యంగా టేబుల్ చుట్టూ తిరిగి అతని దగ్గరగా ఆగాడు. రివాల్వర్ గురి చేసిన రాణా కళ్ళల్లోకి శూలంతో పొడుస్తున్నట్టు చూశాడు.

"బెదిరించే పులి కోరలు చూపించినట్టు రివాల్వర్ చూపిస్తున్నారు! ఆయుధాలు ఉపయోగించడం మాని బుర్రను ఉపయోగించండి. మనుషుల తత్వం నేను బాగా, చాలా బాగా అధ్యయనం చేశాను. ఆ అధ్యయనం నాకెప్పుడూ ఆర్జించి పెడుతోంది. మీ స్థానంలో ఉండే నన్ను, నా స్థానంలో వుండే మీరు కలుసుకుంటే, ఆ స్థానంలో నేను ఏం చేస్తానో, ఎలా ప్రవర్తిస్తానో నేను రంగంలోకి దిగేముందే ఆలోచిస్తాను. అంటే ఒక పర్టిక్యులర్ సమయంలో, స్థలంలో, పరిస్థితిలో—నేను ఇరికించే పరిస్థితిలో—మనిషి ఎలా రియాక్ట్ అవుతాడో నా మూడో కంటితో ముందే నేను చూస్తాను!" శివరాం సగర్వంగా అన్నాడు.

రాణా ఏదో హుంకరించబోయాడు. అతనికి అవకాశం ఇవ్వకుండా శివరాం ప్రారంభించాడు. "నేను ఇలా రాగానే మీరు 'శివరాం' అనే వ్యక్తికోసం హోటల్ చందన్‌కి మీ గూండాల్ని పంపుతారని ఊహించాను. ఏ నంబరునుంచీ నేను మిమ్మల్ని కాంటాక్ట్ చేశానో కనుక్కోడం కష్టమేం కాదు! కానీ మీ ప్రయత్నం ఫలించదు! మనిషి ఒకచోట వుంటాడు, మరో

చోట్నుంచీ ఫోన్ చేస్తాడు!"

"నాన్ సెన్స్...."

"యస్. మీరు సెన్స్‌లెస్‌గా వ్యవహరిస్తారని నాకు తెలుసు! మీ అమూల్యమైన వస్తువుని కోటుజేబులో దాచుకుని ఇక్కడికి పరుగెట్టుకొస్తాననీ మీరు అపోహ పడ్డారు. అదీకాకపోతే, ఇక్కడ బంధించి, రివాల్వర్‌తో బెదిరిస్తే, వొళ్ళు పచ్చడిచేస్తే సెక్రెస్ ఎక్కడ దాచానో చెప్పేని, శాంతిమయంగా కళ్ళు మూస్తాననీ మీరు అనుకున్నారు! మిస్టర్ రాణా, వానపాములా మట్టిలో కూరుకుపోయి పెంద్దులా ఆలోచించడం మానేయండి. పౌరుషం, హుందా వున్న త్రాచుపాములా, నాగ సర్పంలా ఎత్తుగా తలఎత్తి, ఎదిగిన మనిషిలా ఆలోచించండి!" శివరాం ఆగాడు. సగర్వంగా రాణా మొహంలోకి చూశాడు.

"మా 'ఆస్తి' ఎక్కడుందో నీచేత చెప్పిస్తాం!" రాణా దర్పంగా, రాజసం ఉట్టిపడేలా అన్నాడు.

శివరాం ఎగతాళిగా నవ్వాడు. ఒకసారి రిస్టువాచీ చూసుకున్నాడు. "మరో ఇరవైతొమ్మిది నిమిషాల్లో నేను యెక్కడుండాలో అక్కడ ఉండాలి. లేకపోతే నేను యెక్కడికి, ఎందుకు వెళ్ళానో, మీ వంశం 'ఆస్తి'- ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ డబ్బు చెల్లించినాకూడా మీదిగానే దురాశతో మీరు అనుకుంటున్న మీ 'ఆస్తి' ఎక్కడుందో పోలీసులకీ, సి.బి.ఐ.కీ, ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీకి క్షణాల మీద తెలిసిపోతుంది! అతిత్వరలో అది ప్రభుత్వం ఆస్తిగా, కోహినూర్‌లా యేదో మ్యూజియంలో భద్ర పరచబడుతుంది!"

"నో! యూ ఆర్ బ్లఫింగ్!" రాణా దూషిస్తున్నట్టు

అన్నాడు.

"అలాగే అనుకోండి. ఐ డోంట్ కేర్! మీ వంశానికి చెందినదాన్ని తిరిగి సంపాయించి, కాపాడుకోవాలన్న తపన మీలో ఉంటుందని ఇంతదూరం వచ్చాను. కోహినూర్‌ని దాచుకున్న బ్రిటిష్ మ్యూజియం దాన్ని కానిలేదని నేను అనుకోలేదు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాణా రాజసింహ చేతిలోని రివాల్వర్ని మరిచిపోయి, కింది పెదవిని సాలోచనగా కొరుక్కుంటూ ఉండిపోయాడు. మెల్లిగా కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. రివాల్వర్ని టేబుల్ సొరుగులో పడేశాడు. శివరాంవైపు తదేకంగా చూశాడు.

"సిడౌన్, మిస్టర్ శివరాం!" అన్నాడు నవ్వుతూ. శివరాం నవ్వుతూ అతని యెదురుగా కుర్చీలో కూచున్నాడు. టేబుల్ మీద చెలికత్తె బొమ్మ చేతుల్లో ఉన్న బంగారు పళ్ళెంలోని పాన్ బీడాల్లో ఒకదాన్ని తీసి నోట్లో దోపుకుని రాణా నమలడం ప్రారంభించాడు. లవంగాలూ, ఏలకులూ. జాపత్రి కలిసిన గుమాయింపు వైటికి వ్యాపించింది.

"మిస్టర్ శివరాం, వాటీజ్ యువర్ గుడ్ నేమ్?" రాణా బీడాని నముల్తూ ముద్దగా అడిగాడు.

"శివరాం."

"అదికాదు. మీ అసలు పేరు?" రాణా నవ్వుతూ అడిగాడు.

"అసలు పేరూ, కొసరు పేరూ—అంతా అదే మిస్టర్ రాణా!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. రాణా మొహంలో అపనమ్మకం, అసంతృప్తి పెనవేసుకుని అవు

పిస్తున్నాయి.

శివరాం చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు. తను నిజం చెప్పినా లోకం నమ్మదు! అయినా మరేం ఫరవాలేదు. నమ్మక పోవడంవల్ల నష్టం తనకికాదు, లోకానికే!

"ఆల్ రైట్ శివ—రాం.... నెక్లెస్ ఎక్కడుంది? లెట్స్ స్టార్ట్ బిజినెస్!" రాణా ఉషారుగా అన్నాడు.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "చెప్పను మిస్టర్ రాణా. పనయ్యాక చేతికి అందిస్తాను!"

రాణా నిట్టూర్చాడు. "ఆల్ రైట్, వాట్ డూ వాంట్?"

ఇంతసేపటికి అడగాల్సిన ప్రశ్న అడిగిన రాణాని శివరాం చిరునవ్వుతో చూశాడు. "డబ్బు!"

"అదే ఎంత?" రాణా విసుగ్గా అడిగాడు.

"పదిహేను లక్షలు చాలు."

"వాట్!" రాణా నమ్మలేనట్టు అరిచాడు. "శివరాం, ఈ క్షణందాకా నేను మామూలు మనిషితో మాట్లాడు తున్నాననే అనుకున్నాను. నీకు పిచ్చిపట్టిందని ఇప్పుడు అర్థమౌతోంది!"

శివరాం అతన్ని తీక్షణంగా చూశాడు. "మిస్టర్ రాణా నటించకండి. నేను తిరిగీ అక్కడికి చేరుకోడానికి ఆట్టే వ్యవధిలేదు. ఇన్సూరెన్స్ క్లెయిమ్ పదిహేను లక్షలు మీరు జేబులో వేసుకున్నారు. అప్పట్లో మీ అంచనా ప్రకారం నెక్లెస్ విలువ అంతేవుందేమో! ఇవాళ బంగారం రేటూ, వజ్రాల రేటూ పార్టీ టిక్కెట్టు రేటూ భయంకరంగా పెరిగాయి. ఇవాళ ఆ నెక్లెస్ ధర పదిహేను కాదని మీకు తెలుసు! మార్కెట్ రేటు కాకుండా ఆ నెక్లెస్ విలువను పెంచేది వేరే

ఉంది!"

"ఏమిటది?" రాణా తపీమని ప్రశ్నించాడు.

"హిస్టారికల్ ఇంపార్టెన్స్ ప్లస్ మీ వంశం!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాణా వేళ్ళు టేబిల్ అంచుమీద కాస్సేపు తబలా వాయించాయి.

"మిస్టర్ రాణా...."

శివరాం పిలుపు రాణా తబలాసోలోకి అంతరాయం కలిగించింది. అతను ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"మీ పూర్వీకులు పోగేసిందిగానీ, మీరు సంపాయించుకుందిగానీ నేను అడగడంలేదు. మీ వంశ ప్రతిష్ఠని హెచ్చువేతవేసే ఆ నెక్లెస్‌ని యాభైలక్షలకి కొనడానిక్కూడా మీరు వెనకాడరు. మీ కళ్ళూ మీ మౌనం నాకు ఆ సంగతి చెప్తున్నాయి! ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ ఇచ్చిన పైకం మాత్రం నేను అడుగుతున్నా. యెందుకంటే, నెక్లెస్ మీ చేతుల్లోకి వచ్చిన మరుక్షణం ఆ పైకం అలాగే వుంచుకునే అర్హత మీకు ఉండదు!" శివరాం నవ్వాడు.

రాణా నవ్వలేదు. అతని తల రోలులా ముందుకీ వెనక్కీ ఆడింది.

"ఓకే శివరాం, టేక్ టెన్ లాక్స్."

"సారీ, రాణాసాబ్. ఇలాంటి బేరంలోకూడా నేను నిజాయితీగా వ్యవహరిస్తాను. పదిహేనుకి మీరు పైసా తగ్గితే, నెక్లెస్ మీకు అక్కర్లేదని నేను అర్థం చేసుకుంటాను!"

రాణా మౌనంగా శివరాంవైపు క్షణకాలం చూశాడు. చిరునవ్వు అతని పెదాల్ని విడదీసింది. అంతలోనే

నవ్వు మాయమైంది.

"శివరాం, ఆ నెక్లెస్‌ని నేను కొనకుంటే ఏం చేస్తావ్?" రాణా హఠాత్తుగా ప్రశ్నించాడు. ఆశ్చర్యంకోసం శివరాం మొహంలోకి వెతుకుతూ చూశాడు.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు.

"ఏ సేఠ్‌కో, ఏ ఫారినర్‌కో అమ్మేయాలని ఇందాకా ఆలోచించాను. ఆ మాటే మీతో అన్నాను. ఇప్పుడు ఆ అభిప్రాయం మార్చుకుంటున్నా. మీ వంశానికి చెందిన నెక్లెసుని వారంరోజుల్లోగా, నాకు వీలైనప్పుడు మీ రాజప్రాసాదంలో ఎక్కడో దాచేస్తాను. వెంటనే సిబిఐకీ, ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీకి ఇన్‌ఫాం చేస్తాను. దొంగిలించబడని నెక్లెసు దొంగిలించబడినట్టుగా నాటకం ఆడి, లంచాలిచ్చి రాణా రాజసింహ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీకి టోపీ వేశాడని వాళ్ళకి చెప్తాను. అలా ఇన్‌ఫామ్ చేసినందుకు భారత ప్రభుత్వం నాకు పారితోషికం యిచ్చి సన్మానిస్తుంది! అది చాలు నాకు. కావాలంటే వాళ్ళతో బేరం చేస్తాను. ఇంక మీకు లభించే పారితోషికం యేమిటో మీరే ఆలోచించుకోవచ్చు!"

రాణా కళ్ళు గిన్నెల్లా అయ్యాయి. నమ్మలేనట్టు చూశాడతను.

"యూ కాంట్ డూ ఇట్!"

"అయితే ఇంకోటి చేస్తాను. ఏ పదిలక్షలో పారితోషికం తీసుకుని, భారతదేశానికి చెందిన అమూల్యమైన ఆభరణాన్ని సాక్షాత్తుగా ప్రధానమంత్రికి ఈ చేత్తో సమర్పిస్తాను. యెక్కడో దొరికిందంటాను. ప్రభుత్వం, పేపర్లూ నా నిజాయితీని మెచ్చుకుంటాయి. పదిలక్షలూ, కీర్తీ చాలు నాకు!" శివరాం నవ్వుతూ

అన్నాడు.

రాణా ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. శివరాం కళ్లు, అతను బుకాయించడంలేదని రాణాకి చెప్తున్నాయి. అతను బరువుగా నిట్టూర్చాడు.

"ఆల్ రైట్....శివరాం...మా వంశంకోసం, మా అమ్మగారి ఆత్మ శాంతికోసం అంగీకరిస్తున్నా. పదిహేను లక్షలు....అయితే ఆ నెక్లెస్ నీ అధీనంలో వుందని నువ్వు నిరూపించుకోవాలి!"

నవ్వుతూ శివరాం లేచాడు. రాణా దగ్గరగా నడిచాడు. కోటుజేబులోంచీ గుండ్రంగా చుట్టిన ఫోటోని ఇవతలికి లాగాడు. దాన్ని రాణా ఎదురుగా టేబుల్ మీద పరిచాడు. రాణా కళ్ళు వెడల్పుగా అయ్యాయి.

"మిస్టర్ రాణా, ఇది మూడు రోజుల క్రిందట 'ది హిందూ' దినపత్రిక మొదటి పేజీ ఫోటో. నూతన రాష్ట్రపతి ప్రమాణ స్వీకారంచేస్తున్న ఫోటో కూడా మీరు చూడొచ్చు. ఆ ఫోటోమీద పెట్టిన నెక్లెసుని జాగ్రత్తగా చూసుకోండి!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

మూడురోజుల క్రితం తేదీనీ, వారాన్నీ నెక్లెస్ ఫోటోనీ రాణా పరిశీలనగా చూశాడు. పరిచిన హిందూ పేపర్ మీద నెక్లెసుని పెట్టి, ఫోటో తీసినట్టు అతను గుర్తించాడు. ఊపిరిపీల్చుకోడం మానేసిన రాణాని శివరాం సగర్వంగా చిరునవ్వుతో చూశాడు. రాణా టేబుల్ సొరుగులోంచీ మాగ్నిఫయింగ్ గ్లాసు తీసి మరోసారి తేదీని జాగ్రత్తగా చూశాడు.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "మిస్టర్ రాణా, ఇది పాత పేపరు ఫోటోకాదు. పాత పేపర్ని మీరు సంపా

డించగలరు. నూతన రాష్ట్రపతిని, ఈ మధ్యే ఎన్నికై ప్రమాణస్వీకారం చేస్తున్న రాష్ట్రపతిని గతంలో మీరు సంపాదించలేరు!"

"యస్!" రాణా కంఠం బొంగురుగా ధ్వనించింది. శివరాం వెళ్ళి తన కుర్చీలో కూచుని, మరో సిగిరెట్టు వెలిగించాడు. ఆశ్చర్యంనుండీ కోలుకోడానికి రాణాకి రెండునిమిషాలు పట్టింది. మెల్లిగా తలెత్తి శివరాంని నవ్వుతూ చూశాడు. అతని వెడల్పాటి మొహంమీద స్వేదబిందువులు పూసల్లా మెరుస్తున్నాయి.

"శివరాం.....,తరవాత.....,తరవాత....ఈ విషయం గురించి ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీకి సిబిఐకీ తెలీదుగా?" సందేహిస్తూ అడిగాడతను.

"నాద్వారా తెలీదు."

"వాటీస్ది గ్యారంటీ?" రాణా కళ్ళల్లో సందేహం దొంగలా తొంగి చూస్తోంది.

"మనిషికీ మనిషికీ మధ్య మాటని మించిన గ్యారంటీ లేదు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"నాకు కబుర్లుకాదు; గ్యారంటీ కావాలి!" రాణా విసుగ్గా అన్నాడు.

"అంతకన్నా గ్యారంటీలేదు! నమ్మకం ఉంటే 'ఊ' అనండి. నమ్మకం లేకుంటే 'ఊహూ' అనండి. మీరు యేమన్నా వినేసి, ఏదీ విననట్టుగా వెళ్ళిపోతాను!"

"ఆల్ రైట్. డబ్బు రెడీగా వుంచుతాను. క్లెస్ యెప్పుడు పట్టుకొస్తావ్?" రాణా లొంగిపోతూ ప్రశ్నించాడు.

శివరాం సిగిరెట్టుని యాష్ట్రేలో నొక్కి అతన్ని తదేకంగా చూశాడు.

"మిస్టర్ రాణా, ముందుగా ఒకటి తెలుసుకోండి: ప్రశ్నలు అడిగే స్థానంలో, డిక్టేట్ చేసే స్థానంలో మీరు లేరు. చెప్పింది విని, చెప్పింది చేసేస్థానంలో ఉన్నారు."

"ఏమిటి నీ అర్థం?" రాణా ప్రశ్నతో అడ్డుతగిలాడు.

"ప్రశ్నలు వద్దు మిస్టర్ రాణా!" శివరాం కటువుగా అన్నాడు. "ఇవాళే మొత్తాన్ని కొత్త సూట్ కేస్‌లో నీటుగా సర్దండి. రేపు పదకొండు గంటలకి మీ పాడుగు కోటు 'దివాన్' దాన్ని గ్వాలియర్ రైల్వేస్టేషన్ కి పట్టు కొస్తాడు. ఢిల్లీ వెళ్ళే ఫ్రాంటియర్ మెయిల్ జనరల్ కంపార్టు మెంటులో నేనుంటాను. అతను సూట్ కేసుని నాకు అందిస్తాడు. బదులుగా అతనికి నేనో రైలు టిక్కెట్టు ఇస్తాను. ఆ టిక్కెట్టు తీసుకెళ్ళి ఊరికి వెళ్ళి యేదో లాడ్జిలో బస చేయమనండి...."

"అదంతా నాకు నచ్చదు! వస్తువు పట్టుకురా. పైకం పట్టుకుపో!" రాణా అడ్డుతగిలాడు.

అతన్ని వినిపించుకోకుండా శివరాం చెప్పుకుపోయాడు "రోజా, అయిదురోజులపాటు రైల్వేస్టేషన్ కి వచ్చి పోతూ వుండమనండి. ఈ అయిదు రోజుల్లో అతన్ని నేను స్టేషన్‌లో కలుసుకుంటాను. మీ వస్తువున్న పార్సెల్ ని అందజేస్తాను..."

"ఈ డొంకతిరుగుడు వ్యవహారమంతా దేనికి? డబ్బు లాక్కుని ఉడాయించడానికా?"

శివరాం గంభీరంగా నవ్వాడు. "నమ్మకం లేకపోతే వ్యాపారం సాగదు! నేను చెప్పినట్టు చేస్తేగానీ నెక్లెస్ మీ మెడలో వాలదు!"

"తరవాత వాలుతుందన్న గ్యారెంటీ ఏమిటి?"

రాణా కోపంగా అడిగాడు.

"గ్యారెంటీ గురించి ఇందాకే మీకు చెప్పాను! మీరు కంగారు పడకుండా వుంటానికి మరో రహస్యం చెప్తాను. రేపొద్దున ఆ నగని ధరించి మీరు ఎలా బైటతిరగలేరో, నేను కూడా ఇప్పుడు అలాగే తిరగలేను. అది లోకానికి కనిపిస్తే కొంపలంటుకుంటాయి! పైగా ఐ వాంట్ టూ ఎంజాయ్ లైఫ్! వజ్రాల నెక్లెస్ దాచుకుని, పిసినారిలా బతకడం నాకు ఇష్టంలేదు. నాకు కావాల్సింది రాళ్ళు కాదు; లక్షలు! మీరు కాకుండా మరొకరికి అమ్మి మరింత జేబులో వేసుకునే ఆశ్యాశ వుంటే నేను ఇంత దూరం రాను! పదిహేను నావి; పదమూడు మీవి!" శివరాం అర్థవంతంగా అంటూ నవ్వాడు.

"అయిదు రోజులు....ఆ గడువు దేనికి?"

"ఇది మీ అరణ్యం. అంత విలువైన వస్తువుని జేబులో పెట్టుకుని మీ అడవిలోకి వెుుండి ధైర్యంతో ప్రవేశించేంత మూర్ఖుణ్ని కాను నేను!" అంటూ శివరాం లేచాడు.

"శివరాం, సిట్డౌన్! ఇంకా మాట్లాడాలి...." రాణా ఆత్రుతగా అన్నాడు.

"ఇంక మాట్లాడ్డానికి ఏమీలేదు! రేపు పదకొండింటికి మీరు మొత్తం చెల్లిస్తారు. అయిదురోజుల్లోగా సరుకుని అందుకుంటారు. మరో హెచ్చరిక: మొత్తంలో ఏమాత్రం తక్కువున్నా మీరు నష్టపోతారు. నన్ను వెంటాడ్డానికి ప్రయత్నించినా, సూచనలకి విరుద్ధంగా చిన్న పని చేసినా మీరు కష్టపడతారు. గుర్తుంచుకోండి!" శివరాం రెప్పవేయకుండా చూస్తూ అన్నాడు.

రాణా అర్థమైనట్టు తలపంకించాడు. మెల్లిగా పైకి

లేచాడు. అదోలా శివరాంవైపు చూశాడు. "శివరాం, నేను ఈ విషయంలో యెవర్నీ నమ్మను. స్టేషన్‌కి నేనే వస్తాను!"

శివరాం మాట్లాడకుండా సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"రావొచ్చా?" రాణా ప్రాధేయపూర్వకంగా అడిగాడు.

శివరాం చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"నిరభ్యంతరంగా!" రాణా తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు.

8

గ్వాలియర్ స్టేషన్ కిటకిటలాడుతోంది.

శివరాం జనాన్ని భుజబలంతో చీల్చుకుంటూ జనరల్ కంపార్టుమెంటు వేపు నడిచాడు. మరో మూడునిమిషాల్లో ఫ్రాంటియర్ మెయిల్ ఢిల్లీ వేపు బయల్దేరుతుంది. శివరాం జనరల్ కంపార్టుమెంటుకి కొంచెం దూరంగా ఆగి, తమ్ములాట సాగిస్తున్న ప్రయాణీకుల్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. అతని కళ్ళు రాణాకోసం వెతుకుతున్నాయి.

శివరాం తన పక్కనే వున్న రిజర్వ్‌డ్ కంపార్టుమెంటులోకి ఎక్కాడు. డోర్ దగ్గరే నిలబడి తలలు అలలుగా వున్న జనసముద్రాన్ని చూస్తూ ఉండిపోయాడు. అతని కళ్ళు మెరిశాయి. సూట్‌కేసు మోస్తూ జనంలో దూరడానికి రాణా కంగారుగా ప్రయత్నిస్తున్నాడు. మాసిన బట్టల్లో, ఎర్ర తలపాగాతో రాణా మామూలు ప్రయాణీకుడిలా అవుపించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

"అరే భాయ్, రాణా!" శివరాం రాగయుక్తంగా అరిచాడు. తటాలున రాణా తల అతనివైపు తిరిగింది. శివరాం చెయ్యి ఊపాడు. రాణా మొహంలో కంగారు

మాయమైంది. వేగంగా శివరాంవైపు రాసాగేడు. తోసుకుంటూ పైకెక్కుతున్న నలుగురు ప్రయాణీకులకి దారియిస్తూ శివరాం పక్కకి జరిగాడు. ముందుకు వొంగి చెమటలు కక్కుతున్న రాణా మొహంలోకి నవ్వుతూ చూశాడు. రాణా మొహం ఉద్రేకంతో నిండివుంది.

“వేషానికి తగిన పేరుతో పిల్చాను!” శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. సూట్ కేసువైపు చూస్తూ చెయ్యి చాచాడు. తటపటాయిస్తూ రాణా సూట్ కేసు అందించాడు.

“శివరాం....” రాణా యేదో చెప్పబోయాడు. శివరాం అతనికి అవకాశం ఇవ్వకుండా కంపార్టుమెంటు లోపలికి జరిగాడు. ఎడంవైపున్న లావెటరీలోకి దూరి తలుపు మూసుకున్నాడు.

నిమిషం తర్వాత శివరాం మళ్ళీ డోర్ ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. కంగారుగా అటూ ఇటూ చూసి లోపలికి యెక్కబోతున్న రణాని చిరునవ్వుతో చూశాడు.

అతని చెయ్యి కోటుజేబులోంచి ఇవతలికి వచ్చింది. రాణా ఆత్రుతగా చెయ్యి చాచాడు. శివరాం టికెట్ ని అతనికి అందించాడు. రాణా ఆత్రంగా టికెట్ ని చూశాడు. అతని కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో విచ్చుకున్నాయి.

అది ప్లాట్ ఫాం టికెట్!

రాణా కంగారుగా శివరాం మొహంలోకి చూశాడు. ఇద్దరు ప్రయాణీకులు ఆదరాబాదరా లోపలికి జొరబడుతూ వాళ్ళ మధ్యలో దూరారు. ట్రెయిన్ కుయ్యో అంది. మెల్లిగా చక్రాలు కదిలాయి. రాణా అదుర్దాతో రాడ్ పట్టుకుని ట్రెయిన్ తోబాటు కదుల్తున్నాడు.

శివరాం నవ్వుతూ అతన్ని చూస్తున్నాడు.

"శివరాం.... యూ...." మెయిల్ కూత అతని మాటల్ని మింగేసింది.

కోటులోపల్నుంచీ మెస్మరిస్టులా శివరాం చిన్న పార్శిల్ని ఇవతలికి తీశాడు. ఇప్పుడు పరుగెడుతున్న రాణావైపు దాన్ని చాచాడు.

రాణా అప్రయత్నంగా దాన్ని అందుకున్నాడు.

"గుడ్ బై రాణా సాబ్!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

అయోమయం, ఆశ్చర్యం, ఆనందం కలగాపులగంగా వున్న రాణా మొహంలోకి ఒకసారి చూసి శివరాం వెనక్కి జరిగాడు. డోర్ పక్కనే వారగా వుంచిన సూట్కేసుని అందుకున్నాడు. మెయిల్ వేగం పుంజుకుంటోంది. అటువైపున్న డోర్ని శివరాం తెరిచాడు. నిర్భయంగా మెట్లమీదికి దిగాడు. నిర్భయంగా ట్రెయిన్ వెళుతున్నవైపు తిరిగి కొద్దిగా గాలిలోకి ఎగిరి నేలమీద వాలాడు. తూలిపడబోయి, పక్కనే ఆగి వున్న మరో రైలు పెట్టెని ఆనుకున్నాడు.

అతని దగ్గరగా ఫ్రాంటియర్ మెయిల్ కంపార్టుమెంట్సు దూసుకెళుతున్నాయి. శివరాం ఆలస్యం చేయకుండా, ఆగివున్న ట్రెయిన్లోకి ఎక్కాడు. క్షణంలో అటుపక్కకి దిగేశాడు....

రెండు నిమిషాల్లో శివరాం ప్లాట్ఫాంమీద ఠీవిగా నడుస్తున్నాడు. మరో నిమిషంలో మద్రాసు వెళ్ళే జి.టి. ఎక్స్ప్రెస్ అతనికోసమే యెదురుచూస్తున్నట్టు ఆగి వుంది. శివరాం తన కంపార్టుమెంటులోకి ఎక్కాడు. తలుపుమూసి, లోపలికి వెళ్ళాడు.

అతన్ని చూడగానే లత మొహంలోని కంగారు అదృశ్యమైంది. తేలిగ్గా నిట్టూర్చి, నవ్వుతూ చూసిందామె. సూట్కేస్‌ని ఆమె పక్కనే పడేసి శివరాం ఆమెకి ఇటువైపున కూచున్నాడు.

"డార్లింగ్.... రాలేవేమో అని భయపడిపోయాను" లత తగ్గుస్వరంతో అంది.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "ఈ ట్రెయిన్‌లో, ఈ బెర్తుమీద ఈ ప్రయాణం ఇవాళ ప్లాన్ చేసిందికాదు. ముందు చూపుతో ముందుగానే అన్నీ ఫిక్స్ చేశాను. మనం ఫిక్స్ చేసింది యెప్పుడూ బెడిసికొట్టదుగా?"

శివరాం కంఠంలో ధ్వనించిన విజయగర్వం లతకి యెంతో నచ్చింది. ఆప్యాయంగా ఒక చేతిని అతని తొడమీదా, రెండో చేతిని పక్కనే వున్న సూట్కేసుమీదా వేసిందామె.

గ్రాండ్ ట్రంక్ ఎక్స్‌ప్రెస్ వాళ్ళ గమ్యస్థానం వేపు కదిలింది.

9

టిఫిన్ ముగించి, కాఫీ తాగేసి శివరాం తృప్తికరంగా సిగిరెట్టు వెలిగించాడు.

"డార్లింగ్ ...."

శివరాం రెప్పలెత్తి లత వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"ఏదో సస్పెన్స్ నవలని అక్కడక్కడా తిరగేసినట్టు అంతా గందరగోళంగా వుంది. డైమండ్ నెక్లెసు వచ్చింది; పోయింది. ఆ నోట్ల మూలంగా ఈ అద్వెంచర్లో నాకు అవకాశం లేకుండా పోయింది!" లత దెప్పుతున్నట్టు అంది.

శివరాం ఉల్లాసంగా నవ్వాడు. "ఏది వచ్చినా, ఏది పోయినా మనకి నష్టం రాలేదుగా!"

"డార్లింగ్ కొన్ని సందేహాలు నన్ను పీక్కుతినేస్తున్నాయ్..."

శివరాం ఆమెని నవ్వుతూ చూశాడు. "చెప్పకు. సందేహమేమిటో తెలుసుకోకుండానే వాటికి సమాధానాలు చెప్తాను. ఒట్టు!" అంటూ సోఫాలోంచీ లేచి మంచంవేపు నడిచాడు. మంచంమీద పక్కవాటంగా పడుకుని లతవైపు చూశాడు. లత అతని పక్కనే కూచుంది.

"కుబేర్ దాస్ జౌహారీ దొంగనగలు చేతులు మార్చడంలో ఎక్స్పర్టు అని తెలుసుకున్నాను. దేశవ్యాప్తంగానే కాకుండా విదేశాల్లోకూడా పేరుప్రఖ్యాతులున్న అతని దగ్గర చాలా ఖరీదైన దొంగనగలు వుండవచ్చన్న అనుమానం కలిగింది. అమెరికాలో స్థిరపడి, అమెరికా అందగత్తెని పెళ్ళాడిన అరవింద్ లా నటిస్తూ కేర్ లెస్ గా మాట్లాడుతూ అతని మతి పోగొట్టాను. చివరికి చారిత్రక విలువవున్న నెక్లెసుని అమ్మడానికి అతను నిశ్చయించుకున్నాడు...."

"ఆ నెక్లెసు నిజంగా ఎవరిది?"

"చందన్ పూర్ మహారాణి తారాదేవిది. అందులో వున్న వజ్రాల్లో ఆమె జన్మ నక్షత్రం, రాసులూ వున్నాయి. జౌహారి నెక్లెస్ చూపించాడు. లక్షరూపాయలు అడ్వాన్స్ పారేసి వజ్రాలమీద వేలిముద్రలు తీసి తిరిగొచ్చాను. ఏడెనిమిదేళ్ళక్రితం న్యూస్ పేపర్లలో యెక్కడో చదివిన వార్త ఆ రాత్రి నాకు గుర్తొచ్చింది. ఎనిమిదేళ్ళప్పుడు రాజప్రాసాదంలోంచీ యెవరో దాన్ని

కాజేశారు.

"అప్పట్లో కొంచెం పలుకుబడివున్న రాణా రాజ సింహ పోలీసుల సహాయంతో ఆ విలువైన నగకోసం చాలా అన్వేషించాడు. ముందు చూపుతో అతను దాన్ని పదిహేను లక్షలకి ఇన్సూర్ చేశాడు. నగపోయిందని ఖచ్చితంగా తేలిపోయాక అతను క్లెయిమ్ పెట్టి పదిహేను లక్షలు తీసేసుకున్నాడు. ఇదంతా గుర్తొచ్చాక, బాగా ఆలోచించి ప్లాన్ చేశాను. జూబారి దగ్గర తన వంశానికి చెందిన నెక్లెసు వుందని రాణాకు తెలీదు. దాన్ని సంపాదించి రాణాకు అమ్మితే యెలా వుంటుందని ఆలోచించాను...."

"డార్లింగ్....యూ ఆర్...."

"వెంటనే బ్రహ్మాండమైన పథకం వేశాను. సిబిఐ ఆఫీసర్లా నటిస్తూ, నలుగురు ఎక్స్ సర్వీస్ వ్యక్తుల్ని అసిస్టెంట్సుగా తీసుకుని జూబారీస్ మీద 'లైట్నింగ్ రెయిడ్' చేశాను. జూబారికి నేను తయారుచేయించిన ఐడెంటిఫికేషన్ కార్డులూ, సెర్చ్ అండ్ సీజ్ వారెంటూ చూపించాను. అరవింద్‌నీ నోవానీ సిబిఐ అతనిమీద ప్రయోగించిందని అతన్ని అదరగొట్టేశాను. చివరికి వజ్రాల నెక్లెస్ని సీజ్ చేశాను. అరవింద్‌గా నటించిన సిబిఐ ఆఫీసరు నేనే అని అతనికి రివీల్ చేశాను. జూబారి బోర్లాపడిపోయాడు. అతను తేరుకుని పైకి లేచేలోగా అయిదు లక్షలు వసూలు చేసేశాను. తరవాత...."

"తరవాత చందన్‌పూర్ వెళ్ళాం! ఆ తరవాత కథ కావాలి నాకు!" లత అడ్డుకగిలింది.

శివరాం చిరునవ్వు నవ్వాడు. "తరవాత రెయిడ్‌లో పాల్గొన్న నలుగురికీ వెయ్యేసీ, నోవాకి రెండువేలు

ఇచ్చేశాను. తరవాత చందన్‌పూర్ ....” అంటూ సిగి రెట్టు వెలిగించాడు. లత కుతూహలంతో చూసింది.

“గతంలో నెక్లెస్ వారసుడు రాణా రాజసింహాని కల్పుకుని, నెక్లెస్ నా అధీనంలో వుందని నిరూపించాను. ఇన్సూరెన్స్ సైకం నాకు చెల్లిస్తే నెక్లెస్ని అతని మెడలో అలంకరిస్తానన్నాను. నన్ను బెదిరించి దాన్ని లాక్కో డానికి రాణా ప్రయత్నించాడు. అతనికి నా విశ్వరూపం చూపించి, కనువిప్పు కలిగించాను. అడిగింది ఇచ్చి నెక్లెస్ని తీసుకోకపోతే ఏంచేస్తానో వివరించాను. చివరికి రాణా పదిహేను చెల్లించాడు!” శివరాం ఆగి, నవ్వుతూ చూశాడు.

లత కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూసింది. “డార్లింగ్, ఈసారి నువ్వు పొరపాటుచేశావేమో అనిపిస్తోంది. అయామ్ వర్రీడ్!”

శివరాం మంచంనుంచి కిందికి దిగాడు. అతముందు ఠీవిగా నిలబడి ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

“ఏమీ.... పొరపాటు....ఏమిటది?”

“అయిదుగురు వ్యక్తుల్ని నీ కాన్ఫిడెన్స్‌లోకి తీసు కున్నావు. నోనా, నలుగురు ఎక్స్ సర్వీసు....”

శివరాం నవ్వు ఆమెని ఆపేసింది. “వాళ్ళని పనిలోకి తీసుకున్నాను; కాన్ఫిడెన్స్‌లోకి కాదు! ఎంతో అన్వే షించి నోనాని పట్టాను. గంటసేపు నా భార్యగా నటిస్తే రెండువేలిస్తానన్నాను. పాతకాలం నగల్ని గురించి ఆమెకి బ్రెయిన్ వాష్‌చేశాను. నోనా గంటలుకాదు, రోజులు నటిస్తానంది. తరవాత ఆ నలుగురూ. సివిల కమీషనర్ శివానంద్‌గా వాళ్ళకి పార్టుటైమ్ జాబ్ ఇచ్చాను; దేశంకోసం! నలుగుర్నీ వివిధ సమయాల్లో

జూబారి షో రూమ్‌కి పంపించాను. ఏదో నగలుచూసే వాళ్ళలా నటించమన్నాను. నేను వాళ్ళముందు షాపులో ప్రత్యక్షమయ్యేదాకా, నలుగురూ ఒకే పనిమీద అక్కడికి చేరుతున్నట్టు వాళ్ళకి తెలీకుండా అంతా ప్లాన్ చేశాను!"

"గుడ్ గాడ్!" లత అరిచింది.

"నలుగురూ ముందుగైపునే రెయిడ్ చేస్తూ ఉండి పోయేలా యేర్పాటుచేశాను. నెక్లెస్ని ఒక్కణ్నే సీజ్ చేశాను. స్టాకూ, రిజిస్టర్లూ సక్రమంగా ఉన్నాయి. జూబారీన్ని అనుమానించే పనిలేదన్నాను. వాళ్ళ ఫీజు వాళ్ళకి ఇచ్చేశాను. జరిగిందాన్ని అతిరహస్యంగా వుంచే షరతుమీదే వాళ్ళకి ఉద్యోగాలిచ్చాను. నోరు జారితే మేజర్ జనరల్ నాకు సప్లై చేసిన లిస్టులోంచీ వాళ్ళ పేర్లు ఎగిరిపోతాయన్నాను. ఈపాటికి వాళ్ళు రెయిడ్ గురించి మరిచిపోయి, కొత్త పార్ట్‌టైం జాబ్ కోసం యెదురుచూస్తూ వుంటారు! చాలా?" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"జూబారి పోలీసులకో, సిబిఐకో ఫిర్యాదుచేస్తే?" లత అనుమానం వ్యక్తం చేసింది.

"చెయ్యడు. చేసి, తను దొంగతనంగా దొంగ నెక్లెస్ కొని దాచుకున్న రహస్యాన్ని చెప్పుకోడు! పానీ తేలు కుట్టిన దొంగ ఏం చేస్తాడు?" శివరాం ప్రశ్నించాడు.

"ఓకే—ఇంక, రాణా రాజసింహకి నువ్వు టోపీ వేశావ్. ఒకటి కాదు; రెండు కాదు; పదిహేను లక్షలు!" లత నవ్వింది.

"అది అతని పైకం కాదని ఇందాకే చెప్పాను. అది ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ డబ్బు. అతనూ నోరు తెరవడు. కిక్కురుమనకుండా తన అమ్మమ్మ నెక్లెస్ని భూస్థాపితం

చేసి, అప్పుడప్పుడూ తవ్విచూసుకుంటూ గడిపేస్తాడు! శివరాం నవ్వుకుంటూ మరో సిగిరెట్ వెలిగించాడు. "వాసీ, ఇంద్రుడు తన వజ్రాయుధంతో పర్వతాల రెక్కలు కత్తిరించాట్ట. అలాగే ఆ వజ్రాయుధంతో నేను జూబారీనీ, రాణానీ కూల్చేశాను! వాళ్ళు పైకి లేవరు!"

"డార్లింగ్..నా మనసంతా ఆ నెక్లెసుమీదే వుంది!" లత ఆశగా అంది.

శివరాం ఆమెని తదేకంగా చూశాడు. "వాసీ, ఆ నెక్లెస్ని ఎవరు ధరించినా, అది వాళ్ళకి ఉరితాడు అవుతుంది! దాన్ని మరిచిపో. నీ దగ్గర ఇరవై లక్షలున్నాయి. ఏడు వారాల నగలు ఏడుసెట్లుగా చేయించుకో!"

లత ఉద్రేకంతో పైకి లేచింది. వీపుని అతనివైపు తిప్పి, అతని ఛాతీమీద తల ఆన్చి, రెప్పలు బాగా పైకెత్తి అతని కళ్ళల్లోకి చూసింది. ఆమె చేతులు నెక్లెస్లా అతని మెడచుట్టూ అల్లుకున్నాయి.

"డార్లింగ్........మరీ పెద్ద మొత్తం.........భయంలేదంటావా?" లత మళ్ళీ అనుమానిస్తూ, అంది.

శివరాం చేతులు ఆమె సన్నటి నడుముని వడ్డాణంలా చుట్టుకున్నాయి. నెక్లెస్ మధ్యలోని పతకంలా మెరుస్తున్న ఆమె మొహాన్ని అతను నవ్వుతూ చూశాడు.

"వాసీ, ఈ అడ్వెంచర్ని రహస్యంగా ఉంచుకోవాల్సిన అవసరంలేదు. అలా ఉంచుకోకూడదు కూడా! కుబేర్ దాస్ జూబారీకి అయిదు లక్షల చిన్న టోపీ, రాణా రాజసింహాకు పదిహేను లక్షల పెద్ద టోపీ వేసినట్టు

అర్జెంటుగా నేను ఒక వ్యక్తికి చెప్పాలి!" శివరాం సాలోచనగా అన్నాడు.

"ఎవరా వ్యక్తి?" లత ఆశ్చర్యంతో ప్రశ్నించింది. వజ్రాల్లా మెరుస్తున్న కళ్ళతో శివరాం ఆమె కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

"డిటెక్టివ్ టెంపో."

('శివరామ్ అడ్వెంచర్స్' సీరీస్ లో
ఇది రెండవ నవల.)

— అ యి పో యి ం ది —